Ч. 18 (15.109). Львів, пятниця 27. січня 1939. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. Б.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504 000
„ Банку Чеських Лєгіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Президія Українського Народнього Обєднання в Хусті.

КУП ПОДАЄ ІЗ ХУСТУ: ПЕРШИЙ ГОЛОВА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РАДИ ТА ГОЛОВА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ О. Д-Р А. ВОЛОШИН ІМЕНУВАВ УЧОРА ВОЖДА НОВОЇ КАРПАТОУКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНЬОГО ОБЄДНАННЯ ФЕДОРА РЕВАЯ. ЙОГО ЗАСТУПНИКОМ СТАВ МИХАЙЛО ТУЛЄ. ҐЕНЕРАЛЬНИМ СЕКРЕТАРЕМ ОБЄДНАННЯ СТАВ АНДРІЙ ВОРОН, ЙОГО ЗАСТУПНИКОМ І. РОГАЧ. ОРҐАНІЗАЦІЙНИМ РЕФЕРЕНТОМ СТАВ Д-Р КОМАРИНСЬКИЙ. КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ ТВОРЯТЬ ПП. БОБОТА Й БАНДУСЯК. ЧЛЕНАМИ ПРЕЗИДІЇ СТАЛИ: ПП. ШТЕФАН, М. БРАЩАЙКО, Д-Р РОСОХА, ДОЛИНАЙ, Д-Р ГУПАЛОВСЬКИЙ, Д. НІМЧУК, М. МАРУШАК, І. КЛЕМПУШ, ПАЗУХАНИЧ і ПОПОВИЧ.

Премієр о. д-р А. Волошин відібрав від новоіменованих членів президії УНО святочну присягу.

Офіціозом УНО проголошено „Нову Свободу". Начальним редактором офіціозу став Д. Ґренджа-Донський.

Ультимат Праги до Хусту?

ПАТ ПОДАЄ ВІСТКУ З УЖГОРОДУ, ЩО В ТАМОШНІХ КОЛАХ ЗАПЕВНЮЮТЬ, ЩО ҐЕН. ПРХАЛА ПРИВЕЗЕ ЗІ СОБОЮ З ПРАГИ ДО ХУСТУ УЛЬТИМАТ ДЛЯ КАРПАТОУКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ. В ТОМУ УЛЬТИМАТІ ПРАГА БУДЕ БУЦІМТО ДОМАГАТИСЯ, ЩОБ КАРПАТОУКРАЇНСЬКИЙ УРЯД ПІДЧИНИВСЯ ПРИКАЗАМ ПРХАЛИ, ЧИ ПАК ПРАГИ. НА ВИПАДОК, ЯКБИ КАРПАТОУКРАЇНСЬКА ВЛАДА Й НАДАЛІ САБОТУВАЛА НАКАЗИ ПРАГИ, ЦЕНТРАЛЬНИЙ УРЯД ІМОВІРНО ЗАГРОЗИТЬ ВІДКЛИКАННЯМ ЧЕСЬКОЇ АРМІЇ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Дві виборчі листи в Карпатській Україні.

„А-Зет" ч. 1, повідомляє з Хусту, що до визначеного законного речинця, значить до неділі, 12-ої години вполудне зголошено три виборчі листи, а саме листа Українського Національного Обєднання з премієром **о. д-ром Волошином та міністром Реваєм** на перших місцях, карпаторусска листа із б. міністром та сенатором Бачинським та послом Косеєм на чолі і третя листа православних з Ізи.

На українській листі приміщено кандидатів меншин, отже кандидата мадярів, німців, чехів та імовірно румунів і жидів. Кандидатом Чеської Народньої Ради є д-р Мілош Дрбаль, б. староста Хусту.

Як подає будапештенська радіовисильня, Головна Виборча Комісія затвердила дві перші листи, зате відкинула листу православних із формальних причин.

Карпатоукраїнська делімітаційна комісія виїхала до Будапешту.

КУП подає із Хусту, що члени карпатоукраїнської делімітаційної комісії виїхали учора з Хусту до Будапешту, щоб там докінчити перервані після мукачівського інциденту делімітаційні праці над остаточним устійненням карпатоукраїнсько-мадярського кордону.

ШЕФ ВІЙСЬКОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ.

Командантом військового виховання карпатоукраїнської молоді став підполковник Нови, який учора відвідав мін. Ревая та міністерського референта для середніх шкіл інсп. Чаплю, з якими відбув конференції звязані із орґанізацією передвійськового виховання молоді в Карпатській Україні.

УКРАЇНСЬКО-МАДЯРСЬКА ГРАНИЦЯ БУДЕ ВІДЧИНЕНА В 6 МІСЦЯХ ДЛЯ ЕКСПОРТУ.

КУП подає із Хусту, що на кордонах Карпатської України будуть відчинені переходи до Мадярщини в шістьох місцях. Фірми, що хочуть експортувати дерево до Мадярщини, мусять подати відповідні прохання до міністерства господарства Карпатської України. В міністерстві господарства відбулася нарада представників кооперації, промислу й торговлі, на якій вирішено низку питань.

ПРЕМІЄР О. ВОЛОШИН ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ ПЕРЕЧИНА.

КУП подає із Перечина, що громадська рада Перечина рішила надати премієрові о. д-рові А. Волошинові почесне громадянство Перечина. Окрема делеґація Перечина відвідала о. премієра в Хусті та просила його прийняти почесне громадянство.

Міністр Рібентроп у Варшаві.

Вчора пополудні, в годині 16.50 поспішним поїздом із Берліна приїхав із подругою німецький міністр закордонних справ фон Рібентроп. Разом із мін. Рібентропом приїхав цілий почет високих німецьких міністеріяльних достойників, між ними мін. барон фон Дериберґ, повноважний мін. Ашман, мін. Шмідт, леґаційні радники: Гевель, Сонляйтер і д-р Шмідт, леґаційні секретарі: Ваґнер, Штенґраха та аташе Ґотфрідсен і Шваймер.

Міністра Рібентропа витали на прикордонній стації в Збонщиню представники польського міністерства закордонних справ та представники тамошньої влади. У Варшаві міністра Рібентропа витав мін. Бек із жінкою, президент Варшави Стажинський, воєвода Ярошевич, польський амбасадор у Берліні Ліпський та інші. Крім того мін. Рібентропа витав ще німецький амбасадор у Варшаві фон Мольтке разом із членами амбасади та представниками німецької кольонії у Варшаві.

ГОЛОСИ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ ПРО ВІДВІДИНИ МІН. РІБЕНТРОПА У ВАРШАВІ.

Німецька преса доволі багато пише про відвідини німецького міністра закордонних справ Рібентропа у Варшаві.

„Фелькішер Беобахтер" пише, що відвідини мін. Рібентропа будуть торкатися польсько-німецьких справ. Одночасно той часопис опрокидує тенденційне насвітлювання тієї візити деякими закордонними часописами. Те саме робить теж і „Берлінер Цайтунґ ам Міттаґ".

НІМЕЦЬКІ ЖУРНАЛІСТИ У ВАРШАВІ.

У звязку з відвідинами мін. Рібентропа поміїхала вчора до Варшави ґрупа німецьких журналістів, а саме представник „Дойче Нахріхтен Біро", представники: „Остдойче Морґенцайтунґ", „Берлінер Таґеблят", „Дойче Альґемайне Цайтунґ" та представники „Дойче Рундфунк".

МІН. РІБЕНТРОП НА ОБІДІ В МІН. БЕКА.

Вчора вечором мін. Бек приймав обідом німецького міністра закордонних справ Рібентропа разом із його почотом. Підчас обіду виголосив мін. Бек привітальну промову, в якій підкреслив значіння польсько - німецької умови з 1934 р. висловлюючи надію, **що ця умова й на будуче причиниться до концентрації живих сил обох націй для творчої праці, потрібної обом націям та цілому европейському громадянству.**

У відповідь мін. Бекові виголосив промову **мін. Рібентроп**, який заявив у своїх словах, що щасливий досвід минулих пятьох років польсько-німецької умови вказує теж шлях і на майбутнє для обох держав. Згідно із волею вожда німецького народу скріплювання та поглиблювання приязних відносин між Польщею та Німеччиною на підставі існуючої вже умови творить справжній елемент німецької закордонної політики. Політична далекозорість та засади гідні справжніх державних мужів, які спонукали обі сторони в 1934 р. до важного рішення, **містять у собі запоруку, що всі події, які виринають із ходу майбутніх подій, теж будуть рішені у тому самому дусі, признаючи взаємне пошанування оправданих інтересів.**

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Нац. війська окружили Барсельону.

Авас повідомляє, що національні частини окружили вже вчора вполудне Барсельону від південно-західного та північно-західного боку. Отверта залишилася ще тільки єдина дорога над берегом моря, якою відбувається дальша евакуація Барсельони. Націоналісти зайняли місцевість Сольсону, на північний захід від Манреси, в половині дороги між Манресою та Сео Дурґелем.

ПОВІНЬ УТІКАЧІВ У ФРАНЦІЇ.

Із Перпініяну повідомляють, що на французьку територію прибуло багато еспанських вояків, здебільша вояки із залоги протилетунських батерій в околицях Барсельони. Вони втекли до Франції морським шляхом, тому що їм грозила небезпека, що попадуть в полон. Кажуть, що саме тепер до найближчих французьких пристаней пливе багато травлєрів та рибальських човнів переповнених вояками, які втікають перед напором національних частин. Червоні вояки зовсім виснажені, деякі із них не їли вже нічого від кількох днів.

БОМБИ НА ФРАНЦУЗЬКІЙ ТЕРИТОРІЇ.

Ройтер повідомляє, що чотири національні літаки обкидали вчора бомбами катальонське побережжя між Ля Росас і Портбу. Як кажуть, 17 бомб упало на французьку територію, недалеко границі. Три бомби, що не вибухли, відослали до лябораторій для прослідження. Той сам кореспондент повідомляє, що перстінь національних частин довкола Барсельони чимраз більше затіснюється. Червоні піддаються, не ставляючи майже опору. Націоналісти повинні здобути Барсельону в найближчому часі.

ВСІ СЕЛА ДОВКОЛА БАРСЕЛЬОНИ ЗДОБУТІ.

Після здобуття Марторелі національні війська наступають у північному напрямі. Всі села, що находяться довкола Барсельони, опинилися вже вчора рано в руках націоналістів. Національна артилерія обстрілює безупину узгіря Монтжуї, сильно укріплені, які панують над Барсельоною і пристанею. На тому відтинку нац. війська пішли глибоко вперед. На естремадурському фронті національні війська завдали червоним важку поразку та взяли до неволі два кулі[illegible].

Ч. 16 (15.109). Львів, пятниця 27. січня 1939. Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. Б.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Президія Українського Народнього Обєднання в Хусті.

КУП ПОДАЄ ІЗ ХУСТУ: ПЕРШИЙ ГОЛОВА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РАДИ ТА ГОЛОВА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ О. Д-Р А. ВОЛОШИН ІМЕНУВАВ УЧОРА ВОЖДА НОВОЇ КАРПАТОУКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНЬОГО ОБЄДНАННЯ ФЕДОРА РЕВАЯ. ЙОГО ЗАСТУПНИКОМ СТАВ МИХАЙЛО ТУЛЄ. ГЕНЕРАЛЬНИМ СЕКРЕТАРЕМ ОБЄДНАННЯ СТАВ АНДРІЙ ВОРОН, ЙОГО ЗАСТУПНИКОМ І. РОГАЧ. ОРГАНІЗАЦІЙНИМ РЕФЕРЕНТОМ СТАВ Д-Р КОМАРИНСЬКИЙ. КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ ТВОРЯТЬ ПП. БОБОТА Й БАНДУСЯК. ЧЛЕНАМИ ПРЕЗИДІЇ СТАЛИ: ПП. ШТЕФАН, М. БРАЩАЙКО, Д-Р РОСОХА, ДОЛИНАЙ, Д-Р ГУПАЛОВСЬКИЙ, Д. НІМЧУК, М. МАРУШАК, І. КЛЕМПУШ, ПАЗУХАНИЧ І ПОПОВИЧ.

Премієр о. д-р А. Волошин відібрав від новоіменованих членів президії УНО святочну присягу.

Офіціозом УНО проголошено „Нову Свободу". Начальним редактором офіціозу став Д. Гренджа-Донський.

Ультимат Праги до Хусту?

ПАТ ПОДАЄ ВІСТКУ З УЖГОРОДУ, ЩО В ТАМОШНІХ КОЛАХ ЗАПЕВНЮЮТЬ, ЩО ГЕН. ПРХАЛА ПРИВЕЗЕ ЗІ СОБОЮ З ПРАГИ ДО ХУСТУ УЛЬТИМАТ ДЛЯ КАРПАТОУКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ. В ТОМУ УЛЬТИМАТІ ПРАГА БУДЕ БУЦІМТО ДОМАГАТИСЯ, ЩОБ КАРПАТОУКРАЇНСЬКИЙ УРЯД ПІДЧИНИВСЯ ПРИКАЗАМ ПРХАЛИ, ЧИ ПАК ПРАГИ. НА ВИПАДОК, ЯКБИ КАРПАТОУКРАЇНСЬКА ВЛАДА Й НАДАЛІ САБОТУВАЛА НАКАЗИ ПРАГИ, ЦЕНТРАЛЬНИЙ УРЯД ІМОВІРНО ЗАГРОЗИТЬ ВІДКЛИКАННЯМ ЧЕСЬКОЇ АРМІЇ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Дві виборчі листи в Карпатській Україні.

„А-Зет" ч. 1, повідомляє з Хусту, що до визначеного законного речинця, значить до неділі, 12-ої години вполудне зголошено три виборчі листи, а саме листа Українського Національного Обєднання з премієром **о. д-ром Волошином та міністром Ревяем** на перших місцях, карпаторусска листа із б. міністром та сенатором Бачинським та послом Косеєм на чолі і третя листа православних з Ізи.

На українській листі примішено кандидатів меншин, отже кандидата мадярів, німців, чехів та імовірно румунів і жидів. Кандидатом Чеської Народньої Ради є д-р Мілош Дрбаль, б. староста Хусту.

Як подає будапештенська радіовисильня, Головна Виборча Комісія затвердила дві перші листи, зате відкинула листу православних із формальних причин.

Карпатоукраїнська делімітаційна комісія виїхала до Будапешту.

КУП подає із Хусту, що члени карпатоукраїнської делімітаційної комісії виїхали учора з Хусту до Будапешту, щоб там докінчити перервані після мукачівського інциденту делімітаційні праці над остаточним устійненням карпатоукраїнсько-мадярського кордону.

ШЕФ ВІЙСЬКОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ.

Командантом військового виховання карпатоукраїнської молоді став підполковник Нови, який учора відвідав мін. Ревая та міністерського референта для середніх шкіл інсп. Чаплю, з якими відбув конференції звязані із організацією передвійськового виховання молоді в Карпатській Україні.

УКРАЇНСЬКО-МАДЯРСЬКА ГРАНИЦЯ БУДЕ ВІДЧИНЕНА В 6 МІСЦЯХ ДЛЯ ЕКСПОРТУ.

КУП подає із Хусту, що на кордонах Карпатської України будуть відчинені переходи до Мадярщини в шістьох місцях. Фірми, що хочуть експортувати дерево до Мадярщини, мусять подати відповідні прохання до міністерства господарства Карпатської України. В міністерстві господарства відбулася нарада представників кооперації, промислу й торговлі, на якій вирішено низку питань.

ПРЕМІЄР О. ВОЛОШИН ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ ПЕРЕЧИНА.

КУП подає із Перечина, що громадська рада Перечина рішила надати премієрові о. д-рові А. Волошинові почесне громадянство Перечина. Окрема делегація Перечина відвідала о. премієра в Хусті та просила його прийняти почесне громадянство.

Нац. війська окружили Барсельону.

Авас повідомляє, що національні частини окружили вже вчора вполудне Барсельону від південно-західного та північно-західного боку. Отверта залишилася ще тільки едина дорога над берегом моря, якою відбувається дальша евакуація Барсельони. Націоналісти зайняли місцевість Сольсону, на північний захід від Манреси, в половині дороги між Манресою та Сео Дурґелем.

ПОВІНЬ УТІКАЧІВ У ФРАНЦІЇ.

Із Перпініяну повідомляють, що на французьку територію прибуло багато еспанських вояків, здебільша вояки із залоги протилетунських батерій в околицях Барсельони. Вони втекли до Франції морським шляхом, тому що їм грозила небезпека, що попадуть в полон. Кажуть, що саме тепер до найближчих французьких пристаней пливе багато травлерів та рибальських човнів переповнених вояками, які втікають перед напором національних частин. Червоні вояки зовсім виснажені, деякі із них не їли вже нічого від кількох днів.

БОМБИ НА ФРАНЦУЗЬКІЙ ТЕРИТОРІЇ.

Ройтер повідомляє, що чотири національні літаки обкидали вчора бомбами катальонське побережжя між Ля Росас і Портбу. Як кажуть, 17 бомб упало на французьку територію, недалеко границі. Три бомби, що не вибухли, відослали до лябораторій для прослідження. Той сам кореспондент повідомляє, що перстінь національних частин довкола Барсельони чимраз більше затіснюється. Червоні піддаються, не ставлячи майже опору. Націоналісти повинні здобути Барсельону в найближчому часі.

ВСІ СЕЛА ДОВКОЛА БАРСЕЛЬОНИ ЗДОБУТІ.

Після здобуття Марторелі національні війська наступають у північному напрямі. Всі села, що находяться довкола Барсельони, опинилися вже вчора рано в руках націоналістів. Національна артилерія обстрілює безупину узгірря Монтжуї, сильно укріплені, які панують над Барсельоною і пристанею. На тому відтинку нац. війська пішли глибоко вперед. На естрамадурському фронті національні війська завдали червоним важку поразку та взяли до неволі два курічі.

Міністр Рібентроп у Варшаві.

Вчора пополудні, в годині 16.50 поспішним поїздом із Берліна приїхав із подругою німецький міністр закордонних справ фон Рібентроп. Разом із мін. Рібентропом приїхав цілий почот високих німецьких міністеріяльних достойників, між ними мін. барон фон Дернберґ, повновласний мін. Ашман, мін. Шмідт, леґаційні радники: Гевель, Сонляйтер і д-р Шмідт, леґаційні секретарі: Ваґнер, Штенґраха та аташе Готфрідсен і Шваймер.

Міністра Рібентропа витали на прикордонній станції в Збонщиню представники польського міністерства закордонних справ та представники тамошньої влади. У Варшаві міністра Рібентропа витав мін. Бек із жінкою, президент Варшави Стажинський, воєвода Ярошевич, польський амбасадор у Берліні Ліпський та інші. Крім того мін. Рібентропа витав ще німецький амбасадор у Варшаві фон Мольтке разом із членами амбасади та представниками німецької кольонії у Варшаві.

ГОЛОСИ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ ПРО ВІДВІДИНИ МІН. РІБЕНТРОПА У ВАРШАВІ.

Німецька преса доволі багато пише про відвідини німецького міністра закордонних справ Рібентропа у Варшаві.

„Фелькішер Беобахтер" пише, що відвідини мін. Рібентропа будуть торкатися польсько-німецьких справ. Одночасно той часопис опрокидує тенденційне насвітлювання тієї візити деякими закордонними часописами. Те саме робить теж і „Берлінер Цайтунґ ам Міттаг".

НІМЕЦЬКІ ЖУРНАЛІСТИ У ВАРШАВІ.

У звязку з відвідинами мін. Рібентропа приїхала вчора до Варшави група німецьких журналістів, а саме представник „Дойче Нахріхтен Біро", представники: „Остдойче Морґенцайтунґ", „Берлінер Таґеблят", „Дойче Альґемайне Цайтунґ" та представники „Дойче Рундфунк".

МІН. РІБЕНТРОП НА ОБІДІ В МІН. БЕКА.

Вчора вечором мін. Бек приймав обідом німецького міністра закордонних справ Рібентропа разом із його почотом. Підчас обіду виголосив мін. Бек привітальну промову, в якій підкреслив значіння польсько-німецької умови з 1934 р. висловлюючи надію, **що ця умова й на будуче причиниться до концентрації живих сил обох націй для творчої праці, потрібної обом націям та цілому европейському громадянству.**

У відповідь мін. Бекові виголосив промову **мін. Рібентроп,** який заявив у своїх словах, що щасливий досвід минулих пятьох років польсько-німецької умови вказує теж шлях і на **майбутнє для обох держав. Згідно із волею вожда німецького народу скріплювання та поглиблювання приязних відносин між Польщею** та Німеччиною на підставі існуючої вже умови творить справжній елемент німецької закордонної політики. Політична далекозорість та засади гідні справжніх державних мужів, які спонукали обі сторони в 1934 р. до важного рішення, **містять у собі запоруку, що всі події, які виринають із ходу майбутніх подій, теж будуть рішені у тому самому дусі, признаючи взаємне пошанування оправданих інтересів.**

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Мін. Рібентроп у Варшаві.

Львів, 25. січня 1939.

Це ніяке перебільшення, що не було досі у Варшаві відвідин ніодного чужинецького дипльомата та державного діяча, які стрічали б таке величезне зацікавлення, як оці нинішні відвідини міністра закордонних справ III. Німеччини. Ніхто не привязує ваги до формальної сторінки цих відвідин: що, мовляв, це тільки ревізита мін. Бека, що це тільки зверхня маніфестація тривкости польсько-німецького пакту з нагоди його пятиліття, що це тільки продовження традиції втримувати безпосередній звязок між керманичами закордонної політики двох сусідніх держав. Слушно чи неслушно, згідно з льогікою політичних подій чи може тільки з власними настроями (бажаннями або острахом) — усі бажали б найти у відвідинах п. Рібентропа відповідь на ті питання, які їх хвилюють у звязку зі шляхами німецької закордонної політики у ближчій і дальшій будуччині.

Здається, що такої відповіди ніхто у цих днях не дістане, не дістане її бодай широкий загал громадян ані безпосередньо від керманича німецької закордонної політики, ані посередньо — зі сторінок ґазет. Маємо враження, що і надалі прийдеться губитись у здогадах так довго, як це буде вигідно тим великим державам, які в методику своєї праці поклали промовляти не словами, тільки ділами. В усякому разі покищо єдині рефлексії, що їх можна мати, це ті, які диктує сам факт отих варшавських відвідин. Він безумовно рішуче опрокидує поголоски про поль.-совітське наближення, як і стверджує, що останні польсько-німецькі дисонанси не захитали самими основами згаданого вгорі польсько-німецького пакту. Нема теж ніякого сумніву, що у звязку з цими відвідинами і в польській і в німецькій пресі появиться — як звичайно при таких нагодах — безліч статтей, які будуть намагатись ще більш вілпружити взаємну атмосферу та взаємно обох контрагентів наблизити. Кожна сторона буде заявляти своє зрозуміння для інтересів сторони другої та пригадувати власні інтереси й напрямні.

І тому лицювало б, щоб і на сторінках українського часопису при такій нагоді появилася пригадка таких українських інтересів, яких не може ніхто поминути мовчанкою тоді, коли річ іде про Схід Европи. А чи може йти у Варшаві така розмова між керманичами закордонної політики Польщі і Німеччини, яка не торкалась би Сходу Европи?! Наше становище до III. Німеччини ми формулували нераз і не двічі — починаючи від моменту приходу до влади Адольфа Гітлера та при кожному черговому великому успіху того державного мужа. Це становище найтісніше звязане з протикомуністичним місійним призначенням націонал-соціялізму та з тими тенденціями німецької закордонної політики, що їх диктує і боротьба проти центру III. Інтернаціоналу і журба за терени збуту для виробів могутнього німецького промислу. В останньому часі появилась на тему цілей німецької закордонної політики повінь поголосок у всій світовій пресі і поруч із цим повінь статтей в українською тематикою. Цей звязок інтерпретують найріжніше: у польській пресі здебільша з поливуґідним примітивізмом, що його родить незнання української політичної думки та чисто чуттєвий підхід і до німців і до українців. І чужинецькі і польські голоси стрічали ми з однаковим спокоєм — перші без екзальтації, останні без гніву. Ми вважали і вважаємо, що це такі справи, яких не вирішує сентимент та які залежать від законів, що ними кермується історія.

Останні міжнародні події дають польській публіцистиці притоку до зловрадности супроти українців: „Ось (читаємо між рядками) бачите, які наївні були ваші надії на зацікавлення Німеччиною справами европейського Сходу!" Таке ставлення справи (див. впр. зреферований у цьому самому числі голос „Дзєнніка Польского") — це одно непорозуміння більше. Два і пів місяців тому писали ми на цьому місці буквально:

„Після духової регенерації німецька нація, яка полягала на визволенні німців із „мінімальнокомплексу", що в нього вона попала після версайського договору (8 міліонів комуністів, підчинених чужосторонніх приказам та майже отільки само безробітних, готових до всяких актів розпуки!), та після ревіндикації етнічно-німецьких земель в колишньої австро-угорської монархії, найпильніші цілі німецької політики — це **кольонії і терени збуту для німецького промислу**. Коли чуємо голоси тривоги частини польської, завжди протинімецької преси, то не можемо позбутися враження, що ті голоси мають на увазі тільки польський інтерес, а не беруть під увагу актуального інтересу німецького: який осеnс для німецької політики булоб викликувати в Польщею тепер конфлікт, який у найкращому для німців випадку — ще більш загострив би німецьку проблему сиріввців і ринку збуту? Ні, **не віримо в ніякий безпосередній воєнно-територіяльний конфлікт III. Німеччини.** Зате віримо, що III. Німеччина послідовно і рішуче примушатиме до здобуття собі відповідних теренів для збуту своїх промислових виробів — без жадних національно-політичних асиміляційних цілей.

З проблемою німецької господарської експансії саме й лучиться проблема Совітського Союзу і в тому — проблема Наддніпрянської України." („Діло" ч. 2.. з 30. X. 1938).

Події, які трапились у міжчасі, того тодішнього нашого становища не захитали. Останній конфлікт італійсько-французький та зактуалізована проблема Середземного Моря не захитує теж нашого давнього погляду, що все це тільки — хоч які великі і складні — епізодичні трудноші, які ведуть до остаточної цілі: до **консолідації европейського Заходу, до консолідації світа християнської культури.** І тоді щойно прийде на чергу найбільша подія у XX. столітті: **зудар зі світом морального розкладу і гнилі, яким є евразійський совітський диво...** І тоді це буде й безпосередня українська справа.

Ми не є непомильні. Можливо, що за внедовзі нічого не залишиться з оцих прогнозів. А проте досі потверджували їх усі знаки на небі і землі. І потверджує їх візита п. Рібентропа у Варшаві.

ів.

Дві нові латинські дієцезії.

ХТО БУДЕ РИМО-КАТОЛИЦЬКИМ ЄПИСКОПОМ У СТАНИСЛАВОВІ?

Варшава, 23. січня 1939.

„Діло" перше подало вістку про намір латинських церковних кол створити нову латинську епархію у Станиславові. Наша вістка показалася правдивою. Як зачуваємо, римо-католицький єпископат закінчив уже свої переговори на цю тему з урядовими чинниками. У висліді переговорів створять небавком дві нові латинські епархії, одну у Станиславові, другу — в Ґродні для білоруських етнічних теренів.

Довідуюся, що зпоміж майбутніх кандидатів на нову латинську станиславівську єпископську катедру найповажніші вигляди на підтримку світської влади має ксьондз полк. Антін Міодонський, голова „Союзу шляхти загр..." з Перемишля.

У Варшаві говорять, що духовна влада висуне інші кандидатури.

КТВ.

Положення у Карпатській Україні в насвітленні „Лідових Новін".

ПРАГА, 23. І. „Лідове Новіни" повідомляють з Хусту, що тамошня влада арештувала 20 осіб, які задумували внести свій окремий кандидатський спис до краєвого сойму. Крім того влада звільнила й поставила до розпорядження Праги 60 службовиків чеської національности, принявши на їхнє місце службовиків-членів українських національних організацій. Староство в Хусті окремими оповістками, прибитими на видних місцях, заборонило політичні зібрання і сходини. Заборонено також ношення усіх інших відзнак крім української жовто-блакитної. Хто пробував би виступити проти цієї заборони, буде караний грвною до 10.000 корон.

Депутація Чеської Національної Ради передала українському урядові меморіял у справі урядовців чеської національности та у справі чеського шкільництва. Український уряд обіцяв сповнити слушні домагання чехів. Чехи заявили міністрові Реваєві, що будуть голосувати на українську національну листу. Також німці, румуни і навіть мадяри кандидуватимуть (по одному) з української листи. З уваги на те положення новий член карпато-українського уряду ґен. Прхала мусів виїхати до Праги.

„А-Зет" пише, що тих арештованих було тільки 11, і всіх їх випустили вже на волю.

—o—

З польської преси.

П. Ксавери Прушинський у новій ролі.

Статті про українську справу у французькій пресі викликали своєрідний відгомін у польській пресі. Одним голосом того відгомону є стаття п. Ксаверого Прушинського п. н. „Франція не хоче нової „Наполеоніди", що її помістив „Ілюстровани Курієр Цодзєнни" ч. 22. з 22-го січня ц. р.). У вступі п. Прушинський якби подавав причину, що спонукала його написати ту статтю:

„Деякі польські часописи виявили схвилювання у звязку з раптовою повінню українських мап у „Матені" чи „Ле Суар", в „Ілюстрасіон" чи „Ентрасіжан" з останніх кількох тижнів. Добачували в тому, що французька опінія прихилилася до українських справ, що українці здобули французьку пресу й опінію, малощо не симпатію і підтримку Франції".

П. Прушинський нагадує час, коли у Франції було вже таке зацікавлення українською справою.

„Треба би зробити біланс тієї першої у Франції української кампанії і здається, що його вислід випаде зовсім інакше, ніж у нас про це думається. То правда, що пересічний француз, який з географією й історією є традиційно „на бакир", довідався не тільки про істнування українського народу, але довідувався ще, що вже ... Людвика XV. французькі тайні агенти ... Росії займалися тією проблемою, що ... їх рапортів сягнула дипльоматія Наполеона. „Україна — це найкращий ... зaатакувати Росію" — писав без обиняків ... „Денник Цісарства", офіційний орган ... 7. січня 1807. Вкінці в році 1812 ... сьский дипльомат, граф д'Отеріє ... вив Наполеонові на московську кампанію цілий плян створення над Дніпром і ... ним Морем нової держави. Граф ... віть назву для того новотвору: Україна ... ла називатися „Наполеоніда".

„Вшистко сон то цекаве кавалкі ... рудити" — каже п. Прушинський ... „скромний" вигляд, що він власне ... ких ерудитів. Але шкода, що п. Прушинський не назвав джерела тієї своєї „ерудиції" ... ється нам, що тим джерелом є ... ки книжка І. Борщака „Наполеон і Україна" ... що її видала Видавнича Спілка „Діло" ... воно трохи негарно, що публіцист з такою ... нем як п. Ксавери Прушинський ...

Мін. Рібентроп у Варшаві.

Львів, 25. січня 1939.

Це ніяке перебільшення, що не було досі у Варшаві відвідин ніодного чужинецького дипльомата та державного діяча, які стрічали б таке величезне зацікавлення, як оці нинішні відвідини міністра закордонних справ III. Німеччини. Ніхто не привязує ваги до формальної сторінки цих відвідин: що, мовляв, це тільки ревізита мін. Бека, що це тільки зверхня маніфестація тривкости польсько-німецького пакту з нагоди його питиліття, що це тільки продовження традиції втримувати безпосередній звязок між керманичами закордонної політики двох сусідніх держав. Слушно чи неслушно, згідно з льогікою політичних подій чи може тільки з власними настроями (бажаннями або острахом) — усі бажали б найти у відвідинах п. Рібентропа відповідь на ті питання, які їх хвилюють у звязку зі шляхами німецької закордонної політики у ближчій і дальшій будуччині.

Здається, що такої відповіди ніхто у цих днях не дістане, не дістане її бодай широкий загал громадян ані безпосередньо від керманича німецької закордонної політики, ані посередньо — зі сторінок газет. Маємо враження, що і надалі прийдеться губитись у здогадах так довго, як це буде вигідно тим великим державам, які в методику своєї праці поклали промовляти не словами, тільки ділами. В усякому разі покищо єдині рефлексії, що їх можна мати, це ті, які диктує сам факт отих варшавських відвідин. Він безумовно рішуче опрокидує поголоски про поль.-совітське наближення, як і стверджує, що останні польсько-німецькі дисонанси не захитали самими основами згаданого вгорі польсько-німецького пакту. Нема теж ніякого сумніву, що у звязку з цими відвідинами і в польській і в німецькій пресі появиться — як звичайно при таких нагодах — безліч статтей, які будуть намагатись ще більш відпружити взаємну атмосферу та взаємно обох контрагентів наблизити. Кожна сторона буде заявляти своє зрозуміння для інтересів сторони другої та пригадувати власні інтереси й напрямні.

І тому лицювало б, щоб і на сторінках українського часопису при такій нагоді появилася пригадка таких українських інтересів, яких не може ніхто поминути мовчанкою тоді, коли річ іде про Схід Европи. А чи може йти у Варшаві така розмова між керманичами закордонної політики Польщі і Німеччини, яка не торкалась би Сходу Европи?! Наше становище до III. Німеччини ми формулували нераз і не двічі — починаючи від моменту приходу до влади Адольфа Гітлера та при кожному черговому великому успіху того державного мужа. Це становище найтісніше звязане з протикомуністичним місійним призначенням націонал-соціялізму та з тими тенденціями німецької закордонної політики, що їх диктує і боротьба проти центру III. Інтернаціоналу і журба за терени збуту для виробів могутнього німецького промислу. В останньому часі появилась на тему цілей німецької закордонної політики повінь поголосок у всій світовій пресі і поруч із цим повінь статтей з українською тематикою. Цей звязок інтерпретують найріжніше: у польській пресі здебільша з подивугідним примітивізмом, що його родить незнання української політичної думки та чисто чуттєвий підхід і до німців і до українців. І чужинецькі і польські голоси стрічали ми з однаковим спокоєм — перші без екзальтації, останні без гніву. Ми вважали і вважаємо, що це такі справи, яких не вирішує сентимент та які залежать від законів, що ними керується історія.

Останні міжнародні події дають польській публіцистиці притоку до зловрадности супроти українців: „Ось (читаємо між рядками) бачите, які наївні були ваші надії на зацікавлення Німеччиною справами европейського Сходу!“ Таке ставлення справи (див. напр. зреферований у цьому самому числі голос „Дзєнніка Польского“) — це одно непорозуміння більше. Два і пів місяців тому писали ми на цьому місці буквально:

„...Після духової регенерації німецька нація, яка полягала на визволенні німців із „мінімалькомплексу“, що в нього вона попала після версайського договору (8 міліонів комуністів, підчинених чужосторонним приказам та майже стільки само безробітних, готових до всяких актів розпуки!), та після ревіндикації етнічно-німецьких земель з колишньої австро-угорської монархії, вищі цілі німецької політики — це **кольонії і терени збуту для німецького промислу.** Коли чуємо голоси тривоги частини польської, завжди протинімецької преси, то не можемо позбутися враження, що ті голоси мають на увазі тільки польський інтерес, а не беруть під увагу актуального інтересу німецького: який сенс для німецької політики було б викликувати з Польщею тепер конфлікт, який у найкращому для німців випадку — ще більш загострив би німецьку проблему сирівців і ринку збуту? Ні, **не віримо в ніякий безпосередній воєнно-територіяльний конфлікт III. Німеччини.** Зате віримо, що III. Німеччина послідовно і рішуче прямуватиме до здобуття собі відповідних теренів для збуту своїх промислових виробів — без жадних національно-політичних асиміляційних цілей.

З проблемою німецької господарської експансії саме й лучиться проблема Совітського Союзу і в тому — проблема Наддніпрянської України.“ („Діло“ ч. 2.. з 30. X. 1938).

Події, які трапились у міжчасі, того тодішнього нашого становища не захитали. Останній конфлікт італійсько-французький та заактуалізована проблема Середземного Моря не захитує теж нашого давнього погляду, що все це тільки — хоч які великі і складні — епізодичні труднощі, які ведуть до остаточної цілі: до **консолідації европейського Заходу, до консолідації світа християнської культури.** І тоді щойно прийде на чергу найбільша подія у XX. століттї: **зудар зі світом морального розкладу і гнилі, яким є евразійський совітський диявол.** І тоді це буде й безпосередня українська справа.

Ми не є непомильні. Можливо, що з наших внедовзі нічого не залишиться з одних прогнозів. А проте досі потверджували їх усі знаки на небі і землі. І потверджує їх візита п. Рібентропа у Варшаві.

ік.

Дві нові латинські дієцезії.

ХТО БУДЕ РИМО-КАТОЛИЦЬКИМ ЕПИСКОПОМ У СТАНИСЛАВОВІ?

Варшава, 23. січня 1939.

„Діло“ перше подало вістку про намір латинських церковних кол створити нову латинську епархію у Станиславові. Наша вістка показалася правдивою. Як зачуваємо, римо-католицький епископат закінчив уже свої переговори на цю тему з урядовими чинниками. У висліді переговорів створять небавком дві нові латинські епархії, одну у Станиславові, другу — в Ґродні для білоруських етнічних теренів.

Довідуюся, що зпоміж майбутніх кандидатів на нову латинську станиславівську епископську катедру найповажніші вигляди на підтримку світської влади має ксьондз полк. Антін **Мйодонський,** голова „Союзу шляхти загродової“ з Перемишля.

У Варшаві говорять, що духовна влада висуне інші кандидатури.

КТВ.

Положення у Карпатській Україні в насвітленні „Лідових Новін“.

ПРАГА, 23. І. „Лідове Новіни“ повідомляють з Хусту, що тамошня влада арештувала 20 осіб, які задумували внести свій окремий кандидатський спис до краєвого сойму. Крім того влада звільнила й поставила до розпорядження Праги 60 службовиків чеської національности, принявши на їхне місце службовиків-членів українських національних орґанізацій. Староство в Хусті окремими оповістками, прибитими на видних місцях, заборонило політичні збрання і сходини. Заборонено також ношення усіх інших відзнак крім української жовто-блакитної. Хто пробував би виступити проти цієї заборони, буде караний гривною до 10.000 корон.

Депутація Чеської Національної Ради передала українському урядові меморіял у справі уродовців чеської національности та у справі чеського шкільництва. Український уряд обіцяв сповнити слушні домагання чехів. Чехи заявили міністрові Реваєві, що будуть голосувати на українську національну листу. Також німці, комуни і навіть мадяри кандидуватимуть (по [illegible] ному) з української листи. З уваги на те положення новий член карпато-українського уряду ґен. Прхала мусів виїхати до Праги.

„А-Зет“ пише, що тих арештованих було тільки 11, і всіх їх випустили вже на волю.

—o—

З польської преси.

П. Ксавери Прушинський у новій ролі...

Статті про українську справу у французькій пресі викликали своєрідний відгомін у польській пресі. Одним голосом того відгомону є стаття п. Ксаверого Прушинського п. н. „Франція не хоче нової „Наполеоніди“, що її помістив **„Ілюстровани Курієр Цодзєнни“** ч. 22. з 22-го січня п. р.). У вступі п. Прушинський якби подавав причину, що спонукала його написати ту статтю:

„Деякі польські часописи виявили схвилювання у звязку з раптовою повінню українських мап у „Матені“ чи „Ле Суар“, в „Ілїстрасіон“ чи „Ентрасіжан“ з останніх кількох тижнів. Добачували в тому, що французька опінія прихилилася до українських справ, що українці здобули французьку пресу й опінію, малощо не симпатію і підтримку Франції“.

П. Прушинський нагадує час, коли у Франції було вже таке зацікавлення українською справою.

„Треба би зробити біланс тієї першої у Франції української кампанії і здається, що його вислід випаде зовсім інакше, ніж у нас про це думається. То правда, що пересічний француз, який з географією й історією є традиційно „на бакир“, довідався не тільки про істнування українського народу, але довідувався ще, що вже [illegible] Людвика XV. французькі тайні агенти [illegible] Росії займалися тією проблемою, що [illegible] їх рапортів сягнула дипльоматія Наполеона. „Україна — це найкращий шлях, щоб заатакувати Росію“ — писав без обиняків „Денник Цісарства“, офіційний орган [illegible] 7. січня 1807. Вкінці в році 1812 [illegible] граф д'Отерів [illegible] ський дипльомат, граф [illegible] вив Наполеонові на московську кампанію цілий плян створення над Дніпром і Чорним Морем нової держави. Граф [illegible] віть назву для того новотвору: Україна мала називатися „Наполеоніда“.

„Вшистко сон то цекаве кавалкі [illegible]“ — каже п. Прушинський [illegible] рудити“ — [illegible] „скромний“ вигляд, що він власне [illegible] ких ерудитів. Але школа, що п. Прушинський не назвав джерела тієї своєї „ерудиції“. [illegible] ється нам, що тим джерелом є ніщо інше, як книжка І. Борщака „Наполеон і Україна“, що її видала Видавнича С-ка „Діло“. [illegible] воно трохи несарно, що публіцист з таким [illegible] нем як п. Ксавери Прушинський [illegible]

ся у своїй статті матеріялом з книжки, яку дискретно промовчує. Та це мимоходом... П. Прушинському йшло про те, щоб виказати, що і тоді і тепер зацікавлення Францїї українською справою було і є несуттєве і неглибоке. Але не вважаючи на те і тоді і тепер французи багато довідалися про Україну та українців. Але п. Прушинський оцю інформацію французів про українську справу накручує чи намагається поясняти на свій спосіб:

„В Польщі ми схильні підносити крики протесту супроти публікацій українських мап у Франції. Але треба памятати, що це не були мапи „українських" теренів, але теренів, що їх „українці ревіндикують" що не є те саме. Французькі часописи інформували своїх читачів про ширину українських претенсій, як знаємо, дуже великих. А ті інформації мають сьогодні інші наслідки, ніж думають у Польщі поляки й українські кола. Бо француз знову довідувався з тих мап дуже багато невідомих йому речей. Не тільки, що „ґро" української проблеми лежить у Росії. Довідувався ще, згідно з тими мапами, що українська людність поза межами Польщі живе ще в Румунії і в Чехословаччині та що українські ревіндикації вдаряють одночасно в усі ті держави".

Цим п. Прушинський доходить до свого остаточного висновку: „Франція хоче лякати поляків Україною, щоб мостити шлях польсько-російському союзові". Мало цього. П. Прушинський уявляє собі той союз багато ширше:

„Симпатій, особливо політичних симпатій українські поступяти там (тобто у Франції — ред „Діла") не викликали. Мабуть і не викличуть так швидко. Зате французька політика зрозуміла, що українська небезпека може бути знаменитим кітом, що споює і Росію і Польщу і Румунію перед спільним для них ворогом..."

Цей останній термін ставить п. Прушинського на відповідному і точно означеному місці між тими, що заявляють своє становище до українців та української справи. Цікаво. Ще недавно п. Прушинський висловлював трохи інший погляд. Накладав навіть з т. зв. прометейством. І тому декому могло здаватися, що перейшовши на співробітника „ІКЦ" він всеж бодай частинно здемобілізує протиукраїнську настанову того часопису. Ні! Однак „ІКЦ" змобілізував п. Прушинського, який нині тільки скріплює україножерний тон і напрямок „ІКЦ", а коли і намагається підвищити інтелектуальний рівень того часопису, то як бачимо на цьому прикладі — зловживаючи українськими історичними джерелами. До метаморфози з консерватиста на ґльорифікатора червонії Еспанії дійшла ще метаморфоза з „прометейця" на ікацового україножера.

Французька політика, українська справа і Берхтесґаден.

Голоси французької преси про українську справу знайшли відгомін і на сторінках „Веку Нового". В числі з 24-го січня знаходимо статтю п. н. „Запізно", в якій читаємо:

„На сторінках французької преси почали появлятися українофільські статті в неприхильному тоні для Польщі. Тепер в офіційний спосіб запевняють з французької сторони, що ті статті не були писані з інспірації міродайних кол. Важко було б повірити в те, щоби французи, які українською справою, не вважаючи на зусилля української пропаґанди, ніколи не займались — почали так раптом без причини про те писати".

Натякнувши на те, що цеж сталося „раптом, без причини" автор статті не намагається ту причину збагнути чи написати про неї. Він обмежується тільки до докорів на адресу Франції за її політику.

„Французи могли в періоді після Мінхену, коли Німеччина справді намагалася залякати Польщу українською справою, стануги ясно і виразно на ґрунті союзу з Польщею, на всякий випадок той союз розбудувати до значіння поважного інструменту міжнародньої політики. Але французи тоді це занедбали думаючи, що польсько-німецькі взаємини дуже поважно погіршилися. Після Берхтесґаден у Парижі зрозуміли, що це були зовсім фальшиві розрахунки".

Оттак автор статті натяком стверджує, що розмова міністра Бека з канцлєром Гітлером у Берхтесґаден започаткувала нову політику в середній Европі, малощо не протилежну до тої, що була в останніх місяцях до тієї розмови.

Ширіть наш часопис!

„Не треба чекати політичних сензацій після відвидин фон Рібентропа у Варшаві".

Так каже львівський озонівський „Дзеннік Польскі" у звязку з відвидинами ф. Рібентропа, що приїхав до Варшави. Цей приїзд німецького міністра закордонних справ — каже „Дзеннік Польскі" — до столиці Польщі — це під формальним оглядом відповідь на відвидини міністра Бека, що був у Берліні в 1935-ому році.

„Дзеннік Польскі" стверджує, що заповіджений приїзд фон Рібентропа до Варшави попередили широкі коментарі переплетені найфантастичнішими поголосками в закордонній пресі.

„Було б завданням, що переходить рями сьогоднішньої статті, якби ми хотіли подрібно заперечувати всі поголоски і сплетні, що їх на тему побуту мін. Рібентропа у Варшаві поширює закордонна преса. Тому мусимо обмежитися до того, щоб ствердити, що не передбачені ніякі нові умови між Польщею і Німеччиною в тому часі і що відвидини мін. Рібентропа мають виключно характер манифестації тяглости політичної лінії, що її започаткували Польща й Німеччина в році 1934, тобто у хвилині підписання пакту про ненапад".

Польсько-німецький пакт про ненапад підписали 26-го січня 1934 р., отже минає саме 5 літ від того моменту, від якого — як пише „Дзеннік Польскі" — польсько-німецькі взаємини почали поправлятися. Цю поправу мають закріпити і дати підстави до добрих сусідських відносин між Німеччиною і Польщею надалі.

„Але відвидини мін. фон Рібентропа у Варшаві доказують ще щось інше. Вони підтверджують неправдивість деяких тенденційних поголосок про те, буцімто німці мають якісь наміри на сході Европи. Ці поголоски німці здементували вже у виразний та безсумнівний спосіб в часі стрічі мін. Бека з канцлером Гітлером у Берхтесґаден. Свідома кампанія закордонної преси, яка намагається висунути на перший плян проблему т. зв. Великої України, яку буцімто підтримує Райх, виявилася незгідна з дійсним станом. Нема найменшого сумніву, що найважнішою проблемою закордонної політики Німеччини в цьому році буде справа кольоній. Цій проблемі присвятить Німеччина цілу свою енерґію і політичну активність. Українська проблема звертелася б у деякій мірі проти Польщі, отже таксамо проти теперішньої польсько-німецької політики. І в такім випадку мін. Фон Рібентроп не документував би своїм приїздом до Польщі тяглости тієї політики, як це тепер діється".

Ця політика Німеччини — пише „Дзеннік Польскі" — у справі кольоній сходиться з політикою Польщі, яку справа кольоній особливо цікавить, бо від добуття кольоній залежить розвязка цілої низки господарських та еміґраційних проблем. Тому — каже „Дзеннік Польскі" — не треба чекати ніяких політичних сензацій після відвидин фон Рібентропа у Варшаві, бо „ці відвидини будуть тільки задокументованням реалізму і здорового розсудку закордонної політики Польщі, якої головним гаслом є: втримати добрі взаємини з усіми сусідами".

Україніка.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА.

В місячнику „Европеіше Ревю" за грудень м. р. появилась під наголовком „Віденський присуд" джерельна стаття про Карпатську Україну.

Двотижневик Гітлєрової Молоді „Вілле унд Махт" з 1. І. приносить статтю про карпато-українську державність, обороняючи її перед чужими зазіханнями.

„Ашер Цайтунг" з 4. І. у статті „Україна теж по імені" розправляється з баламуцтвом, яке поширюють вороги у звязку з нашою національною назвою.

Займається у більшій статті українською справою також „Дайтше Пост фір дас Судетенлянд" (6. І.).

„Гамбурґер Фремденблят" з 10. І. містить кореспонденцію з Карпатської України п. н. „Оком по Карпатській Україні", а „Нає Фрає Прессе" (15. І.) приносить „Лист з Карпатської України".

„Кеніґсберґер Альґемайне Цайтунґ" з 16. І. помістила статтю про українську Церкву в Польщі.

„Ґрайцер Цайтунґ" з 10. І. п. н. „Страстний шлях України" обговорює нестерпне положення українського народу під московсько-большевицькою окупацією.

„Катовіцер Цайтунґ" у числах з 8., 10. й 11. січня помістила цикль статтей про Карпатську Україну.

Бромберґська „Дайтше Рундшав" у числі з 22. січня п. н. „Роздратування в Хусті" у вступній статті обговорює ситуацію, що витворилась у Карпатській Україні у звязку з протиконституційним іменуванням ґен. Прхали третім міністром.

Бразилійська „Дайтше Цайтунґ" з 19. XII. 1938. р. приносить статтю п. н. „В Україні кипить".

Зрештою вся німецька преса день-у-день містить вістки й телеграми про події не тільки у Карпатській Україні, але також про українське життя у Польщі та в Совітській Україні.

ХОРВАТСЬКА ПРЕСА.

„Обзор" з 22. січня у вступній статті обговорює карпато-українські справи у звязку з розписанням виборів до сойму та одночасно повідомляє про конфлікт між українським урядом і Прагою з приводу іменування ґен. Прхали.

В числі „Обзору" з 21. січня поміщено міркування на тему близької візити міністра Рібентропа у Варшаві та про вагу української проблеми в німецько-польських переговорах.

СЛОВІНСЬКА ПРЕСА.

Словінські часописи (як зрештою і вся югославянська преса включно з сербською) містять багато вісток про українські справи. Ось короткий огляд:

„Ютро" з 29. XII. 1938. р. приносить вістки з життя українців у Східній Галичині; цей самий часопис з 8. І. містить документи про політичні виступи УНДО та про свят-вечірні події на українсько-мадярському кордоні; з 12. І. подає вістку про граничні спори між словаками й українцями; з 16. І. приносить нарис п. н. „Підкарпатська сніговиночка", пера одного з найвизначніших словінських критиків Б. Борка.

„Словенец" (проурядовий орган) з 10. І. займається українською справою у звязку з побутом міністра Бека у Гітлера і приносить вістки з Карпатської України; той самий часопис у числі з 14. І. приносить соймову заяву премієра Польщі в українській справі; з 15. І. містить обширну розвідку про Карпатську Україну; з 18. І. у вступній статті п. н. „Мукачів" обговорює напад малярських ватаг; з 15. І. приносить чимало вісток, що торкаються української справи, м. і. повідомлення американсько-німецького часопису „Ню Йоркер Штатсцайтунг" про наміри сусідів щодо України.

ся у своїй статті матеріялом з книжки, яку дискретно промовчує. Та це мимоходом... П. Прушинському йшло про те, щоб виказати, що і тоді і тепер зацікавлення Франції українською справою було і є несуттєве і неглибоке. Але не вважаючи на те і тоді і тепер французи багато довідалися про Україну та українців. Але п. Прушинський оцю інформацію французів про українську справу накручує чи намагається пояснити на свій спосіб:

„В Польщі ми схильні підносити крики протесту супроти публікацій українських мап у Франції. Але треба памятати, що це не були мапи „українських" теренів, але теренів, що їх „українці ревіндикують" що не є те саме. Французькі часописи інформували своїх читачів про ширину українських претенсій, як знаємо, дуже великих. А ті інформації мають сьогодні інші наслідки, ніж думають у Польщі поляки й українські кола. Бо француз знову довідувався з тих мап дуже багато невідомих йому речей. Не тільки, що „ґро" української проблеми лежить у Росії. Довідувався ще, згідно з тими мапами, що українська людність поза межами Польщі живе ще в Румунії і в Чехословаччині та що українські ревіндикації вдаряють одночасно в усі ті держави".

Цим п. Прушинський доходить до свого остаточного висновку: „Франція хоче лякати поляків Україною, щоб мостити шлях польсько-російському союзові". Мало цього. П. Прушинський уявляє собі той союз багато ширше:

„Симпатій, особливо політичних симпатій українські постуляти там (тобто у Франції — ред „Діла") не викликали. Мабуть і не викличуть так швидко. Зате французька політика зрозуміла, що українська небезпека може бути знаменитим кітом, що споює і Росію і Польщу і Румунію перед спільним для них ворогом..."

Цей останній термін ставить п. Прушинського на відповідному і точно означеному місці між тими, що заявляють своє становище до українців та української справи. Цікаво. Ще недавно п. Прушинський висловлював трохи інший погляд. Накладав навіть з т. зв. прометейством. І тому декому могло здаватися, що перейшовши на співробітника „ІКЦ" він всеж бодай частинно здемобілізує протиукраїнську настанову того часопису. Ні! Однак „ІКЦ" змобілізував п. Прушинського, який нині тільки скріплює україножерний тон і напрямок „ІКЦ", а коли і намагається підвищити інтелектуальний рівень того часопису, то як бачимо на цьому прикладі — зловживаючи українськими історичними джерелами. До метаморфози з консерватиста на ґльорифікатора червоній Еспанії дійшла ще метаморфоза з „прометейця" на ікацового україножера.

Французька політика, українська справа і Берхтесґаден.

Голоси французької преси про українську справу знайшли відгомін і на сторінках „**Веку Нового**". В числі з 24-го січня знаходимо статтю п. н. „Запізно", в якій читаємо:

„На сторінках французької преси почали появлятися українофільські статті в неприхильному тоні для Польщі. Тепер в офіційний спосіб запевняють з французької сторони, що ті статті не були писані з інспірації міродайних кол. Важко було б повірити в те, щоби французи, які українською справою, не вважаючи на зусилля української пропаганди, ніколи не займались — почали так раптом без причини про те писати".

Натякнувши на те, що цеж сталося „раптом, без причини" автор статті не намагається ту причину збагнути чи написати про неї. Він обмежується тільки до докорів на адресу Франції за її політику.

„**Французи могли в періоді після Мінхену, коли Німеччина** справді намагалася залякати Польщу українською справою, станути ясно і виразно на ґрунті союзу з Польщею, на всякий випадок той союз розбудувати до значіння поважного інструменту міжнародньої політики. Але французи тоді це занедбали думаючи, що польсько-німецькі взаємини дуже поважно погіршилися. Після Берхтесґаден у Парижі зрозуміли, що це були зовсім фальшиві розрахунки".

Оттак автор статті натяком стверджує, що розмова міністра Бека з канцлером Гітлером у Берхтесґаден започаткувала нову політику в середній Европі, малощо не протилежну до тої, що була в останніх місяцях до тієї розмови.

Шкріть наш часопис!

„Не треба чекати політичних сензацій після відвидин фон Рібентропа у Варшаві".

Так каже львівський озонівський „Дзєннік Польскі" у звязку з відвидинами ф. Рібентропа, що приїхав до Варшави. Цей приїзд німецького міністра закордонних справ — каже „Дзєннік Польскі" — до столиці Польщі — це під формальним оглядом відповідь на відвидини міністра Бека, що був у Берліні в 1935-ому році.

„Дзєннік Польскі" стверджує, що заповіджений приїзд фон Рібентропа до Варшави попередили широкі коментарі переплетені найфантистичнішими поголосками в закордонній пресі.

„Було б завданням, що переходить рями сьогоднішньої статті, якби ми хотіли подрібно заперечувати всі поголоски і сплетні, що їх на тему побуту мін. Рібентропа у Варшаві поширює закордонна преса. Тому мусимо обмежитися до того, щоб ствердити, що не передбачені ніякі нові умови між Польщею і Німеччиною в тому часі і що відвидини мін. Рібентропа мають виключно характер маніфестації тяглости політичної лінії, що її започаткували Польща й Німеччина в році 1934, тобто у хвилині підписання пакту про ненапад".

Польсько-німецький пакт про ненапад підписали 26-го січня 1934 р., отже минає саме 5 літ від того моменту, від якого — як пише „Дзєннік Польскі" — польсько-німецькі взаємини почали поправлятися. Цю поправу мають закріпити і дати підстави до добрих сусідських відносин між Німеччиною і Польщею надалі.

„Але відвидини мін. фон Рібентропа у Варшаві доказують ще щось інше. Вони підтверджують неправдивість деяких тенденційних поголосок про те, буцімто німці мають якісь наміри на сході Европи. Ці поголоски німці здементували вже у виразний та безсумнівний спосіб в часі стрічі мін. Бека з канцлером Гітлером у Берхтесґаден. Свідома кампанія закордонної преси, яка намагається висунути на перший плян проблему т. зв. Великої України, яку буцімто підтримує Райх, виявилася незгідна з дійсним станом. Нема найменшого сумніву, що найважнішою проблемою закордонної політики Німеччини в цьому році буде справа кольоній. Цій проблемі присвятить Німеччина цілу свою енерґію і політичну активність. Українська проблема зверталася б у деякій мірі проти Польщі, отже таксамо проти теперішньої польсько-німецької політики. І в такім випадку мін. Фон Рібентроп не документував би своїм приїздом до Польщі тяглости тієї політики, як це тепер діється".

Ця політика Німеччини — пише „Дзєннік Польскі" — у справі кольоній сходиться з політикою Польщі, яку справа кольоній особливо цікавить, бо від добуття кольоній залежить розвязка цілої низки господарських та еміґраційних проблем. Тому — каже „Дзєннік Польскі" — не треба чекати ніяких політичних сензацій після відвидин фон Рібентропа у Варшаві, бо „ці відвидини будуть тільки задокументованням реалізму і здорового розсудку закордонної політики Польщі, якої головним гаслом є: втримати добрі взаємини з усіми сусідами".

Україніка.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА.

В місячнику „**Европеіше Ревю**" за грудень м. р. появилась під наголовком „Віденський присуд" джерельна стаття про Карпатську Україну.

Двотижневик Гітлерової Молоді „**Вілле унд Махт**" з 1. І. приносить статтю про карпато-українську державність, обороняючи її перед чужими зазіханнями.

„**Ашер Цайтунг**" з 4. І. у статті „Україна теж по імені" розправляється з баламуцтвом, яке поширюють вороги у звязку з нашою національною назвою.

Займається у більшій статті українською справою також „**Дайтше Пост фір дас Судетенлянд**" (6. І.).

„**Гамбурґер Фремденблят**" з 10. І. містить кореспонденцію з Карпатської України п. н. „Оком по Карпатській Україні", а „**Нае Фрае Прессе**" (15. І.) приносить „Лист з Карпатської України".

„**Кеніґсберґер Альгемайне Цайтунг**" з 16. І. помістила статтю про українську Церкву в Польщі.

„**Ґрайцер Цайтунг**" з 10. І. п. н. „Страстний шлях України" обговорює нестерпне положення українського народу під московсько-большевицькою окупацією.

„**Катовіцер Цайтунг**" у числах з 8., 10. й 11. січня помістила цикль статтей про Карпатську Україну.

Бромберґська „**Дайтше Рундшав**" у числі з 22. січня п. н. „Роздратування в Хусті" у вступній статті обговорює ситуацію, що витворилась у Карпатській Україні у звязку з противконституційним іменуванням ґен. Прхали третім міністром.

Бразилійська „**Дайтше Цайтунг**" з 19. XII. 1938. р. приносить статтю п. н. „В Україні кипить".

Зрештою вся німецька преса день-у-день містить вістки й телеграми про події не тільки у Карпатській Україні, але також про українське життя у Польщі та в Совітській Україні.

ХОРВАТСЬКА ПРЕСА.

„**Обзор**" з 22. січня у вступній статті обговорює карпато-українські справи у звязку з розписанням виборів до сойму та одночасно повідомляє про конфлікт між українським урядом і Прагою з приводу іменування ген. Прхали.

В числі „**Обзору**" з 21. січня поміщено міркування на тему близької візити міністра Рібентропа у Варшаві та про вагу української проблеми в німецько-польських переговорах.

СЛОВІНСЬКА ПРЕСА.

Словінські часописи (як зрештою і вся югославянська преса включно з сербською) містять багато вісток про українські справи. Ось короткий огляд:

„**Ютро**" з 29. XII. 1938. р. приносить вістки з життя українців у Східній Галичині; цей самий часопис з 8. І. містить документи про політичні виступи УНДО та про свят-вечірні події на українсько-мадярському кордоні; з 12. І. подає вістку про граничні спори між словаками й українцями; з 16. І. приносить нарис п. н. „Підкарпатська сніговиночка", пера одного з найвизначніших словінських критиків Б. Борка.

„**Словенец**" (проурядовий орган) з 10. І. займається українською справою у звязку з побутом міністра Бека у Гітлера і приносить вістки з Карпатської України; той самий часопис у числі з 14. І. приносить соймову заяву премієра Польщі в українській справі; з 15. І. містить обширну розвідку про Карпатську Україну; з 18. І. у вступній статті п. н. „Мукачів" обговорює напад мадярських ватаг; з 13. І. приносить чимало вісток, що торкаються української справи, м. і. повідомлення американсько-німецького часопису „Ню Йоркер Штатсцайтунг" про наміри сусідів щодо України.

Нова хмара над Карпатською Україною.

(Власна кореспонденція).

Хуст, 21. січня.

НОВИЙ КРОК ПРАГИ — ГРІМ З ЯСНОГО НЕБА.

З великим здивуванням і може й острахом приняли Ваші читачі радіову вістку про іменування на давно порожне місце третього міністра Карпатської України чеського генерала Прхалі, який по всякій імовірности мав перебрати міністерство внутрішніх справ. Але ця несподіванка натрапила тут на таке обурення і такий спонтанний протест, яких у Празі не очікували.

Це вже другий удар по добутій волі. Про перший ніхто й не знав, бо його в самому почині відбито. Оба ті удари підготовляли ті, що повинні відповідати за державну зраду. Це кількох галицьких і буковинських капапських емігрантів, що колись набули тут громадянство і з деякими тутешніми, за чужі гроші нанятими агентами виїхали перед двома місяцями до Праги, щоб там юдити чеський уряд проти тих українців, що своєю поставою зберегли федеративний звязок Карпатської України з Чеською Республикою, але не дозволили їм продовжати в Хусті зрадницької роботи. Вони знайшли собі у Празі ворогів співжиття українців з чехами. І ще перед вибором нового президента вони вели акцію за тим, щоб центральний уряд іменував міністрів москвофілів (Бачинського, Коссея). Але в тому часі була у Празі делеґація Української Народньої Ради і коли міністр Хвальковський „не мав часу" її приняти, то при допомозі преси й інших чинників УНР довела до того, що її делеґацію покликали до міністра й у висліді нововибраний президент іменував чисто український уряд з тим, що місце третього міністра залишилося необсаджене, бо москвофіли не могли, а українця ще не хотіли.

І ось по довгій перерві, мов грім із ясного неба, прийшло іменування третього міністра, яким став генерал Прхаля, що має жінку москвичку. Знаний він з того, що коли був командантом дивізії в Ужгороді, то в його домі сходилися провідники „русских"; у часі евакуації Закарпаття, як командант всіх військ Сходу Республики в Кошицях, видав оголошення лише по мадярськи і російськи. Тож не диво, що на вістку про це іменування заметушилось у столиці і в цілій Карпатській Україні.

ЗІБРАННЯ ПІД СІЧОВОЮ ГОСТИННИЦЕЮ.

За кілька годин зійшлися 17. І. тисячі людей, щоб запротестувати проти такого поступку празького уряду. Зібралися на площі під Січовою Гостинницею, де з балькону в 15. год. промовив голова Української Народньої Ради **Федір Ревай**, якого зібрані привитали гучними оплесками й окликами. Промовець згадав про недавне минуле, коли українці почали наново працювати з чехами, яких залишили в урядах, не викинувши їх, як це зробили словаки. Але показалося, — говорив промовець — що нашу прихильність та ввічливість взяли за слабість і накидують нам свого міністра. Одначе як буде треба, то і ми зуміємо зробити так, як зробили словаки. За хвилину відїжджаємо до Братислави, де стрінемося з представниками празького уряду та сподіємося привезти на неділю радісну вістку. Вкінці п. Ревай просив зберегти спокій та уважність, якими єдино зможемо перемогти.

Промову переривали скандовані оклики: „Хочемо українського міністра!", „Україна українцям", „Чехів геть!" і т. п.

Після п. Ревая промовив командант „Січи" в Хусті **Іван Роман**, якого всі добре знають з його невтомної праці при евакуації державного майна з Ужгороду. Він заявив, що „Карпатська Січ" і все населення стоїть твердо при рідним уряді; але зуміє боротися проти такого уряду, який хотіли би з Праги накинути.

Знаний письменник і поет **Василь Ґренджа-Донський** виясннв, хто такий генерал Лев Прхаля та заявив, що ця номінація створює хаос, який спричинює празький уряд і на нього паде відповідальність за наслідки.

Січовик **Іван Кедюлич** зазначив, що номінація ген. Прхалі — це ворожий акт не лише проти Карпатської України, але і проти всього українського народу, але цей удар ми відібємо.

Гуцул з Ясіня **Іван Клемпуш** заявив, що Гуцульщина вже перед 20-ти роками показала, що вміє боротися за свої права і самостійність, то й тепер знову це докаже, як буде треба.

Серед бурхливих оплесків і окликів „Слава!" визначний діяч на полі відродження української національної думки **д-р Михайло Бращайко** згадав великі **Збори Української Національної Ради зперед 20 років**, осудив нинішню політику празького уряду та закликував, щоб усі причинилися до того, щоб свято згаданого 20-ліття випало якнайвеличавіше.

ПРОТЕСТАЦІЙНІ РЕЗОЛЮЦІЇ.

Д-р Бандусяк, секретар Української Народньої Ради, прочитав такі резолюції:

Публичні протестаційні збори, скликані Українською Центральною Народньою Радою в Хусті на день 17. І. 1939, якнайрішучіше осуджують іменування центральною празькою владою третього міністра для Карпатської України в особі генерала Л. Прхалі.

Публичні протестаційні збори заявляють з цього місця, що ніколи не дозволить, щоб доля українського народу в Карпатській Україні була в інших руках, як українських.

Публичні збори ствердкують не лише перед празькою центральною владою, але й перед цілим світом, і головно перед усім українським громадянством, що Українська Центральна Народня Рада ніколи і з нічому тих святих прав добровільно не сміє зректися. Кожний акт, який не був би, виданий без відома та згоди Української Народньої Ради, вважає вона неправосильним і з ним рахуватися не буде.

Публичні збори ствердкують, що наша законна українська влада поводилася з некорінним населенням чеської народности якнайбільш гуманно й толерантно, отримуючи до сьогодні всі радикальні прояви, які сильно домагалися зміни, тобто усунути чеське урядництво. Чеська центральна влада мабуть не вважала цього акту нашої доброї волі за знак повного зрозуміння важкої ситуації чеського урядництва, але навпаки, чеська влада уважала це за брак нашої рішучости і тому й іменувала третього міністра чеха.

Тому Збори домагаються, щоб негайно усунути чеських урядовців з Карпатської України, як у Словаччині, щоб цим разом на все покінчити із вмішуванням чехів до наших внутрішньо-політичних справ і рівночасно ліквідувати питання так зв. чеської меншини.

Цей вчинок празької влади вважаємо провокацією та висміхом прав нашого народу й нашої свобідної, незалежної української держави.

Ці резолюції зібрані прийняли з захопленням. Збори закінчилися співом „Ще не вмерла".

ВЕЛИЧАВИЙ ПОХІД І ПРИСЯГА.

По Зборах уформувався величавий похід, до якого прилучилися також численні державні і приватні урядовці, що саме вийшли з канцелярій. Так число учасників походу збільшилося майже до 7 тисяч людей.

Похід з прапорами спинився під палатою міністерства, де на бальконі зявилися премієр **о. д-р А. Волошин** і міністр **Ю. Ревай**. Нарід прийняв їх появу безперервними окликами й оплесками. Тут передав д-р М. Бращайко від Української Народньої Ради і відбутих Зборів та всього народу заяву відданости і готовости сбороняти самостійність.

На це відповів премієр **о. д-р А. Волошин**, що хоч у політиці може ріжно бути, то всеж поведінка празького уряду, що без відома і згоди законного уряду Карпатської України зробив свій останній крок — нечувана. Премієр подякував за довіря та висловив надію на перемогу правди й успіх у боротьбі.

Потім січовик **Тат/нець** прочитав присягу на вірність українській нації і карпатській державі. Нарід повторяв слова присяги. Гомін відбивався від високих та твердих мурів нової палати та ще вищого і твердшого узбіччя замку зі старими руїнами і нісся на всю зелену верховину. Маси народу з піснею на устах поволи розходилися домів.

Між багатьома окликами можна було чути і не дуже бажані, але вони були вислідом обурення, що його викликав нерозважний крок центрального уряду. Це обурення може втихомирити тільки правильна політика чеського уряду, що довела до співпраці усіх трьох славянських народів.

О—ко.

З БАРТОШІВ

Галя Софія Славутова

дружина судді, член усіх місцевих Товариств, приниявши Найсв. Тайни, упокоїлася в Бозі 24. січня 1939 р.

Похорони відбудуться 26. січня 1939 р. в четвер, в год. 10.30 зранку з дому жалоби при вул. Львівській на місцевий цвинтар.

На цей сумний обряд запрошують Всіх горем прибиті

Муж, Доньна і Рідня.

Радехів, у січні 1939.

Здоровий прояв.

Виказ VII

Крім постійних місячних датків зложили дальше самочинно з нагоди **Різдва Христового на коляду Рідній Школі** (в золотих) отсі ВП: Кружок РШ — Ходорів 20, Кружок РШ —Любинці 5, о. Михайло Бровко — Рунгури 12, о. Пакош Антін — Лабова 16, гр.-кат. церква — Наварія 5, Якимчук Степан — Гаї Дітковецькі 16, Пов. Союз Кружків РШ (з повіту) — Теребовля 150, Евстахій Козак — Теребовля 1, гр.-кат. уряд парох. — Заболотівці 13.60, кооп. „Самопоміч" — Дубравка 5, Микола Іванців — Рудники 20, Кружок РШ — Монастириська 5, Кружок РШ — Любинці 20, Кружок РШ — Крилос біля Галича 5.10, читальня „Просвіти" — Молодьків 10, о. Юліян Левинський — Синевідсько Вижне (збірне) 125, Кружок РШ — Ярослав (жертва кооперативи) 10, Колодійчак Олекса — Опарівка 8, д-р Любомир Зарицький — Луцьк 5, гр.кат. уряд парох. — Небилів 35, Посунько Василь — Вербів 2.65, читальня „Просвіти" — Мужилів 10, гр.-кат. уряд парох. — Гладишів (к. Горлиць) 5, кооп. „Згода" — Кальне 1.50, Т-во „Луг" — Назарів 5, гр.-кат. уряд парох. — Богатківці 100, гр.-кат. уряд парох — Стриганці 10, о. Евген Тимчишин — Войславичі 2.30, читальня „Просвіти" — Хмелівка 10, читальня „Просвіти" — Келихів 4, Пов. Союз Кружків РШ — Бібрка 50, гр.-кат. уряд парох. — Колодіївка 8, районова молочарня — Рожнітів 30, проф. д-р Мирон Кордуба — Варшава 20, Іван Якимчук — Люблин 2, Лабій Ярослав і Олена — Влощова 5, Васил[illegible] Марійка Яцульчаки — Синевідсько Вижне 10, Кружок РШ — Вороців 20, Кружок РШ Могильниця 15.40, Степан Смукоровський — Поланки 5, Стефа Волошинович — Утішків 3, Т-во Олени Пчілки — Красне-Саскатон (Канада) 27.45, Іван Любчак — Тернопіль 6, гр.-кат. церква — Лука Мала біля Скалату 20, д-р Чубатий Микола — Львів 10, Б. Я. — Львів 2.50, Кружок РШ — Ставчани 20, фірма „Керос" — Львів 50. (Продовження буде).

—o—

Напружені відносини в Европі.

Звертають загально увагу на факт, що італійський міністр закордонних справ гр. Чіано загостить уже 28. ц. м. до Берліна, щоб узяти участь у засіданні німецького парламенту, яке відбудеться 30. ц. м. і на якому канцлер Гітлер має виголосити нову велику програмову промову. Одночасно впадає в очі, що після візити міністра Чяна в Білгороді, їде туди тепер ще генерал Ґерінґ. Цей факт пояснюють у той спосіб, що недалекий уже час, коли Югославія і формально приєднається до осі Берлін—Рим, створюючи умовини до постання нового союзу чотирьох держав: Німеччини, Італії, Югославії та Мадярщини. Взагалі в европейських політичних колах кружляють тепер ріжні-preріжні чутки про близькі зміни до перебудови міждержавних европейських відносин. На тій лінії має лежати теж завтрашня візита німецького міністра закордонних справ Рібентропа у Варшаві. Цей розвиток европейських політичних подій дуже [illegible] Москву, яка накидується тепер зі своєю [illegible] бою в Льондоні, в Ню Йорку та Парижі.

—o—

БОЛЬШЕВИКИ РОЗБУДОВУЮТЬ ОСЕРЕДОК ВОЄННОГО ПРОМИСЛУ У СХІДНОМУ ТУРКЕСТАНІ.

У найближчому часі большевицькі [illegible] побудують в Урумчі в Сінкіяні (Східному Туркестані) комплекс великих фабрик воєнних матеріялів. Як відомо, Сінкіян номінально належить до Китаю, але є під фактичною владою большевиків.

Нова хмара над Карпатською Україною.

(Власна кореспонденція).

Хуст, 21. січня.

НОВИЙ КРОК ПРАГИ — ГРІМ З ЯСНОГО НЕБА.

З великим здивуванням і може й острахом приняли Ваші читачі радіову вістку про іменування на давно порожне місце третього міністра Карпатської України чеського ґенерала Прхалі, який по всякій імовірности мав перебрати міністерство внутрішніх справ. Але ця несподіванка натрапила тут на таке обурення і такий спонтанний протест, яких у Празі не очікували.

Це вже другий удар по добутій волі. Про перший ніхто й не знав, бо його в самому почині відбито. Оба ті удари підготовляли ті, що повинні відповідати за державну зраду. Це кількох галицьких і буковинських кацапських емігрантів, що колись набули тут громадянство і з деякими тутешніми, за чужі гроші нанятими агентами виїхали перед двома місяцями до Праги, щоб там юдити чеський уряд проти тих українців, що своєю поставою зберегли федеративний звязок Карпатської України з Чеською Республикою, але не дозволили їм продовжати в Хусті зрадницької роботи. Вони знайшли собі у Празі ворогів співжиття українців з чехами. І ще перед вибором нового президента вони вели акцію за тим, щоб центральний уряд іменував міністрів москвофілів (Бачинського, Коссея). Але в тому часі була у Празі делеґація Української Народньої Ради і коли міністр Хвальковський „не мав часу" її приняти, то при допомозі преси й інших чинників УНР довела до того, що її делеґацію покликали до міністра й у висліді нововибраний президент іменував чисто український уряд з тим, що місце третього міністра залишилося необсаджене, бо москвофіла не могли, а українця ще не хотіли.

І ось по довгій перерві, мов грім із ясного неба, прийшло іменування третього міністра, яким став ґенерал Прхаля, що має жінку московку. Знаний він з того, що коли був комендантом дивізії в Ужгороді, то в його домі сходилися провідники „русских"; у часі евакуації Закарпаття, як командант всіх військ Сходу Республики в Кошицях, видав оголошення лише по мадярськи і російськи. Тож не диво, що на вістку про це іменування заметушилось у столиці і в цілій Карпатській Україні.

ЗІБРАННЯ ПІД СІЧОВОЮ ГОСТИННИЦЕЮ.

За кілька годин зійшлися 17. І. тисячі людей, щоб запротестувати проти такого поступку празького уряду. Зібралися на площі під Січовою Гостинницею, де з балькону в 15. год. промовив голова Української Народньої Ради **Федір Ревай**, якого зібрані привитали гучними оплесками й окликами. Промовець згадав про недавне минуле, коли українці почали наново працювати з чехами, яких залишили в урядах, не викинувши їх, як це зробили словаки. Але показалося, — говорив промовець — що нашу прихильність та ввічливість взяли за слабість і накидують нам свого міністра. Одначе як буде треба, то і ми зуміємо зробити так, як зробили словаки. За хвилину відїзджаємо до Братислави, де стрінемося з представниками празького уряду та сподіємося привезти на неділю радісну вістку. Вкінці п. Ревай просив зберегти спокій та уладність, якими єдино зможемо перемогти.

Промову переривали скандовані оклики: „Хочемо українського міністра!", „Україна українцям", „Чехів геть!" і т. п.

Після п. Ревая промовив командант „Січи" в Хусті **Іван Роман**, якого всі добре знають з його невтомної праці при евакуації державного майна з Ужгороду. Він заявив, що „Карпатська Січ" і все населення стоїть твердо при рідним уряді, але зуміє боротися проти такого уряду, який хотіли би з Праги накинути.

Знаний письменник і поет **Василь Гренджа-Донський** виясние, хто такий ґенерал Лев Прхаля та заявив, що ця номінація створює хаос, який спричинює празький уряд і на нього паде відповідальність за наслідки.

Січовик **Іван Кедюлич** зазначив, що номінація ген. Прхалі — це ворожий акт не лише проти Карпатської України, але і проти всього українського народу, але цей удар ми відібємо.

Гуцул з Ясіня **Іван Клемпуш** заявив, що Гуцульщина вже перед 20-ти роками показала, що вміє боротися за свої права і самостійність, то й тепер знову це докаже, як буде треба.

Серед бурхливих оплесків і окликів „Слава!" визначний діяч на полі відродження української національної думки **д-р Михайло Бращайко** згадав великі **Збори Української Національної Ради зперед 20 років,** осудив нинішню політику празького уряду та закликував, щоб усі причинилися до того, щоб свято згаданого 20-ліття випало якнайвеличавіше.

ПРОТЕСТАЦІЙНІ РЕЗОЛЮЦІЇ.

Д-р Бандусяк, секретар Української Народньої Ради, прочитав такі резолюції:

Публичні протестаційні збори, скликані Українською Центральною Народньою Радою в Хусті на день 17. І. 1939, якнайрішучіше осуджують іменування центральною празькою владою третього міністра для Карпатської України в особі ґенерала Л. Прхалі.

Публичні протестаційні збори заявляють з цього місця, що ніколи не дозволять, щоб доля українського народу в Карпатській Україні була в інших руках, як українських.

Публичні збори стверджують не лише перед празькою центральною владою, але й перед цілим світом, і головно перед усім українським громадянством, що Українська Центральна Народня Рада ніколи і в нічому тих святих прав добровільно не сміє зректися. Кожний акт, який не був би, виданий без відома та згоди Української Народньої Ради, вважає вона неправосильним і з ним рахуватися не буде.

Публичні збори стверджують, що наша законна українська влада поводилася з некорінним населенням чеської народности якнайбільш гуманно й толерантно, стримуючи до сьогодні всі радикальні прояви, які сильно домагалися зміни, тобто усунути чеське урядництво. Чеська центральна влада мабуть не вважала цього акту нашої доброї волі за знак повного зрозуміння важкої ситуації чеського урядництва, але навпаки, чеська влада уважала це за брак нашої рішучости і тому й іменувала третього міністра чеха.

Тому Збори домагаються, щоб негайно усунути чеських урядовців з Карпатської України, як у Словаччині, щоб цим разом на все покінчити із вмішуванням чехів до наших внутрішньо-політичних справ і рівночасно зліквідувати питання так зв. чеської меншини.

Цей вчинок празької влади вважаємо провокацією та висміхом прав нашого народу й нашої свобідної, незалежної української держави.

Ці резолюції зібрані прийняли з захопленням. Збори закінчилися співом „Ще не вмерла".

ВЕЛИЧАВИЙ ПОХІД І ПРИСЯГА.

По Зборах уформувався величавий похід, до якого прилучилися також численні державні і приватні урядовці, що саме вийшли з канцелярій. Так число учасників походу збільшилося майже до 7 тисяч людей.

Похід з прапорами спинився під палатою міністерства, де на бальконі зявилися премієр **о. д-р А. Волошин** і міністр **Ю. Ревай.** Нарід прийняв їх появу безперервними окликами й оплесками. Тут передав д-р М. Бращайко від Української Народньої Ради і відбутих Зборів та всього народу заяву відданости і готовости обороняти самостійність.

На це відповів премієр **о. д-р А. Волошин,** що хоч у політиці може ріжно бути, то всеж поведінка празького уряду, що без відома і згоди законного уряду Карпатської України зробив свій останній крок — нечувана. Премієр подякував за довіря та висловив надію на перемогу правди й успіх у боротьбі.

Потім січовик **Татунець** прочитав присягу на вірність українській нації і карпатській державі. Нарід повторяв слова присяги. Гомін відбивався від високих та твердих мурів нової палати та ще вищого і твердшого узбіччя замку зі старими руїнами і ніс ся на всю зелену верховину. Маси народу з піснею на устах поволи розходилися домів.

Між багатьома окликами можна було чути і не дуже бажані, але вони були вислідом обурення, що його викликав нерозважний крок центрального уряду. Це обурення може втихомирити тільки правильна політика чеського уряду, що довела до співпраці усіх трьох славянських народів.

О—ко.

З БАРТОШІВ

Галя Софія Славутова

дружина судді, член усіх місцевих Товариств, принявши Найсв. Тайни, упокоїлася в Бозі 24. січня 1939 р.

Похорони відбудуться 26. січня 1939 р., в четвер, в год. 10.30 зранку з дому жалоби при вул. Львівській на місцевий цвинтар.

На цей сумний обряд запрошують Всіх горем прибиті

Муж, Донька і Рідня.

Радехів, у січні 1939.

Здоровий прояв.

Виказ VII

Крім постійних місячних датків зложили дальше самочинно з нагоди **Різдва Христового на коляду Рідній Школі** (в злотих) отсі ВП. Кружок РШ — Ходорів 20, Кружок РШ — Любинці 5, о. Михайло Бровко — Рунгури 12, о. Пакош Антін — Лабова 16, гр.-кат. церква — Наварія 5, Якимчук Степан — Гаї Дітковецькі 16, Пов. Союз Кружків РШ (з повіту) — Теребовля 150, Евстахій Козак — Теребовля 1, гр.-кат. уряд парох. — Заболотівці 13.60, кооп. „Самопоміч" — Дубравка 5, Микола Іванців — Рудники 20, Кружок РШ — Монастириська 5, Кружок РШ — Любинці 20, Кружок РШ — Крилос біля Галича 5.10, читальня „Просвіти" — Молодьків 10, о. Юліян Левинський — Синевідсько Вижне (збірне) 125, Кружок РШ — Ярослав (жертва кооперативи) 10, Колодійчак Олекса — Опарівка 8, д-р Любомир Зарицький — Луцьк 5, гр.-кат. уряд парох. — Небилів 35, Посунько Василь — Вербів 2.65, читальня „Просвіти" — Мужилів 10, гр.-кат. уряд парох. — Гладишів (к. Горлиць) 5, кооп. „Згода" — Кальне 1.50, Т-во „Луг" — Назарів 5, гр.-кат. уряд парох. — Богатківці 100, гр.-кат. уряд парох — Стриганці 10, о. Евген Тимчишин — Войславичі 2.30, читальня „Просвіти" — Хмелівка 10, читальня „Просвіти" — Келихів 4, Пов. Союз Кружків РШ — Бібрка 50, гр.-кат. уряд парох. — Колодіївка 8, районова молочарня — Рожнятів 30, проф. д-р Мирон Кордуба — Варшава 20, Іван Якимчук — Люблин 2, Лабій Ярослав і Олена — Влощова 5, Василь і Марійка Яцульчаки — Синевідсько Вижне 10, Кружок РШ — Вороців 20, Кружок РШ Могильниця 15.40, Степан Смукоровський — Поланки 5, Стефа Волошинович — Утішків 3, Т-во Олени Пчілки — Красне-Саскатон (Канада) 27.45, Іван Любчак — Тернопіль 6, гр.-кат. церква — Лука Мала біля Скалату 20, д-р Чубатий Микола — Львів 10, Б. Я. — Львів 2.50, Кружок РШ — Ставчани 20, фірма „Керос" — Львів 50. (Продовження буде).

—o—

Напружені відносини в Европі.

Звертають загально увагу на факт, що італійський міністр закордонних справ гр. Чіано загостить уже 28. ц. м. до Берліна, щоб взяти участь у засіданні німецького парляменту, яке відбудеться 30. ц. м. і на якому канцлер Гітлер має виголосити нову велику програмову промову. Одночасно впадає в очі, що після візити міністра Чяна в Білгороді, їде туди тепер ще ґенерал Ґерінґ. Цей факт пояснюють у той спосіб, що недалекий уже час, коли Югославія і формально приєднається до осі Берлін—Рим, створюючи умовини до постання нового союзу чотирьох держав: Німеччини, Італії, Югославії та Мадярщини. Взагалі в європейських політичних колах кружляють тепер ріжні-преріжні чутки про близькі заходи до перебудови міждержавних европейських відносин. На тій лінії має лежати теж заповіджена візита німецького міністра закордонних справ Рібентропа у Варшаві. Цей розвиток европейських політичних подій дуже непокоїть Москву, яка накидується тепер зі своєю пропагандою в Льондоні, в Ню Йорку та Парижі.

—o—

БОЛЬШЕВИКИ РОЗБУДОВУЮТЬ ОСЕРЕДОК ВОЕННОГО ПРОМИСЛУ У СХІДНОМУ ТУРКЕСТАНІ.

У найближчому часі большевицькі інженери побудують в Урумчі в Сінкіяні (Східному Туркестані) комплекс великих фабрик воєнних матеріялів. Як відомо, Сінкіян номінально належить до Китаю, але є під фактичною владою большевиків.

Ревіндикація душ і комунікація.

У нарадах буджетової комісії при буджеті м-ства комунікації забрав голос (як уже була у нас згадка) **пос. З. Пеленський.** Зясувавши ноторійно відомий поганий стан битих і водяних доріг та залізничих шляхів у Польщі, що цього року признав уже й сам міністр, промовець звернув увагу на шалену диспропорцію поміж сумами, що їх призначують на регуляцію рік і потоків на заході Польщі та на південно-східні воєвідства. Далі промовець казав буквально:

„Міністерство комунікації є найбільшим підприємцем в державі. Працює там понад 140.000 осіб. Скільки серед тих 140 тисяч є українців? Міліони українського населення — позбавлені всякого заробітку. Міністерство залізниць, яке колись давало десяткам тисяч **українських громадян працю, тепер перевело найбільш послідовну чистку українського робітника.** На його місце спровадили робітника зі заходу. Коли я в минулому році рівнож ту справу підносив, то п. міністр заявив, що служба на залізниці є справою „делікатною", до працівників треба мати особливе довіря. Зле, коли істнує такий стан, що пан міністр є переконаний, що міліони українського населення не можуть мати його довіря. Над тою справою варта глибше призадуматися, коли держава до міліонів своїх громадян не має довіря. Пригадаю, що не давніше, як рік тому, польська преса свято обурювалась на відносини на чеському Шлеську, себто на Заользі, який тепер прилучено до Польщі. Вся польська преса кликала тоді в один голоос: польське населення чеського Шлеську частинно позбавлено праці на залізниці! 50 кондукторів-поляків перенесли в корінну Чехословаччину! І слушно кликала польська преса, що діти тих залізничників чехізуються. Там були десятки тисяч поляків, а тут живуть міліони українців. Яке-ж цілком інше відношення державних чинників до українського населення! Не думаю жалітися. Стверджую лише, що українському громадянинові не дають права на працю. Коли вже так є, то треба вміти поставити крапку над „і" і виразно сказати, ухвалити закон, що забороннть українцям працювати. Для тих остатків, що лишились при залізниці, ставлять умовину змінити обряд. Це називають тепер ревіндикацією душ. Напевно цей спосіб рівнож не доведе до цілн".

Зацікавлення комісії викликало оповідання посла Пеленського про нову „посаду" на залізниці, а саме „громадських майстрів від доріг" з платнею 100 зол. місячно. Ті нові урядовці ходять дорогами і дразнять людей своїм безділлям, за яке треба платити.

Відповідь міністра внутрішніх справ на інтерпеляцію посла В. Болюха

В СПРАВІ ПОБИТТЯ П. ІВАННИ БЛАЖКЕВИЧЕВОЇ.

Міністр Внутрішніх Справ.
Н. ПБ. 33/30/2/38.

Варшава, дня 18. січня 1939. р.

Інтерпеляція посла Болюха Василя з дня 2. XII. 1938. р. в справі ушкодження тіла Іванни Блажкевичевої внаслідок побиття військовим відділом під Купчинцями в дні 15. XI. 1938.

До
Пана Маршала Сойму Річипосполитої
в Варшаві.

Відповідаючи на письмо з дня 3. XII. 1938. р. Ль. П. і V. 6/П. П., що торкається інтерпеляції посла Василя Болюха з дня 2. грудня 1938. р. у справі ушкодження тіла Іванни Блажкевичевої внаслідок побиття військовим відділом під Купчинцями дня 15. XI. 1938. р., маю честь закомунікувати Пану Маршалові ось що:

Військовий Окружний Прокуратор у Львові почав у повищій справі слідство, яке ще не покінчене; по його закінченні особи, яких вину ствердять, будуть потягнені до відповідальности, згідно з обовязуючими приписами.

У часі подій, які є предметом тієї інтерпеляції, військовий відділ переводив звичайні маршові вправи („пшемарш цьвічебни") і влада не доручила йому ніяких спеціяльних завдань.

Теперішні приписи становлять достаточну правну охорону життя і здоровля мешканців, а тих, що їх переступають, карається приписаним шляхом, отже не бачу потреби видавати спеціяльних розпорядків у цій ділянці.

(—) Славой-Складковський,
міністр.

Консолідація всіх польських партій у Східній Галичині.

Воєвідський комітет Секретаріяту Порозуміння польських суспільних організацій у Тарнові звернувся до польської людової партії у Львові у справі створення солідарного польського виборчого фронту у Східній Галичині. Секретаріят людової партії на Східну Галичину відповів, що цілковито приєднується до цього становища й уважає, що для порозуміння усіх польських партій у Східній Галичині треба створити окремішний комітет, одначе годі уважати таким комітетом Секретаріят Порозуміння Польських Суспільних Орґанізацій, бо він веде партійну, неприхильну людовому рухові політику.

Югославія закаючить пакт приязни з Мадярщиною?

ПІСЛЯ ПОЇЗДКИ МІНІСТРА ЧЯНА ДО ЮГОСЛАВІЇ.

Румунська преса широко обговорює недавню поїздку мін. Чяна до Югославії та її наслідки, зокрема югославянсько-мадярський пакт приязни, що про нього появились поголоски в часописах.

Про цей пакт висловлюється румунська преса з резервою, висловлюючи надію, що Югославія не підпише його без порозуміння з Румунією. Зате румунські політичні кола беруть під увагу можливість рівнобіжного порозуміння Румунії та Югославії з Мадярщиною. Це питання передискутують підчас найближчої наради Балканської Антанти в Білгороді.

КОНФЕРЕНЦІЯ БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ ВІДБУДЕТЬСЯ В ПОЛОВИНІ ЛЮТОГО.

Щорічна конференція Балканської Антанти відбудеться 16. лютого в Букарешті. Предсідником буде мін. Гафенку.

Німеччина не хоче закладати бази на Канарійських островах.

ДЕМЕНТІ НІМЕЦЬКИХ ОФІЦІОЗІВ.

„Політіш-дипльоматіше Кореспонденц" з обуренням відкидує заміт, немовби національна Еспанія дозволювала комунебудь обмежувати свою територіяльну суверенність. Півофіційна „Вільгельмштрасе" заперечує вістки з французької преси, немовби Німеччина мала основувати свою морську базу на Канарійських островах. Тимчасом Німеччина й Італія недвозначно заявили, що вони не змагають до ніяких територіяльних чи інших цілей в Еспанії.

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ ЗАНЯТИ ЕСПАНСЬКЕ МАРОКО І МІНОРКУ?

Італійська преса підкреслює, що Франція дотепер ще не зложила заяви, що вона не має агресивних намірів супроти еспанського Марока і Мінорки. Коли би французи заняли Мінорку, було б це нарушенням „статус кво" на Середземному Морі; Італія мусіла б поробити тоді відповідні превенційні кроки

—o—

Що писало „Діло" 50 років тому.

Субота, 26. січня 1889.

„ВИБОРИ ДО РАДИ МІСТА ЛЬВОВА

відбудуться вже в понеділок 28. січня. Маємо перед собою всякі листи кандидатів. Найкорисніші для русинів є листи: „Міського комітету" й „Антисенаторська". В обох листах разом знаходимо русинів: о. Ол. Бачинського, Мих. Димета, о. Вас. Ільницького, Вас. Нагірного, д-ра Ол. Огоновського, Мих. Сембратовича, Мих. Спожарського, д-ра Ісид. Шараневича й о. Величка. Дотого ще в кількох інших листах знаходимо ще проф. Анат. Вахнянина. Отже імена тих 10 русинів кожний виборець русин мусить вписати на листі, бо тих десять мають вигляди на вибір."

КОЗАК АШИНОВ У ДОРОЗІ ДО АБІСИНІЇ.

„До Трібуни" пишуть з Адену, що вільний козак Ашинов вийшов коло Таджури (нижче французької кольонії Обок) з 60 козаками, зброєю й амуніцією на беріг і пустився до Абісинії. На дорозі до Ассуї має його дожидати негус. Французька влада дозволила йому свобідно перейти через свою область сподіваючись, що він поширить вплив Росії в Абісинії."

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ ПРИВЕРНУТИ ДИПЛЬОМАТИЧНІ ВЗАЄМИНИ З ІРАНОМ.

Підчас дебати в палаті громад мін. Бонне згадав, що уряд бажав би якнайскорше полагодити конфлікт з Іраном (на тлі обиди шаха у французькій пресі) та привернути дипльоматичні взаємини з Тегераном.

—o—

КИТАЙ ПРИГОТОВЛЯЄ НОВУ АРМІЮ.

Ген. Чанчінкуо, найстарший син Чанкайшека, організує у провінції Кіянсі нову армію, до якої приймають мужчин у віці 18—35 років та дають їм модерний вишкіл. Перший 10-тисячний відділ тої армії вже вирушив на фронт.

Ген. Чанчінкуо, що має 30 років, покінчив минулого року університет у Москві.

—o—

В КРАЇНІ РЕЛІГІЙНИХ АНТАҐОНІЗМІВ.

В індійському місті Срелі дійшло до поважних сутичок між мусулманами й індусами. 3 особи вбито, 60 ранено.

—o—

НАСЕЛЕННЯ АЛЯНДСЬКИХ ОСТРОВІВ НЕВДОВОЛЕНЕ МІЛІТАРИЗАЦІЄЮ.

До Стокгольму приїхав голова сойму Аляндських островів та заявив, що населення невдоволене мілітаризацією островів, всупереч кількадесятилітній традиції.

Як відомо, Аляндські острови були здемілітаризовані на основі міжнародних договорів. Фінляндія зремілітаризувала їх, бо вони могли стати предметом совітської аґресії на випадок війни над Балтійським Морем. Населення островів є шведське, тому в частинах, де воно буде служити, командування буде у шведській мові. З огляду на те введено відповідну зміну до фінляндської конституції.

—o—

390.000 КОМУНІСТІВ У ФРАНЦІЇ.

Як подає московська преса, у Франції є 320.000 членів комуністичної партії та 70.000 комсомольців. Французька компартія видає коло 70 часописів та чимало інших пропаґандивних видань.

Саме тепер відбуваються в Парижі наради французької компартії, в яких беруть участь еспанські комуністи.

Ревіндикація душ і комунікація.

У нарадах буджетової комісії при буджеті м-ства комунікації забрав голос (як уже була у нас згадка) пос. З. Пеленський. Зясувавши нотаріально відомий поганий стан битих і водяних доріг та залізничих шляхів у Польщі, що цього року признав уже й сам міністр, промовець звернув увагу на шалену диспропорцію поміж сумами, що їх призначують на реґуляцію рік і потоків на заході Польщі та на південно-східні воєвідства. Далі промовець казав буквально:

„Міністерство комунікації є найбільшим підприємцем в державі. Працює там понад 140.000 осіб. Скільки серед тих 140 тисяч є українців? Міліони українського населення — позбавлені всякого заробітку. Міністерство залізниць, яке колись давало десяткам тисяч **українських громадян працю, тепер перевело найбільш послідовну чистку українського робітника.** На його місце спровадили робітника зі заходу. Коли я в минулому році рівнож ту справу підносив, то п. міністр заявив, що служба на залізниці є справою „делікатною", до працівників треба мати особливе довіря. Зле, коли істнує такий стан, що пан міністр є переконаний, що міліони українського населення не можуть мати його довіря. Над тою справою варта глибше призадуматися, коли держава до міліонів своїх громадян не має довіря. Пригадаю, що не давніше, як рік тому, польська преса свято обурювалась на відносини на чеському Шлеську, себто на Заользі, який тепер прилучено до Польщі. Вся польська преса кликала тоді в один голоос: польське населення чеського Шлеську частинно позбавлено праці на залізниці! 50 кондукторів-поляків перенесли в корінну Чехословаччину! І слушно кликала польська преса, що діти тих залізничників чехізуються. Там були десятки тисяч поляків, а тут живуть міліони українців. Яке-ж цілком інше відношення державних чинників до українського населення! Не думаю жалітися. Стверджую лише, що українському громадянинові не дають права на працю. Коли вже так є, то треба вміти поставити крапку над „і" і виразно сказати, ухвалити закон, що заборонить українцям працювати. Для тих остатків, що лишились при залізниці, ставлять умовину змінити обряд. Це називають тепер ревіндикацією душ. Напевно цей спосіб рівнож не доведе до цілі".

Зацікавлення комісії викликало оповідання посла Пеленського про нову „посаду" на залізниці, а саме „громадських майстрів від доріг" з платнею 100 зол. місячно. Ті нові урядовці ходять дорогами і дразнять людей своїм безділлям, за яке треба платити.

Відповідь міністра внутрішніх справ на інтерпеляцію посла В. Болюха

В СПРАВІ ПОБИТТЯ П. ІВАННИ БЛАЖКЕВИЧЕВОЇ.

Міністр Внутрішніх Справ.

Н. ПБ. 33/30/2/38.

Варшава, дня 18. січня 1939. р.

Інтерпеляція посла Болюха Василя з дня 2. XII. 1938. р. в справі ушкодження тіла Іванни Блажкевичевої внаслідок побиття військовим відділом під Купчинцями в дні 15. XI. 1938.

До

Пана Маршала Сойму Річипосполитої

в Варшаві.

Відповідаючи на письмо з дня 3. XII. 1938. р. Ль. П. і V. 6/П. П., що торкається інтерпеляції посла Василя Болюха з дня 2. грудня 1938. р. у справі ушкодження тіла Іванни Блажкевичевої внаслідок побиття військовим відділом під Купчинцями дня 15. XI. 1938. р., маю шану закомунікувати Пану Маршалові ось що: Військовий Окружний Прокуратор у Львові почав у повищій справі слідство, яке ще не покінчене; по його закінченні особи, яких вину ствердять, будуть потягнені до відповідальности, згідно з обовязуючими приписами.

У часі подій, які є предметом тієї інтерпеляції, військовий відділ переводив звичайні маршові вправи („пшемарш цьвічебни") і влада не доручила йому ніяких спеціяльних завдань.

Теперішні приписи становлять достаточну правну охорону життя і здоровля мешканців, в тих, що їх переступають, карається приписаним шляхом, отже не бачу потреби видавати спеціяльних розпорядків у цій ділянці.

(—) Славой-Складковський,
міністр.

Консолідація всіх польських партій у Східній Галичині.

Воєвідський комітет Секретаріяту Порозуміння польських суспільних орґанізацій у Тарнові звернувся до польської людової партії у Львові у справі створення солідарного польського виборчого фронту у Східній Галичині. Секретаріят людвої партії на Східну Галичину відповів, що цілковито приєднується до цього становища й уважає, що для порозуміння усіх польських партій у Східній Галичині треба створити окремішний комітет, одначе годі уважати таким комітетом Секретаріят Порозуміння Польських Суспільних Орґанізацій, бо він веде партійну, неприхильну людовому рухові політику.

Югославія заключить пакт приязни з Мадярщиною?

ПІСЛЯ ПОЇЗДКИ МІНІСТРА ЧЯНА ДО ЮГОСЛАВІЇ.

Румунська преса широко обговорює недавню поїздку мін. Чяна до Югославії та її наслідки, зокрема югославянсько-мадярський пакт приязни, що про нього появились поголоски в часописах.

Про цей пакт висловлюється румунська преса з резервою, висловлюючи надію, що Югославія не підпише його без порозуміння з Румунією. Зате румунські політичні кола беруть під увагу можливість рівнобіжного порозуміння Румунії та Югославії з Мадярщиною. Це питання передискутують підчас найближчої наради Балканської Антанти в Білгороді.

КОНФЕРЕНЦІЯ БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ ВІДБУДЕТЬСЯ В ПОЛОВИНІ ЛЮТОГО.

Щорічна конференція Балканської Антанти відбудеться 16. лютого в Букарешті. Предсідником буде мін. Гафенку.

Німеччина не хоче закладати бази на Канарійських островах.

ДЕМЕНТІ НІМЕЦЬКИХ ОФІЦІОЗІВ.

„Політіш-діпльоматіше Кореспонденц" з обуренням відкидує заміт, немовби національна Еспанія дозволювала комунебудь обмежувати свою територіяльну суверенність. Півофіційна „Вільгельмштрасе" заперечує вістки з французької преси, немовби Німеччина мала оснувати свою морську базу на Канарійських островах.

Тимчасом Німеччина й Італія недвозначно заявили, що вони не змагають до ніяких територіяльних чи інших цілей в Еспанії.

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ ЗАНЯТИ ЕСПАНСЬКЕ МАРОКО І МІНОРКУ?

Італійська преса підкреслює, що Франція дотепер ще не зложила заяви, що вона не має агресивних намірів супроти еспанського Марока і Мінорки. Коли би французи заняли Мінорку, було б це нарушенням „статус кво" на Середземному Морі; Італія мусіла б поробити тоді відповідні превенційні кроки.

—o—

Що писало „Діло" 50 років тому.

Субота, 26. січня 1889.

„ВИБОРИ ДО РАДИ МІСТА ЛЬВОВА

відбудуться вже в понеділок 28. січня. Маємо перед собою всякі листи кандидатів. Найкорисніші для русинів є листи: „Місього комітету" й „Антисенаторська". В обох листах разом знаходимо русинів: о. Ол. Бачинського, Мих. Димета, о. Вас. Ільницького, Вас. Нагірного, д-ра Ол. Огоновського, Мих. Сембратовича, Мих. Спожарського, д-ра Ісид. Шараневича й о. Величка. Дотого ще в кількох інших листах знаходимо ще проф. Анат. Вахнянина. Отже імена тих 10 русинів кожний виборець русин мусить вписати на листі, бо тих десять мають вигляди на вибір."

КОЗАК АШИНОВ У ДОРОЗІ ДО АБІСИНІЇ.

„До Трібуни" пишуть з Адену, що вільний козак Ашинов вийшов коло Таджури (нижче французької кольонії Обок) з 60 козаками, зброєю й амуніцією на беріг і пустився до Абісинії. На дорозі до Ассуї має його дожидати неґус. Французька влада дозволила йому свобідно перейти через свою область сподіваючись, що він поширить вплив Росії в Абісинії."

ФРАНЦІЯ ХОЧЕ ПРИВЕРНУТИ ДИПЛЬОМАТИЧНІ ВЗАЄМИНИ З ІРАНОМ.

Підчас дебати в палаті громад мін. Бонне згадав, що уряд бажав би якнайскорше полагодити конфлікт з Іраном (на тлі обиди шаха у французькій пресі) та привернути дипльоматичні взаємини з Тегераном.

—o—

КИТАЙ ПРИГОТОВЛЯЄ НОВУ АРМІЮ.

Ґен. Чанчінкуо, найстарший син Чанкайшека, орґанізує у провінції Кіянсі нову армію, до якої приймають мужчин у віці 18—35 років та дають їм модерний вишкіл. Перший 10-тисячний відділ тої армії вже вирушив на фронт.

Ґен. Чанчінкуо, що має 30 років, покінчив минулого року університет у Москві.

—o—

В КРАЇНІ РЕЛІҐІЙНИХ АНТАГОНІЗМІВ.

В індійському місті Срелі дійшло до поважних сутичок між мусулманами й індусами. 3 особи вбито, 60 ранено.

—o—

НАСЕЛЕННЯ АЛЯНДСЬКИХ ОСТРОВІВ НЕВДОВОЛЕНЕ МІЛІТАРИЗАЦІЄЮ.

До Стокгольму приїхав голова сойму Аляндських островів та заявив, що населення невдоволене мілітаризацією островів, всупереч кількадесятилітній традиції.

Як відомо, Аляндські острови були здемілітаризовані на основі міжнародніх договорів. Фінляндія зремілітаризувала їх, бо вони могли стати предметом совітської аґресії на випадок війни над Балтійським Морем. Населення островів є шведське, тому в частинах, де воно буде служити, командування буде у шведській мові. З огляду на те введено відповідну зміну до фінляндської конституції.

—o—

390.000 КОМУНІСТІВ У ФРАНЦІЇ.

Як подає московська преса, у Франції є 320.000 членів комуністичної партії та 70.000 комсомольців. Французька компартія видає коло 70 часописів та чимало інших пропаґандивних видань.

Саме тепер відбуваються в Парижі наради французької компартії, в яких беруть участь еспанські комуністи.

Жіноча сторінка.

Нещирість і безсердечність.

Все частіше виринає серед людей бажання та туга за товариськими взаєминами, де можна б погуторити, підбадьоритись між своїми, та провести кілька приємних хвилин. Здавалось би, що це бажання таке просте і легко його осягнути.

Воно справді так назверх видається, а проте здійснити його нелегко; бо хто шукав серця і тепла між людьми, нераз гірко розчарувався. Безсердечність і нещирість подали собі руки і є тими чинниками, які загороджують дорогу до товариського співжиття. По найщиріших, повних солодких слів, запросинах виринають поволі безсердечні наклепи та обмови — обмови, що часто стараються ослабити підвалини подружого життя, та знищити приятельські взаємини. Злоба і підступ посуваються аж до підлоти аноніму, в якому кидають поговір на жінку, чоловіка, чи наречених і розкривають їм неймовірні, погані вчинки. Письмо, хоч яке змінене, всеж можна його прослідити. Злоба послуговується і телефоном, де солодким голосом остерігає перед зрадою... людини, з якою лучать її товариські взаємини і хоч би ви були які переконані в невинности обвинуваченого, всеж на дні серця засіяна отрута животіє та захитує добре відношення. Облуда відмовить вам служницю, щоб лекше довідатися про те, що їй цікаво знати.

Тому, доки не замкнемо нашого серця перед нещирістю, заздрістю і безсердечністю, доти не будемо у змозі навязати приязніші товариські взаємини. Мусимо викинути з нашої душі дрібничковість, що не лицює культурній людині. Є важніші діла у житті, більше на часі, а які не принесуть нікому моральної шкоди; а нас не плямлять малокультурністю та як людей відсталих від змістового життя. Слід згадати, що давніше сплітки були привілеєм жінок, а тепер є вони потіхою „короля створінь", що з насолодою нарівні з жінкою плюгавить ними своє людське достоїнство.

В. Д.

Що значить для жінки привабливість.

Жінка, яка має привабу, притягає не лише мужчину, але й жінок. „Яка чарівна жінка" (чи дівчина) — чуємо нераз про жінку, що не має ані надто гарних рис обличчя, ані надто гарної фігури, а нераз має навіть і досить значні фізичні хиби. Власне ця приваба чи як французи кажуть „шарм" все була найліпшою жіночою зброєю та лишається нею і надалі.

Чим-же властиво є ця приваба? — Тяжко її зясувати, але бажає її мати кожна жінка. Це її особиста приналдивість. Приваба як радіо, — не треба його забагато, але можна ним осягнути багато. Приваба може бути в усміху, в погляді, у рухах, в голосі, в поведінці. Приваба це великий дар природи і та, що її має є щасливою людиною.

Дуже часто привабу вважають тим самим, що сили особистости. Але це невірно. Дуже часто людина з великою індивідуальністю є дуже мало приваблива.

Чи можна привабу придбати чи виробити? — Подекуди так, але не дається це легко. Ніколи не буде дійсно привабливим той, хто ввесь час думає про те ,щоб ним бути. Дійсно привабливою саме є та жінка, яка є природна у своїй поведінці.

Основою привабливости є увага і пошана до кожної людини, з якою вона має до діла. Не значить це, що треба зріктися власних засад і поглядів, але треба тільки деякого такту, щоб вислуховувати чужу думку та для оборони своєї. Якщо будемо вічно когось обмовляти чи критикувати, то напевно не будемо ні для кого привабливими.

Жінка, яка вживає гострих чи „перчених" висловів нехай не претендує на привабливість. Якщо хочемо надбати приваби, то мусимо постійно стежити за собою: своїми рухами, мовою, поглядами. До того належить також і наш зверхній вигляд. Мусимо пильнувати, щоб усе бути на своєму місці і чисто убраними — хоч часом навіть і дуже скромно, щоб наша зачіска, наші руки та наша обув усе були в порядку — бо зовнішність і одежа це перші наші візитові картки.

Принаблива жінка осягне все успіх, дебто не було, чи в уряді, чи в торговлі, в спорті, але притому все мусить залишитися „жіноча".

До привабливости належить також дотеп та гумор, але коли вони на місці.

Жінка, що свіжо і здорово виглядає, є весела і привітна, що вміє відповідно поставитись до хиб і слабощів інших є на найліпшій дорозі, щоб придбати отої приваби, що відчинить їй багато сердець і дверей до ріжних можливостей.

Ст.

Тим, що не є стрункі.

Нинішні рядки призначені жінкам, що важать більше як 70 кільо. Стрункі жінки й тонењкі панни мають з одягом далеко менше клопоту.

В чім опасистій жінці недобре? Такі жінки не повинні носити одяги з кроєм чи з матеріялу що вражає в очі. Дуже ясні чи сорокаті матеріяли. Короткі блюзки й широкі спідниці. Матеріяли в крати або в широкі паси. Прозірчасті коронки. Тісні (дуже до фігури) суконки. Тісні пульовери. Багато прикрас, золота й футра, як теж мусять одягатися дуже старанно.

Що-ж мають опасисті жінки носити? Суконки й плащі простого крою, радше в темн... колірах, але не лише у чорнім і гранатовім. Закладки, випустки та прикраси поміщені прямовісно. Поземо лише тоді, якщо хочемо на око розширити рамена, щоб не були занадто вузькі при широких бедрах. Також добре виглядають сукні з т. зв. „ґескою". В матеріялах пружкованих це буде ґеска з пасів поперечних, тоді, як ціла суконка краяна з пасів поздовжних. Жінки широкі в бедрах мають часто вузькі і спадні рамена, тому ліпше всякі поширення і прикраси поміщувати в гор. частині суконки. Дуже гарно і добре виглядають ясні комірики, камізольки і т. п. як також добре поміщені вишивки та аплікації, що цього року спеціяльно модні.

Замість блюзочки з білого шовку зробіть собі т. зв. касак. Замість болерка, костюмову суконку, замість спідниці і блюзки радше суконку в цілости і замість костюму радше плащ.

Цього року модні суконки без пасків — це направду винахід для вас. Ширші суконки вгорі над пасом, а вужчі спідниці. Легко втяті плащі з футряними кляпами. Гарні лицеві капелюхи, капелюшки-шапки та берети — це все одяги для вас.

Позатим мусите себе добре знати й добирати такі крої суконок, які зменшували б ваші хиби, а не збільшували їх.

Лю—Ко.

Порядки — трохи на весело.

Господині, які люблять зразковий порядок у хаті, мають часто клопоти з цього приводу. Нема у нас вишколених домашніх помішниць, які постійно, без ніяких пригадок удержували би цей порядок.

Вони витрачують багато часу, але вислідн їхньої праці такі, що пані має при поправці вдвоє стільки праці. Може придадуться їм наші поради про порядкування.

На білій стелі осідає осад з сажі, та забруднює її. Обмітування самою щіткою створює всякі непобажані взори.

Треба вилізти на складану драбинку (це необхідний мебель) і волосяною щіткою обвитою мягкою, чистою, сухою, білою стиркою — легенько раз-ра-разом обмести порох.

Таксамо обмітуємо всі стіни і кути кімнати. Наливаємо до миднищі теплої води, розпускаємо в ній порошок „Мота". Цією водою і стиркою часто сполікуваною змиваємо кахлеву піч, верхи шафів, раму вікон і двері. Воду зміняємо в міру потреби. (Помішниці цього не люблять.).

Шиби взимі заходять парою і погано скапує вона з них струйками, перемінена у воду. Шматинкою змоченою в гліцерині можемо шиби охоронити перед замерзанням і осіданням пари при відлизі.

Трохи принищену політеровану обстанову відсвіжуємо білою пастою до обуви — „Елеґантом".

Вовняною шматинкою втираємо легко [illegible] дерево і надаємо полиск сухим сукном.

Тепер змітуємо змоченою у воді і викрученою стиркою долівку. Як трошки просохне — мочимо кусник сукна в бензині і відсвіжуємо паркети. Тоді щойно іде паста „Елеґант" для підлоги. Півгодинний спочинок і відчищення долівки щітками чи сукном.

В цьому часі іде в рух „Сільва" при клямках. Нею теж прегарно чистимо дзеркала і скла у вікнах.

При модерному уладженні, де обстанова солідна без прикрас, нема зайвих річей, без яких шанована родина не могла колись обійтися — все йде справно і скоро. Розуміється під оком або при помочі пані дому, або таки — її власними руками.

Те, що килими чистимо крім тріпачки — і доброю волосінною щіткою і натираємо [illegible] французькою терпентиною і що стрижені [illegible] вани посипуємо для відсвіження колірів — [illegible] слою капустою (дуже непоетично, але [illegible] точно) — думаємо знають всі наші досвідні пані.

Ще одно. Наші кохані помішниці люблять при остаточному стиранню порохів — перекривлювати образи на стінах несиметрично. Це бачу часто в ждальнях лікарів. Спростуйте їх відразу, щоб люди бачили, що не дармують (хоч ми не є жінками лікарів).

Розуміється, що і квіти наші (має їх бути небагато) ждуть на відсвіження.

В балії скроплюємо їх настоялою водою, щоб слідів не було, витираємо легенько, щоб не ушкодити листя і ставимо на місце.

Обстанову переставляти час до часу. Будемо почувати себе, як на новій хаті. Добрий спосіб на часи налогової кризи.

І. Д.

—o—

З нашої хроніки.

З клюбового життя. По святочній перерві [illegible] зійшлися численно членки клюбу „Нової Хати" і „[illegible]ду". Дня 23. січня говорила п. **Олена Бережницька-Будзова** про **Кружок українських дівчат** 1901—19[illegible].

Референтка почала від того, як повстала [illegible] заснувати молодечу жіночу організацію. Спершу [illegible] рактеризувала працю жіноцтва, згуртованого в „Клюбі Русинок". Ця праця була молодим дівчатам [illegible] на, не тільки формально. І по суті вона їх не [illegible] ла б. Вони мріяли про освітню працю на ширшій [illegible] про жіночу рівноправність, про доступ до [illegible] шкіл. Для цього треба було виявити себе всесі[illegible]. Тому й рішили згуртуватися окремо. Дня 16 [illegible] 1901 відбулись перші заг. збори.

Заснованн ці викликали живу дискусію і [illegible] „Комар" зареаґував насмішливим віршом, [illegible] замітка в „Ділі" і знову відповідь у „Комарі". Та [illegible] це не знеохотило. Навпаки, ще живіше [illegible] праці.

Референтка спиниться довше над обставинами, що в них доводилось працювати. Пригадує, як [illegible] стрічали батьки подібні відрухи дівчат. Як [illegible] вибороти собі право ходити на сходини! Це [illegible] жало до „доброго тону" ходити без опіки [illegible] „Еманципантки", „переверцені голови" [illegible] раз, а насмішливий висловів із „Комаря" [illegible] тому тільки вудку для ловлі мужів.

Та незабаром „Кружок укр. дівчат" [illegible] працею, що він життєздатний. Зразу [illegible] відчитів із такими прелеґентами, як проф. Грушевський, [illegible] Іван Франко, проф. С. Рудницький, П. Козак [illegible] Кружку заложено солідну бібліотеку наукових [illegible] і белетристики. Кружок стали згодом запрошувати [illegible] співпраці з іншими товариствами. Тому, [illegible] Кружка сповняли точно свої завдання, згодом [illegible] обійтися без них ніяка імпреза. Розмах [illegible] зало віче, скликане 12. лютого 1904 (саме [illegible] у Львові. Явилось 200 дівчат та багато [illegible] мадянства. Віче це мало такий діловий [illegible] дюції були такі палкі, що другого дня [illegible] лі" передовиця на ту тему. Недавно ще [illegible] трактована течія, знайшла прихильників [illegible]

Дальшими етапами праці Кружка [illegible] ви популярно-наукових викладів, [illegible] пропаганда, віче з 2. листопада 1906 р. [illegible] „Клюбом Русинок" у 1906 р. [illegible] пису „Мета" в 1908 р. і злука з „Клюбом [illegible] 1909 р., коли то оба товариства перемінились [illegible] ночу Громаду".

Реферат опрацьований дуже солідно, [illegible] хами звірілася та точними датами, [illegible] друком. По рефераті п. Бережницької [illegible] вок із своїх спогадів п. Ольга Духнінська [illegible] торицьлась „Кружка укр. дівчат" [illegible]

У черговий понеділок говоритиме [illegible] про „Життя і побут в Австралії".

Жіноча сторінка.

Нещирість і безсердечність.

Все частіше виринає серед людей бажання та туга за товариськими взаєминами, де можна б погуторити, підбадьоритись між своїми, та провести кілька приємних хвилин. Здавалось би, що це бажання таке просте і легко його осягнути.

Воно справді так назверх видається, а проте здійснити його нелегко; бо хто шукав серця і тепла між людьми, нераз гірко розчарувався. Безсердечність і нещирість подали собі руки і є тими чинниками, які загороджують дорогу до товариського співжиття. По найщиріших, повних солодких слів, запросинах виринають поволі безсердечні наклепи та обмови — обмови, що часто стараються ослабити підвалини подружого життя, та знищити приятельські взаємини. Злоба і підступ посуваються аж до підлоти аноніму, в якому кидають поговір на жінку, чоловіка, чи наречених і розкривають їм неймовірні, погані вчинки. Письмо, хоч яке змінене, всеж можна його прослідити. Злоба послуговується і телефоном, де солодким голосом остерігає перед зрадою... людини, з якою лучать її товариські взаємини і хоч би ви були які переконані в невинности обвинуваченого, всеж на дні серця засіяна отрута животіє та захитує добре відношення. Облудна відмовить вам служницю, щоб лекше довідатися про те, що їй цікаво знати.

Тому, доки не замкнемо нашого серця перед нещирістю, заздрістю і безсердечністю, доти не будемо у змозі навязати приязніші товариські взаємини. Мусимо викинути з нашої душі дрібничковість, що не лицює культурній людині. Є важніші діла у житті, більше на часі, а які не принесуть нікому моральної шкоди; а нас не плямлять малокультурністю та як людей відсталих від змістового життя. Слід згадати, що давніше сплітки були привілеєм жінок, а тепер є вони потіхою „короля створінь", що з насолодою нарівні з жінкою плюгавить ними своє людське достоїнство.

В. Д.

Що значить для жінки привабливість.

Жінка, яка має привабу, притягає не лише мужчину, але й жінок. „Яка чарівна жінка" (чи дівчина) — чуємо нераз про жінку, що не має ані надто гарних рис обличчя, ані надто гарної фігури, а нераз має навіть і досить значні фізичні хиби. Власне ця приваба чи як французи кажуть „шарм" все була найліпшою жіночою зброєю та лишається нею і надалі.

Чим-же властиво є ця приваба? — Тяжко її засувати, але бажає її мати кожна жінка. Це її особиста приналежність. Приваба як радіо, — не треба його забагато, але можна ним осягнути багато. Приваба може бути в усміху, в погляді, у рухах, в голосі, в поведінці. Приваба це великий дар природи і та, що її має є щасливою людиною.

Дуже часто привабу вважають тим самим, що сили особистости. Але це невірно. Дуже часто людина з великою індивідуальністю є дуже мало приваблива.

Чи можна привабу придбати чи виробити? — Подекуди так, але не дається це легко. Ніколи не буде дійсно привабливим той, хто ввесь час думає про те ,щоб ним бути. Дійсно привабливою саме є та жінка, яка є природна у своїй поведінці.

Основою привабливости є увага і пошана до кожної людини, з якою вона має до діла. Не значить це, що треба зріктися власних засад і поглядів, але треба тільки деякого такту, щоб вислуховувати чужу думку та для оборони своєї. Якщо будемо вічно когось обмовляти чи критикувати, то напевно не будемо ні для кого привабливими.

Жінка, яка вживає гострих чи „перчених" висловів нехай не претендує на привабливість. Якщо хочемо надбати приваби, то мусимо постійно стежити за собою: своїми рухами, мовою, поглядами. До того належить також і наш зверхній вигляд. Мусимо пильнувати, щоб усе бути на своєму місці і чисто убраними — хоч часом навіть і дуже скромно, щоб наша зачіска, наші руки та наша обув усе були в порядку — бо зовнішність і одежа це перші наші візитові картки.

Приваблива жінка осягне все успіх, дебто не було, чи в уряді, чи в торговлі, в спорті, але притому все мусить залишитися „жіноча".

До привабливости належить також дотеп та гумор, але коли вони на місці.

Жінка, що свіжо і здорово виглядає, є весела і привітна, що вміє відповідно поставитись до хиб і слабощів інших є на найліпшій дорозі, щоб придбати отої приваби, що відчинить їй багато сердець і дверей до ріжних можливостей.

Ст.

Тим, що не є стрункі.

Нинішні рядки призначені жінкам, що важать більше як 70 кільо. Стрункі жінки й тоненькі панни мають з одягом далеко менше клопоту.

В чім опасистій жінці недобре? Такі жінки не повинні носити одяги з кроєм чи з матеріялу що вражає в очі. Дуже ясні чи сорокаті матеріяли. Короткі блюзки й широкі спідниці. Матеріяли в крати або в широкі паси. Прозірчасті коронки. Тісні (дуже до фігури) суконки. Тісні пульовери. Багато прикрас, золота й футра, як теж мусить одягатися дуже старанно.

Що-ж мають опасисті жінки носити? Суконки й плащі простого крою, радше в темних кольорах, але не лише у чорнім і гранатовім. Закладки, випустки та прикраси поміщені прямовісно. Поземо лише тоді, якщо хочемо на око розширити рамена, щоб не були занадто вузькі при широких бедрах. Також добре виглядають сукні з т. зв. „ґескою". В матеріялах пружкованих це буде ґеска з пасів поперечних, тоді, як ціла суконка краяна з пасів поздовжних. Жінки широкі в бедрах мають часто вузькі і спадні рамена, тому лінше всякі пошинення і прикраси поміщувати в гор. частині суконки. Дуже гарно і добре виглядають ясні комірики, камізольки і т. п. як також добре поміщені вишивки та аплікації, що цього року спеціяльно модні.

Замість блюзочки з білого шовку зробіть собі т. зв. касак. Замість болерка, костюмову суконку, замість спідниці і блюзки радше суконку в цілости і замість костюму радше плащ.

Цього року модні суконки без пасків — це направду винахід для вас. Ширші суконки вгорі над пасом, а вужчі спідниці. Легко втяті плащі з футряними кляпами. Гарні лицеві капелюхи, капелюшки-шапки та берети — це все одяги для вас.

Позатим мусите себе добре знати й добирати такі крої суконок, які зменшували б ваші хиби, а не збільшували їх.

Лю—Ко.

Порядки — трохи на весело.

Господині, які люблять зразковий порядок у хаті, мають часто клопоти з цього приводу. Нема у нас вишколених домашніх помішниць, які постійно, без ніяких пригадок удержували би цей порядок.

Вони витрачують багато часу, але висліди їхньої праці такі, що пані має при поправці вдвоє стільки праці. Може придадуться їм наші поради про порядкування.

На білій стелі осідає осад з сажі, та забруджує її. Обмітування самою щіткою створює всякі непобажані взори.

Треба вилізти на складану драбинку (це необхідний мебель) і волосяною щіткою обвитою мягкою, чистою, сухою, білою стиркою — легенько раз-ра-разом обмести порох.

Таксамо обмітуємо всі стіни і кути кімнати. Наливаємо до мидниці теплої води, розпускаємо в ній порошок „Мота". Цією водою і стиркою часто сполікуваною змиваємо кахлеву піч, верхи шафів, раму вікон і двері. Воду змінюємо в міру потреби. (Помішниці цього не люблять.)

Шиби взимі заходять парою і погано скапує вона з них струйками, перемінена у воду. Шматинкою змоченою в гліцерині можемо шиби охоронити перед замерзанням і осіданням пари при відлизі.

Трохи принищену політеровану обстанову відсвіжуємо білою пастою до обуви — „Ели[illegible]ґантом".

Вовняною шматинкою втираємо [illegible] дерево і надаємо полиск сухим сукном.

Тепер змітуємо змоченою у воді і вик[illegible]ченою стиркою долівку. Як трошки просохне — мочимо кусник сукна в бензині і відсвіжуємо паркети. Тоді щонйо іде паста „Елеґант" [illegible] підлоги. Півгодинний спочинок і відполіровуємо долівки щітками чи сукном.

В цьому часі іде в рух „Сільва" при [illegible]ках. Нею теж прегарно чистимо дзеркала і [illegible] у вікнах.

При модерному улаштуванні, де обстанова солідна без прикрас, нема зайвих річей, [illegible] яких шанована родина не могла колись обійтися — все йде справно і скоро. Розуміється під оком або при помочі пані дому, або таки її власними руками.

Те, що килими чистимо крім трілачки [illegible] і доброю волосінною щіткою і натираємо [illegible] французькою терпентиною і що стрижені [illegible]вани посипуємо для відсвіження колірів — [illegible]слою капустою (дуже непоетично, але [illegible]точно) — думаємо знають всі наші дом[illegible] пані.

Ще одно. Наші кохані помішниці люблять при остаточному стиранню порохів — [illegible]кривлювати образи на стінах несиметрично. Це бачу часто в ждальнях лікарів. Спростуймо їх відразу, щоб люди бачили, що не даруємо (хоч ми не є жінками лікарів).

Розуміється, що і квіти наші (маємо їх [illegible] небагато) ждуть на відсвіження.

В балії скроплюємо їх настоялою водою, щоб слідів не було, витираємо легенько, [illegible] не ушкодити листя і ставимо на місце.

Обстанову переставляти час до часу. Будемо почувати себе, як на новій хаті. Добрий [illegible]сіб на часи налогової кризи.

І. Д.

—o—

З нашої хроніки.

З клюбового життя. По святочній перерві [illegible] зійшлися численно членки клюбу „Нової Хати" і „[illegible]ду". Дня 23. січня говорила п. **Олена Береж[illegible] Будзова** про **Кружок українських дівчат** 1901—190[illegible]

Референтка почала від того, як повстала [illegible] заснувати молодечу жіночу організацію. Опісля [illegible]рактеризувала працю жіноцтва, згуртованого в „[illegible] Руснок". Ця праця була молодим дівчатам [illegible]на, не тільки формально. І по суті вона [illegible]ла б. Вони мріяли про освітню працю на ширшу [illegible] про жіночу рівноправність, про доступ до [illegible] шкіл. Для цього треба було виявити себе зовсім [illegible] Тому й рішили згуртуватися окремо. Дня 16. [illegible] 1901 відбулись перші заг. збори.

Засновини ці викликали живу дискусію в [illegible] „Комар" зареагував насмішливим віршом, [illegible] замітка в „Ділі" і знову відповідь у „Комарі". [illegible] це не зниохотило. Навпаки, ще живіше [illegible] праці.

Референтка спиняється довше над обставинами, що в них доводилось працювати. Пригадує, [illegible] стрічали батьки подібні відрухи дівчат. Як [illegible] вибороти собі право ходити на сходини! Це [illegible]жало до „доброго тону" ходити без осіб [illegible] „Еманципантки", „перевернені голови" [illegible] раз, а насмішливий повзаоник із „Комара" [illegible] тому тільки вудку для ловлі мужів.

Та незабаром „Кружок укр. дівчат" доказав [illegible] працею, що він життєздатний. Зразу [illegible] відпитів із такими прелегентами, як проф. Гру[illegible] П. Коцка, Іван Франко, проф. С. Рудницький, [illegible] Кружку заложено солідну бібліотеку наукових [illegible] і белетристики. Кружок стали згодом запрошувати [illegible] до співпраці з іншими товариствами. Тому, [illegible] Кружка сповняли точно свої завдання, [illegible] обійтися без них вічна імпреза. Розвиток Кружка [illegible] зало віче, скликане 12. лютого 1904 [illegible] у Львові. Явилось 200 дівчат та багато [illegible] молодіжі [illegible]. Віче це мало такий [illegible] людей були такі палкі, що другого дня [illegible] ді" передовиця на ту тему. Недавно [illegible] трактувала течія, знайшла признання в [illegible]

Дальшими етапами праці Кружка були [illegible] ви популярно-наукових викладів, [illegible] пропаганда, віче в 2. листопада 1905 р., [illegible] „Клюбом Русинок" у 1906 р. виданням [illegible] пису „Мета" в 1908 р. і злуки з „Клюбом Русинок" [illegible] 1909 р., коли то оба товариства перемінились [illegible] ночу Громаду".

Реферат опрацьований дуже солідно, [illegible] ними виписками та точними датами, [illegible] другом. По рефераті п. Бережницької [illegible] вое із своїх спогадів п. Ольга Дучимінська [illegible] торалась „Кружка укр. дівчат" та [illegible]

У черговий понеділок говоритиме др [illegible] **про „Життя і побут в Австралії".**

Франція не хоче еспанських утікачів.

У Франції всі сподіються, що Барсельона впаде до 48 годин, або в найгіршому випадку до кількох днів. Надії французів, що Барсельоні вдасться стримати наступ націоналістів, так як Мадридові, розвіялися. Франція турбується тепер тільки загрозою масового напливу утікачів із Барсельони та цілої Катальонії. Справа тих утікачів, як тепер виявилося, була головною темою нарад еспанського міністра Дель Вая із мін. Бонне. Французький уряд виразно підкреслив представникові червоної Еспанії, що на своїй території не може прийняти ні червоних військових частин, ні цивільних утікачів. Мін. Бонне заявив, що жінок, дітей та старців, які зголосяться до прикордонних станиць, не будуть затримувати, одначе прикордонна сторожа дістала гострий наказ не перепускати мужчин у силі віку, ні військових, ні цивільних. Французький уряд звернеться до ген. Франка із пропозицією створити в Піринеях невтральну полосу, в якій можна було б тимчасом примістити утікачів із Катальонії.

Та в цей плян навіть у Франції не дуже то вірять, бо ледви чи тепер ген. Франко схоче переговорювати із червоним урядом.

——o——

Засідання буджетової комісії сенату.

Вчора відбулося у Варшаві засідання буджетової комісії сенату, на якій обговорювано низку недостач та хиб у праці почтових і телеграфічних урядів. **Сен. Творидло** говорив про перешкоди, які утруднюють телефонічні розмови, про потребу обнижки почтових оплат та обговорював негодування українців з приводу незамітної кількости українських радіових авдицій. Відповіди на заміти давав міністр почт і телеграфів Калінський.

Буджетова комісія сойму.

У дискусії над буджетом міністерства справедливости промовляв **пос. Пеленський,** який заявив, що закону з 1924 р., який признає право громадянства українській мові, міністерство справедливости не пошановує. Краще анулювати такий закон, ніж не виконувати його постанов — говорив посол Пеленський. (Голос: „Чи ви ставите такий внесок?"). Ні, я буду боронити конституції та пошанування закону. (Пос. Ваґнер: „Закону не треба вживати для демонстрації"). Крім того пос. Пеленський робив заміти, що доплив українців до адвокатури замкнений та що вязням не дозволяють писати листів українською мовою.

В дискусії промовляв теж і **посол Скрипник,** який заявив, що політика виміру справедливости відіграла ролю у зменшенні насилення комуністичної акції. Покликуючися на те, що в минулому році міністр справедливости наказав на прохання промовця прослідити справу багатьох арештованих українців, яких відтак звільнили, промовець просить і тепер міністра наказати приспішення слідства проти арештованих знову недавно молодих українців на Волині, здебільша студіюючої молоді.

На ріжні заміти дискутантів, між ними теж і на заміти пос. Пеленського відповідав мін. Грабовський. На заміти посла Пеленського відповів міністер таке: „Посол Пеленський твердить, що судді не знають української мови та закидує, що буцімто вони нарушують мовний закон. Маємо тут до діла із загальними твердженнями, які повторюються з року на рік. Одначе не можу діждатися, щоб мені подали конкретний випадок. Імовірно п. посол має на думці припадки, які зовсім не доказують нарушення мовного закону. Сторона чи свідок має право звернутися до суду у своїй рідній мові, але суддя має тільки тоді обовязок звертатися до сторони в українській мові, якщо сторона не володіє польською мовою, безпосередньо або при допомозі перекладача. Чи п. посол згідно зі мною інтерпретує закон.

Пос. Пеленський: „Ні!"

Мін.: „Я не можу змінити своєї інтерпретації, якщо п. Пеленський обстоює при своїй, то непорозуміння триватиме далі.

——o——

ДИМІСІЯ ТУРЕЦЬКОГО УРЯДУ.

Турецький уряд Баяра подався до димісії. Президент поручив мін. Сайдамові утворити новий кабінет.

Всі ті, що влаштовують просфори, театральні вистави, концерти, забави та інші імпрези, нехай памятають, що місяць січень — це місяць Рідної Школи і тому ввесь дохід з таких імпрез пересилайте до Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46.

ІТАЛІЙСЬКІ МІНІСТРИ В БЕРЛІНІ.

До Берліна приїхав італійський міністр Фарінатті, який буде на засіданні райхстаґу. Можливо, що на те засідання приїде також міністр Чяно.

В. ШАНОВНИХ АВТОРІВ І ДОПИСУВАЧІВ просимо завжди памятати, що рукописи треба писати тільки на одній сторінці, читко й виразно, залишати між рядками відступ (т. зв. інтерлінію) і вживати паперу, на якому чорнило не заливає. Рукописи, що не відповідають цим вимогам, Редакція може використати тільки з трудом.

Канцлер Гітлер прийняв командантів нім. збройних сил.

ДНБ повідомляє, що канцлер Гітлер прийняв учора, як начальний вожд німецьких збройних сил командантів армії, маринарки й летунства, до яких виголосив промову.

Німецькі політичні кола подають, що засідання райхстаґу скликано на 30. ц. м. на годину 8.30. На засіданні промовлятиме, як відомо канцлер Гітлер. Відвідини мін. Чяна в Берліні будуть нагодою до маніфестації німецьких та італійських кольоніяльних ревіндикацій.

І. ЧОЛГАН.

Поворот Дон К хота.

I.

Комісар Панзо виплював недокурок, розсівся за столом і гукнув глухо:

— Привести чергового!

У дверях появилася висока постать. Коливаючися на цибатих, довгих ногах, підходила ближче.

— Назвище?

— Дон Кіхот — прозвучало враз і комісарева голова підлетіла мов мяч із скирти паперів на бюрку.

— Як?

— Кіхот із Манчі — сказала висока постать. — Не пригадуєте собі мене, товаришу Панзо?

Комісар Панзо плюнув зневажливо.

— Мовчіть. Я вас зовсім не знаю. Вас зловила наша міліція в підозрілій ситуації. Ви напевне ворог народу, якщо не Франковий запроданець, аристократ — і тут товариш комісар ударуте з обридженням плюнув.

— Я аристократ духа.

— Ага! Для нас усе одно — втішився Панзо. — Признайтеся, товаришу, все чистенько. Куля і так вас не мине.

— Куля не минає людей, але люди — кулі — промовила висока постать. — Чи ви, товаришу Санчо, тямите графиню Ізабелю де Лябрас або маркіза Христіяна Монтео?

Комісар Панзо зблід. Тоді висока постать підступила ближче й нахилилась над ним.

— Завданням людини знайти своє місце у світі, своє призначення. Ми, дорогий Санчо, програли тоді в минулому, бо не розуміли духа доби.

Комісар поставив руку на ручку пістолі.

— Мовчіть, бо застрелю як пса.

Висока постать знизнула раменами.

— Як хочете. Але знайте, що сьогодні розстріляють і вас. Республиканська контррозвідка весла на слід одного комісаря, що за грощі звільняє ворогів народу, аристократів, а навіть продає військові таємниці...

Комісар дрижав і червонів:

— Мовчіть, чорте!

— Який чорт, товаришу Панзо! — реготалася висока постать — Дон Кіхот із Манчі; той, що перед століттями показав вам, Санчо, ширші перспективи, що хотів у ваших душах викресати іскру геройського романтизму! Чи ви не вважаєте, що таки здалась би згода між Санчо Панзом і Дон Кіхотом.

Комісар сопів важко. Висока постать стояла над ним владно, а очі горіли блиском сталі. Над містом загуділи сирени; небо затемнювалось літаками.

— Згода, говоріть — вистогнав комісар. Висока постать схилилась над столом.

II.

Одного серпневого пополудня Р. Б. 1938-го шляхом із Хуиюзи до Торре де Еспаньоль прямувало двоє людей. Сонце мов ранене хилилось до заходу, покриваючи вершок Кап кривавою багрою.

— Чи не помічаєш, дорогий Санчо, що птахи відчувають у повітрі недалеку бурю? Яке чудове тло до геройських поривів! Зовсім як тоді, перед століттями...

Опецькуватий чоловік звів очі вгору на свого товариша:

— Дон Кіхоте високодумний! Може б ми скрутили в бік, у хащі? Безпечніше... Тут раз-у-раз швендяються військові частини.

Дон Кіхот махнув довжезною рукою:

— Санчо Панза, друже милий! Не маєш ти почуття справжньої лицарськости! Лицар з усміхом бореться з чарівниками, харцизяками, його обовязком визволювати прекрасні дами з неволі!

Вбік від Торре де Еспаньоль, при краю ліса, що тягнеться луком до Льома Альта, червонілась покрівля придорожньої коршми. До її дверей застукали того душного серпневого вечора два мандрівники.

— Тому багато-багато років у подібному замку дістав я перше хрещення на лицаря. Ах, що це була за ніч! — зідхнув Дон Кіхот. — Славний Дон Базіліо! Дай хоробрим лицарям Еспанії Дон Кіхотові із Манчі та Санчу Панзові міцного вина.

Череватий коршмар, трясучи круглим животом поставив перед гістьми дві склянки:

— Хе, хе! Дон Кіхот, славний лицар; читав, читав! Ех, це були часи...

— Дон Базіліо, друже! Часи повторяються. Непоборні лицарі вертаються. Дон Кіхот уже зявився!

Санчо Панза тривожливо водив очима по коршмі. За вікном моргали гарячі зорі. Тоді перед коршмою затупотіли кінські копита, а крізь двері прорвався клекітливий людський струм.

— Вина! — загукали кіннотчики, заповнюючи лави. Серед них Дон Кіхот побачив вюнку, чорнявку у крикливому строї еспанських циганок. Вона взяла ґітару в руки і вдарила у струни. Полилась пісня і вино.

А коли сіньор — еспанський місяць — перекочувався на другу половину неба, Дон Кіхот і Санчо Панза цілувались та обіймались з червоними кіннотчиками Еспанії. В куті сопів спітнілий Дон Базіліо, серцяж запалював жагучий альт еспанки. Десь далеко за горами зарокотіли глухі гарматні вистріли. Тоді висока постать Дон Кіхота видовжилась геть під стелю і пролунали слова:

— Товариші лицарі! Чи є що у світі краще за ніж і за кулю?! Стократь прославлені в книжках та народніх піснях лицарі-забіяки. Боротьба за новий лад, за нову правду і свободу — ось зоря, що світить нам. Різались за неї і вмирали міліони від хвилини, коли наш прадід уперше тріснув свого дядька каменем по голові за шмат сирого мяса й боротимуться до останнього обороту земної кулі довкола її осі! Еспаніє, чудовий краю! Хто, Еспаніє, не прибув сюди воювати за твою волю! Із Парижа, Києва, Праги, Москви чи Мехіка прибули лицарі, щоб розгромити ріжних наших ворогів, чи чорнописних мавританців. Але ми тебе, Дульчінеє, вирятуємо!

(Далі буде).

Франція не хоче еспанських утікачів.

У Франції всі сподіються, що Барсельона впаде до 48 годин, або в найгіршому випадку до кількох днів. Надії французів, що Барсельоні вдасться стримати наступ націоналістів, так як Мадридові, розвіялися. Франція турбується тепер тільки загрозою масового напливу утікачів із Барсельони та цілої Катальонії. Справа тих утікачів, як тепер виявилося, була головною темою нарад еспанського міністра Дель Вая із мін. Бонне. Французький уряд виразно підкреслив представникові червоної Еспанії, що на своїй території не може прийняти ні червоних військових частин, ні цивільних утікачів. Мін. Бонне заявив, що жінок, дітей та старців, які зголосяться до прикордонних станиць, не будуть затримувати, одначе прикордонна сторожа дістала гострий наказ не перепускати мужчин у силі віку, ні військових, ні цивільних. Французький уряд звернеться до ґен. Франка із пропозицією створити в Піринеях невтральну полосу, в якій можна було б тимчасом примістити утікачів із Катальонії.

Та в цей плян навіть у Франції не дуже то вірять, бо ледви чи тепер ґен. Франко схоче переговорювати із червоним урядом.

——o——

Засідання буджетової комісії сенату.

Вчора відбулося у Варшаві засідання буджетової комісії сенату, на якій обговорювано низку недостач та хиб у праці почтових і телеґрафічних урядів. Сен. Творидло говорив про перешкоди, які утруднюють телефонічні розмови, про потребу обнижки почтових оплат та обговорював негодування українців з приводу незамітної кількости українських радіових авдицій. Відповіди на заміти давав міністер почт і телеґрафів Калінський.

Буджетова комісія сойму.

У дискусії над буджетом міністерства справедливости промовляв **пос. Пеленський,** який заявив, що закону з 1924 р., який признає право громадянства українській мові, міністерство справедливости не пошановує. Краще анулювати такий закон, ніж не виконувати його постанов — говорив посол Пеленський. (Голос: „Чи ви ставите такий внесок?"). Ні, я буду боронити конституції та пошанування закону. (Пос. Ваґнер: „Закону не треба вживати для демонстрацій"). Крім того пос. Пеленський робив заміти, що допліів українців до адвокатури замкнений та що вязням не дозволяють писати листів українською мовою.

В дискусії промовляв теж і **посол Скрипник,** який заявив, що політика виміру справедливости відіграла ролю у зменшенні насилення комуністичної акції. Покликуючися на те, що в минулому році міністр справедливости наказав на прохання промовця прослідити справу багатьох арештованих українців, яких відтак звільнили, промовець просить і тепер міністра наказати приспішення слідства проти арештованих знову недавно молодих українців на Волині, здебільша студіюючої молоді.

На ріжні заміти дискутантів, між ними теж і на заміти пос. Пеленського відповідав мін. Ґрабовський. На заміти посла Пеленського відповів міністр таке: „Посол Пеленський твердить, що судді не знають української мови та закидує, що буцімто вони нарушують мовний закон. Маємо тут до діла із загальними твердженнями, які повторюються з року на рік. Одначе не можу діждатися, щоб мені подали конкретний випадок. Імовірно п. посол має на думці припадки, які зовсім не доказують нарушення мовного закону. Сторона чи свідок має право звернутися до суду у своїй рідній мові, але суддя має тільки тоді обовязок звертатися до сторони в українській мові, якщо сторона не володіє польською мовою, безпосередньо або при допомозі перекладача. Чи п. посол згідно зі мною інтерпретує закон.

Пос. Пеленський: „Ні!"

Мін.: „Я не можу змінити своєї інтерпретації, якщо п. Пеленський обстоює при своїй, то непорозуміння триватиме далі.

——o——

ДИМІСІЯ ТУРЕЦЬКОГО УРЯДУ.

Турецький уряд Баяра подався до димісії. Президент поручив мін. Сайдамові утворити новий кабінет.

Всі ті, що влаштовують просфори, театральні вистави, концерти, забави та інші імпрези, нехай памятають, що місяць січень — це місяць Рідної Школи і тому ввесь дохід з таких імпрез пересилайте до Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46.

ІТАЛІЙСЬКІ МІНІСТРИ В БЕРЛІНІ.

До Берліна приїхав італійський міністр Фаріннатті, який буде на засіданні райхстаґу. Можливо, що на те засідання приїде також міністр Чяно.

В. ШАНОВНИХ АВТОРІВ І ДОПИСУВАЧІВ просимо завжди памятати, що рукописи треба писати тільки на одній сторінці, читко й виразно, залишати між рядками відступ (т. зв. інтерлінію) і вживати паперу, на якому чорнило не заливає. Рукописи, що не відповідають цим вимогам, Редакція може використати тільки з трудом.

Канцлер Гітлер прийняв командантів нім. збройних сил.

ДНБ повідомляє, що канцлер Гітлер прийняв учора, як начальний вожд німецьких збройних сил командантів армії, маринарки й летунства, до яких виголосив промову.

Німецькі політичні кола подають, що засідання райхстаґу скликано на 30. ц. м. на годину 8.30. На засіданні промовлятиме, як відомо канцлер Гітлер. Відвідини мін. Чяна в Берліні будуть нагодою до маніфестації німецьких та італійських кольоніяльних ревіндикацій.

І. ЧОЛГАН.

Поворот Дон К хота.

I.

Комісар Панзо виплював недокурок, розсівся за столом і гукнув глухо:

— Привести чергового!

У дверях появилася висока постать. Коливаючися на цибатих, довгих ногах, підходила ближче.

— Називще?

— Дон Кіхот — прозвучало враз і комісарева голова підлетіла мов мяч із скирти паперів на бюрку.

— Як?

— Кіхот із Манчі — сказала висока постать. — Не пригадуєте собі мене, товаришу Панзо?

Комісар Панзо плюнув зневажливо.

— Мовчіть. Я вас зовсім не знаю. Вас зловила наша міліція в підозрілій ситуації. Ви напевне ворог народу, якщо не Франковий запроданець, аристократ — і тут товариш комісар удруге з обридженням плюнув.

— Я аристократ духа.

— Ага! Для нас усе одно — втішився Панзо. — Признайтеся, товаришу, все чистенько. Куля і так вас не мине.

— Куля не минає людей, але люди — кулі — промовила висока постать. — Чи ви, товаришу Санчо, тямите графиню Ізабелю де Лябрас або маркіза Христіяна Монтео?

Комісар Панзо зблід. Тоді висока постать підступила ближче й нахилилась над ним.

— Завданням людини знайти своє місце у світі, своє призначення. Ми, дорогий Санчо, програли тоді в минулому, бо не розуміли духа доби.

Комісар поставив руку на ручку пістолі.

— Мовчіть, бо застрелю як пса.

Висока постать здвигнула раменами.

— Як хочете. Але знайте, що сьогодні розтріляють і вас. Республиканська контррозвідка вепала на слід одного комісаря, що за гроші звільняє ворогів народу, аристократів, а навіть продає військові таємниці...

Комісар дрижав і червонів:

— Мовчіть, чорте!

— Який чорт, товаришу Панзо! — реготалася висока постать — Дон Кіхот із Манчі; той, що перед століттями показав вам, Санчо, ширші перспективи, що хотів у ваших душах викресати іскру геройського романтизму! Чи ви не вважаєте, що таки здалась би згода між Санчо Панзом і Дон Кіхотом.

Комісар сопів важко. Висока постать стояла над ним владно, а очі горіли блиском сталі. Над містом загуділи сирени; небо затемнювалось літаками.

— Згода, говоріть — вистогнав комісар. Висока постать схилилась над столом.

II.

Одного серпневого пополудня Р. Б. 1938-го шляхом із Хункози до Торре де Еспаньоль прямувало двоє людей. Сонце мов ранене хилилось до заходу, покриваючи вершок Кап кривавою багрою.

— Чи не помічаєш, дорогий Санчо, що птахи відчувають у повітрі недалеку бурю? Яке чудове тло до геройських поривів! Зовсім як тоді, перед століттями...

Опецькуватий чоловік звів очі вгору на свого товариша:

— Дон Кіхоте високодумний! Може б ми скрутили в бік, у хащі? Безпечніше... Тут раз-у-раз швендяються військові частини.

Дон Кіхот махнув довжезною рукою:

— Санчо Панза, друже милий! Не маєш ти почуття справжньої лицарськости! Лицар з усміхом бореться з чарівниками, харцизяками, його обовязком визволювати прекрасні дами з неволі!

Вбік від Торре де Еспаньоль, при краю ліса, що тягнеться луком до Льома Альта, червонілась покрівля придорожньої коршми. До її дверей застукали того душного серпневого вечора два мандрівники.

— Тому багато-багато років у подібному замку дістав я перше хрещення на лицаря. Ах, що це була за ніч! — зідхнув Дон Кіхот. — Славний Дон Базіліо! Дай хоробрим лицарям Еспанії Дон Кіхотові із Манчі та Санчу Панзові міцного вина.

Черевати́й коршмар, трясучи круглим животом поставив перед гістьми дві склянки:

— Хе, хе! Дон Кіхот, славний лицар; читав, читав! Ех, це були часи...

— Дон Базіліо, друже! Часи повторяються. Непоборні лицарі вертаються. Дон Кіхот уже зявився!

Санчо Панза тривожливо водив очима по коршмі. За вікном моргали гарячі зорі. Тоді перед коршмою затупотіли кінські копита, а крізь двері прорвався клекітливий людський струм.

— Вина! — загукали кіннотчики, заповнюючи лави. Серед них Дон Кіхот побачив внучку, чорнявку у крикливому строї еспанських циганок. Вона взяла гітару в руки і вдарила у струни. Полилась пісня і вино.

А коли сіньор — еспанський місяць — перекочувався на другу половину неба, Дон Кіхот і Санчо Панза цілувались та обіймались з червоними кіннотчиками Еспанії. В куті сопів спітнілий Дон Базіліо, серцяж запалював жагучий альт еспанки. Десь далеко за горами зарокотіли глухі гарматні вистріли. Тоді висока постать Дон Кіхота видовжилась геть під стелю і пролунали слова:

— Товариші лицарі! Чи є що у світі краще за ніж і за кулю?! Стократь прославлені в книжках та народніх піснях лицарі-забіяки. Боротьба за новий лад, за нову правду і свободу — ось зоря, що світить нам. Різались за неї і вмирали міліони від хвилини, коли наш прадід уперше тріснув свого дядька каменем по голові за шмат сирого мяса й боротимуться до останнього обороту земної кулі довкола її осі! Еспаніє, чудовий краю! Хто, Еспаніє, не прибув сюди воювати за твою волю! Із Парижа, Києва, Праги, Москви чи Мехіка прибули лицарі, щоб розгромити ріжних наших ворогів, чи чорнописких мавританців. Але ми тебе, Дульчінеє, врятуємо!

(Далі буде)

Поголоски про склад уряду Карпатської України.

„А-Зет" приніс вістку, що ген. Прхала таки вернеться на своє становище. Крім того в чеській пресі появилась поголоска, що през. Гаха хоче заіменувати ще четвертого міністра для Карпатської України.

—o—

Еспанський червоний уряд покинув Барсельону.

Як подають з Перпіняну, еспанський уряд перенісся в ночі з Барсельони до Херони. В Барсельоні залишилося лиш по одному представникові з кожного міністерства.

З Риму повідомляють, що нац. війська зайняли перші доми Барсельони та окружили місто від півдня.

II. ІНТЕРНАЦІОНАЛ В ОБОРОНІ ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ.

У вівторок вечором відбулось у Льондоні спільне засідання виконавчих комітетів міжнародньої федерації професійних спілок та II. Інтернаціоналу. Як говорять, вони ухвалили дуже енергійну резолюцію у справі положення в Еспанії.

ЩО СТАНЕТЬСЯ ЗІ 150-МА ТИСЯЧАМИ КАТАЛЬОНСЬКИХ УТІКАЧІВ?

Як подає КУП, дель Вайо просив підчас свого побуту в Парижі, щоб Франція приняла на свою територію 150.000 утікачів з Катальонії.

Французький уряд на те не погодився та запропонував, щоб тих утікачів примістити у невтральній смузі на еспанській території під міжнародньою контролею.

ФРАНЦУСЬКІ Й АМЕРИКАНСЬКІ ДИПЛЬОМАТИ ВИЇХАЛИ З БАРСЕЛЬОНИ.

Персонал британійської амбасади і консуляту з Барсельони (разом 22 особи) причалили в середу досвіту на контрторпедовці до Марсею. З ними приїхало кільканацятьох англійців та гурт еспанців.

Крім того до Марсею причалили на американському контрторпедовці члени америк. амбасади і генерального консуляту; залишився там лиш американський ген. консуль.

До Перпіняну приїхало чимало закордонних журналістів і дипльоматів.

ДОМАГАЮТЬСЯ ДОЗВОЛУ НА ВИВІЗ ЗБРОЇ ДО ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ.

Кілька американських організацій вислало до Рузвельта письмо з домаганням щоб скасувати ембарґо на зброю до червоної Еспанії.

Неписьменність — це страшний суспільний боляк, що вперто відновлюється та наростає.

Гострі слова.

Про положення в Европі після римських розмов між Чемберленом та Мусолінієм багато каже статтє „Реляціоні Інтернаціонал":

„Ніхто у світі нехай не має ілюзій: супроти традиційно ворожої Франції італійський нарід подвоїть свою неподатливість та рішучість. З народом, що дав численні докази нехтування великодушности італійського народу, неможливі ніякі переговори. Італійці знають, що французи їхні найтяжчі вороги. Італія не від нині домагається у Середземнім Морі та в Африці ревізії положення і пристосування до італійських домагань.

„Щодо напрямної італійської політики, то раз на все треба сказати, що вона після римської зустрічі ні на один центиметер не змінилася. Італійський нарід не перенесе найменшого відвороту. Це засноване зрештою на політичній звичці обох революцій, що нерозлучно закріплена в оси Рим—Берлін."

Сирійці бойкотують нового французького високого комісаря.

Як подає царгородська преса, ніодин сирієць не взяв участи у принятті, що його уладили в честь нового високого комісаря Пюо французи та ливанці-франкофіли. Не було там і представників сирійського уряду.

Сирійська опозиція уладила в більших містах демонстрації. З Ливану вислали французи до Дамаску поважні військові сили.

ВОТУМ ДОВІРЯ ДЛЯ ЛИВАНСЬКОГО УРЯДУ.

Ливанський парлямент ухвалив вотум довір'я урядові Абдулли Яфія 32-ма голосами проти 21; 2-ох послів здержалося від голосування.

У програмовій промові премієр підкреслив приязнь між Ливаном та Францією.

—o—

Нанкінський і пекінський уряд проти Чанкайшека.

Після закінчення нарад делегатів пекінського й нанкінського уряду появився комунікат, який подає, що декларація князя Коное з 22. грудня м. р. творить засадничу підставу під можливості ліквідації китайсько - японського конфлікту. Той комунікат підкреслює, що у згаданій декларації Японія признає територіяльну й адміністраційну інтеґральність Китаю та не домагається відшкодування. В закінченні комунікат називає маршала Чанкайшека „ворогом народу" та взиває китайців, щоб вони навязали співпрацю з Японією і спільно поборювали комунізм.

Мін. Бонне поінформував німецького амбасадора

ПРО ЗМІСТ СВОЄЇ ПРОМОВИ В ПАРЛЯМЕНТІ.

ДНБ подає, що у звязку з тим, що мін. Бонне прийняв учора німецького амбасадора графа Вельчека, добре поінформовані кола твердять, що мін. Бонне хотів для куртуазії повідомити німецького амбасадора про зміст промови, що він її мав виголосити у французькому парляменті, а саме про ту частину промови, яка торкається французько-німецьких взаємин. Імовірно мін. Бонне поінформував теж німецького амбасадора про справи звязані зі ситуацією в Еспанії.

Як голосять останні вісти мін. Бонне відложив свою промову на четвер.

—o—

Туреччина проти іменування єгипетського короля каліфом.

У звязку з каірськими маніфестаціями за признанням титулу „каліфа Ісляму" королеві Фарукові, турецький міністр закордонних справ підкреслив, що це торкається внутрішніх справ багатьох мусулманських держав та може довести до непорозумінь між ними. Реставрація каліфату мала би більше відємних наслідків, ніж додатніх.

ПЕРЕД В[illegible]ОРАМИ ДО ТУРЕЦЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

През[illegible]дент Туреччини Ісмет Іноню розвязав національні збори та розписав нові вибори на половину лютого.

Новий парлямент збереться 1. березня.

—o—

БОЛГАРСЬКИЙ КОРОЛЬ У МУСОЛІНІ[illegible]

Болгарський король Борис відвідав Мусоліні[illegible]нія та відбув з ним 2-годинну розмову в [illegible]му тоні.

НЕ БУЛО МОБІЛІЗАЦІЇ В ІТАЛІЇ.

З Риму заперечують тенденційні пого[illegible]ки, немовби італійський король підписав декрет про мобілізацію. На вправи покликано [illegible] річники резерви, як це було вже заповіджено здавна. На 1. лютого покликано 60.000 вояків [illegible] 1901. річника.

ПОЛІТИЧНО-ГОСПОДАРСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ У ЛЬВОВІ.

В останніх двох днях у воєвідськім уряді [illegible] Львові відбувалися конференції воєвідств пів[illegible]денно-східніх земель (львівського, терноп[illegible]ського та станиславівського) у присутности [illegible] при співучасти віцеміністра внутрішніх справ Корсака, що приїхав з Варшави, та кількох [illegible]щих урядовців міністерства внутрішніх справ. Темою нарад були актуальні проблеми, що [illegible]каються південно-східніх земель.

НОВИНКИ

27 СІЧЕНЬ — **ПЯТНИЦЯ**

Ст. ст. 19. січня 1939.
Св. Отців у Синаї.
Лат. Івана Золотоустого.
Сонце: схід — 7.06, захід — 16.0[illegible]
Місяць: схід — 10.07, захід — [illegible]

Завтра: 28. січня. Субота.
Ст. ст. 20 січня 1939.
Павла в Тиваїді.
Лат. Флявіяна.
Сонце: схід — 7.05, захід — 16.09.
Місяць: схід — 10.35, захід — 00.25.
Перша чверть місяця в год. 14.

—o—

— **Дня 27. січня** ц. р. відбудеться в [illegible] Р. Ш. ім. Ганни Барвінок при вул. Мох[illegible]го ч. 12. в новій салі, в год. 18-ій відчит [illegible] д-ра Дзеровича „Про сучасний Відень". [illegible] за добровільним датком. Гостям раді. [illegible]

— **„Українська жінка в історії Льова" -** відчит на цю тему (другий з циклю „[illegible] Львів") виголосить ред. Микола Голубець [illegible] Дружині Княгині Ольги (Сикстуська 46) в [illegible]**ницю 27. ц. м. в 6-ій годині ввечір.** Участь [illegible] нів обовязкова. Гостям раді.

— **До Вд. Прихильників** Музею „Батьківщи**на" в Самборі.** На численні запити Вп. Прихильників Музею „Батьківщина" Управа [illegible] зею подає до відома, що складанок ПКО [illegible] може у цьому році кожночасно розсилати [illegible] ляду на брак дозволу на публичну збірку [illegible] дів на будову домівки Музею. Тому [illegible] наших Вд. Прихильників пересилати свої [illegible] тви складанками ПКО, закупленими [illegible] на адресу: Український Кооперативний Банк [illegible] Самборі, число конта ПКО 508.060, з [illegible]кою: „На фонд будови 109".

— **„Протестаційний страйк"** оголосили [illegible] торок 24. ц. м. польські студенти [illegible] Львові проти довгого перетримування в [illegible] студентів Е. Орхеля та С. Опелі, яких [illegible] арештувала у звязку з ревізією в „домі [illegible]". До цього страйку приєдналися вже [illegible] студенти ветеринарної медицини та [illegible]ки. Польські студенти погрожують, що [illegible] охопить польських студентів усіх [illegible] шкіл, якщо оба арештовані не вийдуть [illegible] на волю.

— **Припинили кару засудженому** [illegible] **караному.** Перед апеляційним судом [illegible] відбулася у вівторок 24. ц. м. розправа [illegible] урядовця міської управи зі Львова [illegible] Владислава Б. Його притягнули [illegible] до відповідальности за зневагу тому, [illegible] судний в листі до прем. Складковського [illegible] ватив інсп. Б. Прайса за те, що [illegible] не осудив зловживань комісаричної [illegible] Лисиничах. Суд засудив підсудного на [illegible] ців вязниці, а апеляційний суд затвердив [illegible] присуд. Одначе тому, що Найвищий Суд [illegible] хилив присуд справа опинилася ще раз [illegible] апеляційним судом, що затвердив [illegible] присуд. Одночасно апеляційний суд [illegible] дравш припинив засудженому [illegible] на два роки з уваги на його [illegible]. Як відомо, [illegible] був уже двічі караний. [illegible] припинити виконання кари засудженому [illegible] тоді, як він не був раніше караний.

— **Влом до директора шпиталю.** До [illegible] кання д-ра Ю. Мостового, директора [illegible] в Тернополі дісталися невідомі вломники [illegible] ривши двері витрихом. Їхня здобич [illegible]

Поголоски про склад уряду Карпатської України.

„А-Зет" приніс вістку, що ген. Прхала таки вернеться на своє становище. Крім того в чеській пресі появилась поголоска, що през. Гаха хоче заіменувати ще четвертого міністра для Карпатської України.

—o—

Еспанський червоний уряд покинув Барсельону.

Як подають з Перпіняну, еспанський уряд перенісся в ночі з Барсельони до Херони. В Барсельоні залишилося лиш по одному представникові з кожного міністерства.

З Риму повідомляють, що нац. війська зайняли перші доми Барсельони та окружили місто від півдня.

II. ІНТЕРНАЦІОНАЛ В ОБОРОНІ ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ.

У вівторок вечором відбулось у Льондоні спільне засідання виконавчих комітетів міжнародньої федерації професійних спілок та II. Інтернаціоналу. Як говорять, вони ухвалили дуже енергійну резолюцію у справі положення в Еспанії.

ЩО СТАНЕТЬСЯ ЗІ 150-МА ТИСЯЧАМИ КАТАЛЬОНСЬКИХ УТІКАЧІВ?

Як подає КУП, дель Вайо просив підчас свого побуту в Парижі, щоб Франція приняла на свою територію 150.000 утікачів з Катальонії.

Французький уряд на те не погодився та запропонував, щоб тих утікачів примістити у невтральній смузі на еспанській території під міжнародньою контролею.

ФРАНЦУСЬКІ Й АМЕРИКАНСЬКІ ДИПЛЬОМАТИ ВИЇХАЛИ З БАРСЕЛЬОНИ.

Персонал бритійської амбасади і консуляту з Барсельони (разом 22 особи) причалили в середу досвіту на контрторпедовці до Марсею. З ними приїхало кільканацятьох англійців та гурт еспанців.

Крім того до Марсею причалили на американському контрторпедовці члени америк. амбасади і генерального консуляту; залишився там лиш американський ген. консуль.

До Перпіняну приїхало чимало закордонних журналістів і дипльоматів.

ДОМАГАЮТЬСЯ ДОЗВОЛУ НА ВИВІЗ ЗБРОЇ ДО ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ.

Кілька американських організацій вислало до Рузвельта письмо з домаганням щоб скасувати ембарґо на зброю до червоної Еспанії.

Неписьменність — це страшний суспільний боляк, що вперто відновлюється та наростає.

Гострі слова.

Про положення в Европі після римських розмов між Чемберленом та Мусоліні́єм багато каже стаття „Реляціоні Інтернаціоналі":

„Ніхто у світі нехай не має ілюзій: супроти традиційно ворожої Франції італійський нарід подвоїть свою неподатливість та рішучість. З народом, що дав численні докази нехтування великодушности італійського народу, неможливі ніякі переговори. Італійці знають, що французи їхні найтяжчі вороги. Італія не від нині домагається у Середземнім Морі та в Африці ревізії положення і пристосування до італійських домагань.

„Щодо напрямної італійської політики, то раз на все треба сказати, що вона після римської зустрічі ні на один центиметер не змінилася. Італійський нарід не перенесе найменшого відвороту. Це засноване зрештою на політичній звичці обох революцій, що нерозлучно закріплена в оси Рим—Берлін."

Сирійці бойкотують нового французького високого комісаря.

Як подає царгородська преса, ніодин сирієць не взяв участи у приняттю, що його уладили в честь нового високого комісаря Пюо французи та ливанці-франкофіли. Не було там і представників сирійського уряду.

Сирійська опозиція уладила в більших містах демонстрації. З Ливану вислали французи до Дамаску поважні військові сили.

ВОТУМ ДОВІРЯ ДЛЯ ЛИВАНСЬКОГО УРЯДУ.

Ливанський парлямент ухвалив вотум довіря урядові Абдулли Яфія 32-ма голосами проти 21; 2-ох послів здержалося від голосування.

У програмовій промові премієр підкреслив приязнь між Ливаном та Францією.

—o—

Нанкінський і пекінський уряд проти Чанкайшека.

Після закінчення нарад делегатів пекінського й нанкінського уряду появився комунікат, який подає, що декларація князя Коное з 22. грудня м. р. творить засадничу підставу під можливости ліквідації китайсько - японського конфлікту. Той комунікат підкреслює, що у згаданій декларації Японія признає територіяльну й адміністраційну інтеґральність Китаю та не домагається відшкодування. В закінченні комунікат називає маршала Чанкайшека „ворогом народу" та взиває китайців, щоб вони нав'язали співпрацю з Японією і спільно поборювали комунізм.

Мін. Бонне поінформував німецького амбасадора

ПРО ЗМІСТ СВОЄЇ ПРОМОВИ В ПАРЛЯМЕНТІ.

ДНБ подає, що у звязку з тим, що мін. Бонне прийняв учора німецького амбасадора графа Вельчека, добре поінформовані кола твердять, що мін. Бонне хотів для куртуазії повідомити німецького амбасадора про зміст промови, що він її мав виголосити у французькому парляменті, а саме про ту частину промови, яка торкається французько-німецьких взаємин. Імовірно мін. Бонне поінформував теж німецького амбасадора про справи зв'язані зі ситуацією в Еспанії.

Як голосять останні вісти мін. Бонне відложив свою промову на четвер.

—o—

Туреччина проти іменування єгипетського короля каліфом.

У звязку з каїрськими маніфестаціями за признанням титулу „каліфа Ісляму" королеві Фарукові, турецький міністер закордонних справ підкреслив, що це торкається внутрішніх справ багатьох мусулманських держав та може довести до непорозумінь між ними. Реставрація каліфату мала би більше відємних наслідків, ніж додатних.

ПЕРЕД В...ОРАМИ ДО ТУРЕЦЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

Президент Туреччини Ісмет Іноню розвязав національні збори та розписав нові вибори на половину лютого.

Новий парлямент збереться 1. березня.

—o—

БОЛГАРСЬКИЙ КОРОЛЬ У МУСОЛІНІЯ.

Болгарський король Борис відвідав Мусолінія та відбув з ним 2-годинну розмову в щир... му тоні.

НЕ БУЛО МОБІЛІЗАЦІЇ В ІТАЛІЇ.

З Риму заперечують тенденційні поголоски, немовби італійський король підписав декрет про мобілізацію. На вправи покликано два річники резерви, як це було вже заповідано здавна. На 1. лютого покликано 60.000 вояків з 1901. річника.

ПОЛІТИЧНО-ГОСПОДАРСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ У ЛЬВОВІ.

В останніх двох днях у воєвідськім уряді у Львові відбувалися конференції воєвідств південно-східніх земель (львівського, тернопільського та станиславівського) у присутності й при співучасти віцеміністра внутрішніх справ Корсака, що приїхав з Варшави, та кількох вищих урядовців міністерства внутрішніх справ. Темою нарад були актуальні проблеми, що торкаються південно-східніх земель.

НОВИНКИ

27 СІЧЕНЬ

ПЯТНИЦЯ

Ст. ст. 19. січня 1939.
Св. Отців у Синаї.
Лат. Івана Золотоустого.
Сонце: схід — 7.06, захід — 16.0...
Місяць: схід — 10.07, захід — ...

Завтра: 28. січня. Субота.
Ст. ст. 20 січня 1939.
Павла в Тиваїді.
Лат. Флявіяна.
Сонце: схід — 7.05, захід — 16.09.
Місяць: схід — 10.35, захід — 00.25.
Перша чверть місяця в год. 14.

—o—

— **Дня 27. січня ц. р.** відбудеться в Кружку Р. Ш. ім. Ганни Барвінок при вул. Мохнацького ч. 12. в новій салі, в год. 18-ій відчит ... д-ра Дзеровича „Про сучасний Відень". Вступ за добровільним датком. Гостям раді.

— **„Українська жінка в історії Львова"** — відчит на цю тему (другий з циклю „Наш Львів") виголосить ред. Микола Голубець у Дружині Княгині Ольги (Сикстуська 46) в п'ятницю 27. ц. м. в 6-ій годині ввечір. Участь членів обовязкова. Гостям раді.

— **До Вд. Прихильників Музею „Батьківщина" в Самборі.** На численні запити Вд. Прихильників Музею „Батьківщина" Управа Музею подає до відома, що складанок ПКО не може у цьому році кожночасно розсилати з огляду на брак дозволу на публичну збірку фондів на будову домівки Музею. Тому просимо наших Вд. Прихильників пересилати свої ... тви складанками ПКО, закупленими ... на адресу: Український Кооперативний Банк у Самборі, число конта ПКО 508.060, з ... кою: „На фонд будови 109".

— **„Протестаційний страйк"** оголосили у вівторок 24. ц. м. польські студенти медицини у Львові проти довгого перетримування в арешті студентів Е. Орхеля та С. Опелі, яких поліція арештувала у звязку з ревізією в „домі медика". До цього страйку приєдналися вже ... студенти ветеринарної медицини та ... ки. Польські студенти погрожують, що страйк охопить польських студентів усіх високих шкіл, якщо оба арештовані не вийдуть на волю.

— **Припинили кару засудженому ... караному.** Перед апеляційним судом у Львові відбулася у вівторок 24. ц. м. розправа проти урядовця міської управи зі Львова ... Владислава Б. Його притягнула прокуратура до відповідальности за зневагу того, що ... судний в листі до прем. Складковського ... ватив інсп. Б. Прайса за те, що він ... не осудив зловживань комісаричної управи в Лисиничах. Суд засудив підсудного на ... ців вязниці, а апеляційний суд затвердив присуд. Одначе тому, що Найвищий Суд ... хилив присуд справа опинилася ще раз ... апеляційним судом, що затвердив ... присуд. Одночасно апеляційний суд ... драви припинив засудженому виконання ... на два роки з уваги на його заслуги, ... був уже двічі караний. Як відомо, ... припинити виконання кари засудженому ... тоді, як він не був раніше караний.

— **Влом до директора шпиталю.** До ... канця д-ра Ю. Мостового, директора ... в Тернополі дісталися невідомі вломники ... Їхня виправа ... ривши двері витрихом.

ся, бо надійшов портіер Ленартович і сполошив вломників, які втікаючи залишили на місці залізний лом, величини 1½ м. Поліція веде слідство.

— **Пятнистий тиф у Лавочному.** Санітарна влада ствердила в Лавочному кілька випадків пятнистого тифу.

— **За напливом „познаняків" до Сх. Галичини.** Заходом федерації „польських звйонзкуф обрoньцуф ойчизни" відбулося в неділю 22. ц. м. віче в Познані в українській справі, на якім довшу промову виголосив пос. Жиборський з Тернопільщини. Промовець взивав поляків з Позанщини, щоби до Сх. Галичини їхали найрозумніші з них і творили польські господарські станиці.

— **Краєва хроніка.** В селі Фразі пов. Рогатин побилися під церквою два парубки: Іван Дробка з Василем Лабою. Тому, що церкву сплямили кровю — церкву замкнено і богослуження будуть відбуватися щойно по новім посвяченні. — В Ряшеві авто наїхало на 74-літнього Адольфа Спрінґера, який помер у шпиталю. Слід згадати, що Спрінґер упав перед кількома днями до ріки Вислока, з якої витягнули його ледви в останній хвилині.

— **200 долярів на виставу до Ню Йорку.** В найближчому часі девізова комісія устійнить висоту грошевої суми, що її зможе забрати зі собою кожний турист з Польщі, який їде на світову виставу до Ню Йорку. Сподіються, що кожний учасник прогульки, яка поїде польскими кораблями, зможе забрати зі собою лише 200 долярів.

— **Дикий „спорт" біля Варшави.** Зі статистики варшавської дирекції залізниць виходить, що в часі 1938 р. між 10. травнем і 23. листопадом біля Варшави вибили невідомі „спортсмени" 220 залізничих шиб у поїздах, що саме їхали. В тому самому часі на области виленської дирекції вибито 46, на области радомської 14, львівської 12 і краківської 10 шиб. Слідство, що його розвела залізнича влада, виявило, що „спортом" биття шиб у залізничих поїздах займаються головно сільські пастухи, при чому „рекорд" добули таки варшавяки.

— **Жебрак лихварем.** Характеристичний процес відбувся 23. п. м. у Вильні. На лаві обвинувачених у городському суді засів жебрак Антоні Кузьміцький, якого притягнули до відповідальности за лихву. Пан Антоні в день займався жебраниною, а вечором пускав у рух контору позичок. М. ін. жебрак-банкир позичив поважну суму власникові пекарні Шимоновичеві, беручи від нього лихварські відсотки. Коли Шимонович не міг в означеному речинці звернути позички, Кузьміцький заявив, що свою належність з відсотками стягне через суд. І дійсно жебрак-банкир вніс до суду обвинувачення проти Шимоновича. Судді, що знали пана Кузьміцького з жебрацьких виступів, чимало здивувалися, коли побачили його в ролі банкира-лихваря і, не довго надумуючись, присудили пана Антонія на 3 тижні арешту за лихварські махінації.

— **Поїзд розбив самохід.** Під Ратибором вантажний поїзд наїхав на залізничому переїзді на самохід і розбив його зовсім. У катастрофі згинув шофер, а двох подорожніх є важко ранених.

— **Сильний землетрус в Еспанії.** В ночі з вівтірка на середу сильний землетрус навістив три провінції в Еспанії: Мендоза, Тукуман і Кордову. Землетрус тривав 46 хвилин. Ближчих подробиць про землетрус покищо нема.

— **Нечуваний рекорд швидкости.** В м. Бофало у Злучених Державах збудовано мисливський літак для французького уряду, що підчас пробного лету побив усі рекорди швидкости осягаючи 925 км.

— **Риж у Совітській Україні.** З Москви повідомляють, що совітська плянова комісія затвердила плян народнього комісаріяту сільсько-господарських справ, який передбачує основання плянтації рижу на областях південної України. В цьому році управлятимуть риж у Дніпро-

Відгуки дня.

На порозі мясниць.

Щороку є карнавал і щороку є в нас навал клопотів у звязку з балевою салею. (В нас — це значить: у столиці краю, в княжім городі Льва, в місті, що має 70 тисяч українців, а того 5 тисяч інтеліґенції і то дорослої!). Балевий комітет ходить від Анни до Каяфи і шукає пристановища для своїх майбутніх гостей. Якась Японська, якась Кентшинського, якась Стрілецька Площа, шукають, питають, просять, а все те за великі гроші. Є у Львові, щоправда, дві українські салі — одна концертова, друга театральна, але одна має прикручені крісла і чуже кіно, а друга прикручені крісла і чужий театр.

Щороку є в нас карнавал (який є то є, але є!) і щороку чути нарікання:

— Ех, якби ми мали вже раз свою салю!

— Фактично — скандал! Столиця, а на салю не можемо здобутися.

— Гей-гей, коби хоч така саля як у Пукові, чи в Лисятичах!...

І так минає рік за роком, а комітети платять великі гроші за чужі салі, а люди поголовно зітхають, нарікають, кленуть і... на тім перед великим постом кінчиться, щоби по новім році почати наново.

Аж заздрість бере за провінцію, яка має відповідні салі і — головне — може в них поміститися. Кажуть, що на провінції, люди навчені досвідом церков, **будують салі** „на ріст", не так, як у Львові, коли будували салю Лисенка. Тому не диво, що навіть у сьогоднішніх часах гумор тих людей тримається.

Ось передімною запрошення на вечерниці в Самборі.

„Українська Бесіда" в Новім Самборі просить Вас абисти прийшли в суботу, 4. дня, лютого 1939 на Бойківські Вечірки до хижі Бесіди в Новім Самборі, що є при улици Шопена 6.

Там ся чесно і файно забавите, а „Бойківщина" буде мати чим біду обигнати, бо всі гроші для неї даємо. Заплатите не богато, бо хиба півтора злотого, ци за чоловіка, ци за жону, а як-есте ще у чколах у Львові, то хиба пів злотого вержете. А за решту всіляке добре їдня заживайте! Вечірки будут вже в девятій годині, як ся змеркне. Вас всіх чесних Бойків і Подолян ґречно просимо на нас не забувати. А тото письмо озміт зи собов, бо ануж-то будут на воротьох стояти чуджі парубки, то могли би Вас сперети.

Тяміт, що можете ся в панцьке і наше бойківське плаття обгорнути, тому борзо Вам за того пишемо, абисти си могли красно сорочки повишивати. Ми і музику приватну і комашню файну постарали.

А тото писали пани з „Української Бесіди".

Шкода, що не ґазди з Бесіди, а пани, шкода що того самого дня є вечірка ТОПІЖ-у і Червоної Калини, шкода, що трохи хорий і трохи за старий, а то далебі був би поїхав до Самбора, щоби в хижі „Української Бесіди" перевести приємно ніч.

Може там прийшлаб мені ідея, в який спосіб заохотити столичників до будови своєї балевої хижі.

Галактіон Чіпка.

петрівщині на 20 тисячах гектарів землі. По інформаціям совітської преси спроби управи рижу в Україні дали до цього часу гарні висліди.

— **Совітський перепис населення знову продовжений.** Перепис населення у Совітському Союзі, що був визначений на час від 17. до 26. січня, продовжено на основі нового розпорядку совітського уряду до 5-го лютого. Наслідком ріжних „недостач" в окремих областях виринула потреба ще раз „провірити" деякі висліди. Справдішня причина нової зупинки в совітськім переписі населення є в тому, що в ріжних місцевостях населення ухиляється від перепису і масово втікає в ліси та степи, як тільки надійде комісія для перепису.

— **Виріб самоходових оток з замінного матеріялу.** Один із виконавців 4-річного господарського пляну Ґерінґа ґен. фон Ганнекер заявив на відчиті в Мінхені, що в 1939. р. всі німецькі особові самоходи заміняють кавчукові отоки на отоки з замінного матеріялу. Цей замінний матеріял вироблятимуть дві великі промислові фабрики. Кошти продукції нових оток значно обнижені.

— **Напад на залізничу касу.** Девятьох замаскованих бандитів напало у вівторок 24. ц. м. на залізничий двірець у Котнарі в Румунії намагаючись розбити залізну касу. Між залізничиками і бандитами прийшло до стрілянини, що заалярмувала мешканців сусіднього будинку, які прийшли з допомогою нападеним. Тоді бандити втікли не забравши нічого.

— **Нафта у Швеції.** Шведська преса пише, що недалеко Люнд викрили великі нафтові джерела. Ними зацікавився вже шведський уряд та інвестує великі капітали з метою експльоатації згаданих теренів.

— **Найкраще міряло нервозности.** Згідно зі статистичними даними державного тютюневого монополю в Чехо-Словаччині консумція папіросок у Чехо-Словаччині зросла у критичнім місяці вересні 1938. р. в порівнанні з консумцією інших місяців на 50 міліонів штук.

— **Підпалювали доми своїх суперниць.** Шведська поліція арештувала в Рамсґале дві сестри у віці 21 років за підпал 10-ох домів. Арештовані признались у слідстві до підпалів домів своїх заручених уже суперниць, бо доми були їх посагом. Підпалюючи доми хотіли швидше вийти заміж, бо по втраті домів їхні суперниці були вже такі самі бідні, як вони. До того обі арештовані сестри є гарними дівчатами і тому сподівалися, що швидше приєднають серця хлопців.

— **20 міліонів примірників** книжки про національну оборону Анґлії розкинуть між населенням Анґлії. Вступ до книжки, що вияснює завдання національної оборони та інформує про добровільну військову службу, написав сам премієр Чемберлен.

— **Ріжні вісти.** До ресторану в Кардіфі прийшла ґрупа безробітних і замовила собі обіди кажучи, що за них заплатить прем. Чемберлен. — Марш. Ґерінґ подарував новий літак марш. Бальбо. — Кн. Штаремберґ поселився зі своєю дружиною в Сен-Жерве у Франції. Князь займається літературною працею, його дружина Нора Ґреґор підготовляється до виступу у фільмі з відомих вересневих подій 1938. р. — У старім домі в Павії найшли дві скрипки Страдіварія. — В Міляні відкриють виставу образів Леонарда да Вінчі, на якій виставлять образи зі збірки анґлійських королів. — Б. чехо-словацький премієр Годжа перебуває на французькій Рівієрі.

Зі судової салі.

ЗА ПОШИРЮВАННЯ ЛЕТЮЧОК.

Перед окружним судом у Самборі відбулася розправа проти **Аполінарія Пукача та Людвика Мудрого** зі села Глубокої пов. Самбір за переховування та поширювання летючок ОУН в літі 1938 р. Суд засудив А. Пукача на 4 роки вязниці і на втрату громадянських прав на 5 років, Мудрого увільнив від вини і кари.

ЧЕРГОВИЙ ЗАСУД...

Окружний суд у Чорткові засудив **о. Юрія Когутяка** з Милівець пов. Чортків на 6 місяців вязниці з припиненням кари на 3 роки за украінізування прізвищ у метриках.

—o—

☦ Посмертні згадки.

Микола Бойкевич, залізничий урядовець на пенсії, помер 7. січня ц. р. в 63. р. життя. Померший відогравав перед війною видну ролю у громадському русі в Самбірщині, був також членом Національної Ради у Львові і брав чинну участь у визвольній війні. На еміграції став одним з найліпших орґанізаторів січового руху, був кошовим „Січи" у Пілзні. За його проводом „Січ" виступала дуже часто перед чехами і німцями. Його заслугою був минулого року відчинений український відділ на краєвій виставі у Пілзні. Січовики поховали свого батька кошового 10. січня в Пілзні. Надгробну промову виголосив д-р Осип Безпалко від українців та представник руханкових товариств від чехів. — В. Й. П.!

ся, бо надійшов портієр Ленартович і сполошив вломників, які втікаючи залишили на місці залізний лом, величини 1½ м. Поліція веде слідство.

— Пятнистий тиф у Лавочному. Санітарна влада ствердила в Лавочному кілька випадків пятнистого тифу.

— За напливом „познаняків" до Сх. Галичини. Заходом федерації „польських звйонзкуф обронцуф ойчизни" відбулося в неділю 22. ц. м. віче в Познані в українській справі, на якім довшу промову виголосив пос. Жиборський з Тернопільщини. Промовець взивав поляків з Познанщини, щоби до Сх. Галичини їхали найрозумніші з них і творили польські господарські станиці.

— Краєва хроніка. В селі Фразі пов. Рогатин побилися під церквою два парубки: Іван Дробка з Василем Лабою. Тому, що церкву сплямили кровю — церкву замкнено і богослуження будуть відбуватися щойно по новім посвяченні. — В Ряшеві авто наїхало на 74-літнього Адольфа Спрінгера, який помер у шпиталю. Слід згадати, що Спрінґер, упав перед кількома днями до ріки Вислока, з якої витягнули його ледви в останній хвилині.

— 200 долярів на виставу до Ню Йорку. В найближчому часі девізова комісія устійнить висоту грошевої суми, що її зможе забрати зі собою кожний турист з Польщі, який їде на світову виставу до Ню Йорку. Сподіються, що кожний учасник прогульки, яка поїде польськими кораблями, зможе забрати зі собою лише 200 долярів.

— Дикий „спорт" біля Варшави. Зі статистики варшавської дирекції залізниць виходить, що в часі 1938 р. між 10. травнем і 23. листопадом біля Варшави вибили невідомі „спортсмени" 220 залізничих шиб у поїздах, що саме їхали. В тому самому часі на области виленської дирекції вибито 46, на области радомської 14, львівської 12 і краківської 10 шиб. Слідство, що його розвела залізнича влада, виявило, що „спортом" биття шиб у залізничих поїздах займаються головно сільські пастухи, при чому „рекорд" добули таки варшавяки.

— Жебрак лихварем. Характеристичний процес відбувся 23. ц. м. у Вильні. На лаві обвинувачених у городському суді засів жебрак Антоні Кузьміцький, якого притягнули до відповідальности за лихву. Пан Антоні в день займався жебраниною, а вечором пускав у рух контору позичок. М. ін. жебрак-банкир позичив поважну суму власникові пекарні Шимоновичеві, беручи від нього лихварські відсотки. Коли Шимонович не міг в означеному речинці звернути позички, Кузьміцький заявив, що свою належність з відсотками стягне через суд. І дійсно жебрак-банкир вніс до суду обвинувачення проти Шимоновича. Судді, що знали пана Кузьміцького з жебрацьких виступів, чимало здивувалися, коли побачили його в ролі банкиралихваря і, не довго надумуючись, присудили пана Антонія на 3 тижні арешту за лихварські махінації.

— Поїзд розбив самохід. Під Ратибором вантажний поїзд наїхав на залізничому переїзді на самохід і розбив його зовсім. У катастрофі згинув шофер, а двох подорожніх є важко ранених.

— Сильний землетрус в Еспанії. В ночі з вівтірка на середу сильний землетрус навістив три провінції в Еспанії: Мендоза, Тукуман і Кордову. Землетрус тревав 46 хвилин. Близших подробиць про землетрус покищо нема.

— Нечуваний рекорд швидкости. В м. Бофало у Злучених Державах збудовано мисливський літак для французького уряду, що підчас пробного лету побив усі рекорди швидкости осягаючи 925 км.

— Риж у Совітській Україні. З Москви повідомляють, що совітська плянова комісія затвердила плян народнього комісаріяту сільськогосподарських справ, який передбачує основання плянтації рижу на областях південної України. В цьому році управлятимуть риж у Дніпропетрівщині на 20 тисячах гектарів землі. По інформаціям совітської преси спроби управи рижу в Україні дали до цього часу гарні висліди.

— Совітський перепис населення знову продовжений. Перепис населення у Совітському Союзі, що був визначений на час від 17. до 26. січня, продовжено на основі нового розпорядку совітського уряду до 5-го лютого. Наслідком ріжних „недостач" в окремих областях виринула потреба ще раз „провірити" деякі висліди. Справдішня причина нової зупинки в совітськім переписі населення є в тому, що в ріжних місцевостях населення ухиляється від перепису і масово втікає в ліси та степи, як тільки надійде комісія для перепису.

— Виріб самоходових оток з замінного матеріялу. Один із виконавців 4-річного господарського пляну Герінґа ґен. фон Ганнекер заявив на відчиті в Мінхені, що в 1939. р. всі німецькі особові самоходи заміняють кавчукові отоки на отоки з замінного матеріялу. Цей замінний матеріял вироблятимуть дві великі промислові фабрики. Кошти продукції нових оток значно обнижені.

— Напад на залізничу касу. Девятьох замаскованих бандитів напало у вівторок 24. ц. м. на залізничий двірець у Котнарі в Румунії намагаючись розбити залізну касу. Між залізничиками і бандитами прийшло до стрілянини, що заалярмувала мешканців сусіднього будинку, які прийшли з допомогою нападеним. Тоді бандити втікли не забравши нічого.

— Нафта у Швеції. Шведська преса пише, що недалеко Люнд викрили великі нафтові джерела. Ними зацікавився вже шведський уряд та інвестує великі капітали з метою експльоатації згаданих теренів.

— Найкраще мірило нервозности. Згідно зі статистичними даними державного тютюневого монополю в Чехо-Словаччині консумція папіросок у Чехо-Словаччині зросла у критичнім місяці вересні 1938. р. в порівнанні з консумцією інших місяців на 50 міліонів штук.

— Підпалювали доми своїх суперниць. Шведська поліція арештувала в Рамсґале дві сестри у віці 21 років за підпал 10-ох домів. Арештовані признались у слідстві до підпалів домів своїх заручених уже суперниць, бо доми були їх посагом. Підпалюючи доми хотіли швидше вийти заміж, бо по втраті домів їхні суперниці були вже такі самі бідні, як вони. До того обі арештовані сестри є гарними дівчатами і тому сподівалися, що швидше приєднають серця хлопців.

— 20 міліонів примірників книжки про національну оборону Англії розкинуть між населенням Англії. Вступ до книжки, що вияснює завдання національної оборони та інформує про добровільну військову службу, написав сам премієр Чемберлен.

Відгуки дня.

На порозі мясниць.

Щороку є карнавал і щороку є в нас навал клопотів у звязку з балевою салею. (В нас — це значить: у столиці краю, в княжім городі Льва, в місті, що має 70 тисяч українців, з того 5 тисяч інтелігенції і то дорослої!). Балевий комітет ходить від Анни до Каяфи і шукає пристановища для своїх майбутніх гостей. Якась Японська, якась Кентшинського, якась Стрілецька Площа, шукають, питають, просять, а все те за великі гроші. Є у Львові, щоправда, дві українські салі — одна концертова, друга театральна, але одна має прикручені крісла і чуже кіно, а друга прикручені крісла і чужий театр.

Щороку є в нас карнавал (який є то є, але є!) і щороку чути нарікання:

— Ех, якби ми мали вже раз свою салю!

— Фактично — скандал! Столиця, а на салю не можемо здобутися.

— Гей-гей, коби хоч така саля як у Пукові, чи в Лисятичах!...

І так минає рік за роком, а комітети платять великі гроші за чужі салі, а люди поголовно зітхають, нарікають, кленуть і... на тім перед великим постом кінчиться, щоби по новім році почати наново.

Аж заздрість бере за провінцію, яка має відповідні салі і — головне — може в них поміститися. Кажуть, що на провінції, люди навчені досвідом церков, будують салі „на ріст", не так, як у Львові, коли будували салю Лисенка. Тому не диво, що навіть у сьогодніших часах гумор тих людей тримається.

Ось передімною запрошення на вечерниці в Самборі.

„Українська Бесіда" в Новім Самборі просить Вас абисти прийшли в суботу, 4. дня, лютого 1939 на Бойківські Вечірки до хижі Бесіди в Новім Самборі, що є при улици Шопена 6.

Там ся чесно і файно забавите, а „Бойківщина" буде мати чим біду обигнати, бо всі гроші для неї даємо. Заплатите не богато, бо хиба півтора злотого, ци за чоловіка, ци за жону, а як-есте ще у чколах у Львові, то хиба пів злотого вержете. А за решту всіляке добре їдня заживайте! Вечірки будут вже в девятій годині, як ся змеркне. Вас всіх чесних Бойків і Подолян гречно просимо на нас не забувати. А тото письмо озміт зи собов, бо ануж-то будут на воротьох стояти чуджі парубки, то могли би Вас сперети.

Тяміт, що можете ся в панцьке і наше бойківське плаття обгорнути, тому борзо Вам за того пишемо, абисти си могли красно сорочки повишивати. Ми і музику приватну і комашню файну постарали.

А тото писали пани з „Української Бесіди".

Шкода, що не газди з Бесіди, а пани, шкода що того самого дня є вечірка ТОПІЖ-у і Червоної Калини, шкода, що трохи хорий і трохи за старий, а то далебі був би поїхав до Самбора, щоби в хижі „Української Бесіди" перевести приємно ніч.

Може там прийшлаб мені ідея, в який спосіб заохотити столичників до будови своєї балевої хижі.

Галактіон Чіпка.

— Ріжні вісти. До ресторану в Кардіфі прийшла ґрупа безробітних і замовила собі обіди кажучи, що за них заплатить прем. Чемберлен. — Марш. Ґерінґ подарував новий літак марш. Бальбо. — Кн. Штаремберґ поселився зі своєю дружиною в Сен-Жерве у Франції. Князь займається літературною працею, його дружина Нора Ґреґор підготовляється до виступу у фільмі з відомих вересневих подій 1938. р. — У старім домі в Павії найшли дві скрипки Страдіварія. — В Мілянії відкриють виставу образів Леонарда да Вінчі, на якій виставлять образи зі збірки англійських королів. — Б. чехо-словацький премієр Годжа перебуває на французькій Рівієрі.

Зі судової салі.

ЗА ПОШИРЮВАННЯ ЛЕТЮЧОК.

Перед окружним судом у Самборі відбулася розправа проти **Аполінарія Пукача та Людвика Мудрого** зі села Глубокої пов. Самбір за переховування та поширювання летючок ОУН в літі 1938 р. Суд засудив А. Пукача на 4 роки вязниці і на втрату громадянських прав на 5 років, Мудрого увільнив від вини і кари.

ЧЕРГОВИЙ ЗАСУД...

Окружний суд у Чорткові засудив **о. Юрія Когутяка** з Милівець пов. Чортків на 6 місяців вязниці з припиненням кари на 3 роки за украінізування прізвищ у метриках.

—o—

☦ Посмертні згадки.

Микола Бойкевич, залізничий урядовець на пенсії, помер 7. січня ц. р. в 63. р. життя. Помершний відогравав перед війною видну ролю у громадському русі в Самбірщині, був також членом Національної Ради у Львові і брав чинну участь у визвольній війні. На еміґрації став одним з найліпших організаторів січового руху, був кошовим „Січи" у Пілзні. За його проводом „Січ" виступала дуже часто перед чехами і німцями. Його заслугою був минулого року відчинений український відділ на краєвій виставі у Пілзні. Січовики поховали свого батька кошового 10. січня в Пілзні. Надгробну промову виголосив д-р Осип Безпалко від українців та представник руханкових товариств від чехів. — В. И. П.!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Четвер 26. I. год. 7.30 веч. „Тартюф".

Пятниця 27. I. год. 7.30 веч. „День без брехні".

Субота 28. I. год. 3.30 попол. „Кіт в чоботях". — Год. 7.30 веч. „Тартюф".

Театр Рішнородностей.

Четвер 26, пятниця 27. і субота 28. I. театр нечинний.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

Управа театру відповідаючи на запрошення уладжує в салях Т-ва „Просвіти" низку популярних вистав:

ЛЬВІВ-ЗНЕСІННЯ:
28. I. Маруся Богуславка.

ЛЬВІВ-ЗАМАРСТИНІВ:
27. I. Гетьман Полуботок.

ЛЬВІВ-БОГДАНІВКА:
28. I. Дай серцю волю.
29. I. Сорочинський ярмарок.
30. I. Пісня Бескиду.
31. I. Невольник.
1. II. Гетьман Полуботок.

ЛЬВІВ-ЛЕВАНДІВКА:
2. II. Дай серцю волю.
3. II. Пісня Бескиду.
4. II. Гетьман Полуботок.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).

ЗОЛОЧІВ:
26. I. Люди на краю.
27. I. Хам.
28. I. Подвійна бухгальтерія.
29. I. Грішь.
30. I. Сні.
В науці: „Ковалевич-Сегейдачний".

Український Театр ім. І. Котляревського:

ДОЛИНА:
27. I. На полі крови.

КАЛУШ:
28. I. Маруся Богуславка.
29. I. Царица Гружії.
30. I. Найвірніший чоловік.
31. I. На полі крови.
1. I. Пригода в Черчі.
2. II. Корма Львова.
3. II. Цвіркун у запічку.
4. II. ???
5. II. Зоря над Почаєвом.
З Калуша іде театр до Станиславова.

КІНА.

АМПІР: „Невинна любов. Своєю Свою.

АПОЛЬЮ: „Жінка з Малаги".

АТЛЯНТИК: „Бавіт".

БАЛТИК: „Верес".

ВАНДА: „За заслоною", „Неділя".

ГРАЖИНА: „Фльоріян" Родзевичівни.

ЕВРОПА: „Пригода вдвох".

КАСІНО: Норма Ширер як „Марія Антоанета".

КОПЕРНИК: „Я згрішила".

МАРУСЕНЬКА: „Невчинне серце".

МЕТРО: „Друга молодість".

МІРАЖ: „Золотоволоса".

МУЗА: „Модельна", „Готель у Тиролі".

ПАКС: „Острів у вогні" та кольоровий додаток.

ПАЛЯС: „Циганка".

РАЙ: „Танго Ноктурно" з Полею Неґрі.

РІЯЛЬТО: „Радість життя".

РОКСІ: „Пірати".

СВІТ: „90 хвилин постою", „Двоє в юрбі".

СВЯТОВИД: „Скитальці півночі", Флїп і Флап як пирожищі.

СТИЛЕВЕ: „Прокуратор Андреєв" та ревія.

ТОН: „Тайна нічного льокалю", „Отеля на пустині".

УТІХА: „Дочка Шантеклю" та ревія.

ХИМЕРА: „Чар травневої ночі".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(на Марійськ.)
„Японія: Токіо, Кіото, Йокогама".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 26. січня 1939.

7.00 Ранішній дневник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Популярна муз. з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 На два і на три, муз. поранок для всесвідніх шкіл, 11.25 Марші та вальси, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка технічна з молоддю, 15.15 Кльовоти та радіо. Цікавинки ваше, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий дневник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Про закордонну торговлю, гутірка для ліцеальної молоді, 16.40 Форт., 17.00 Із досвідів і метод суспільної праці, 17.15 Концерт смичк. орх., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Для села: Висліди клясифікації ґрунтів, Комунікати Рільн. Т-ва, Орх., 18.30 Народня музика та її вплив на артистичну музику, 19.00 Вечір І. Штравса, орх., хор, сопран, 20.35 Веч. дневник, метеорольоґ. вістки, сніг. комунікат, спорт, програма на завтра, 21.00 Театр Уяви: „Звізда Чорний" драма Ю. Словацького, 22.05 Трансм. з життя, 22.10 Танк. музика з пл., 22.25 Огляд львівської літер. критики, 22.35 „Теребовля" фрагм. із пов. Софії Коссак-Щуцької, 23.05 Закінчення авдиції.

Пятниця, 27. січня 1939.

7.00 Ранішній дневник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Година господині: Завчасу думаймо про город, ради, вістки, легка музика, 11.00 Для шкіл: Як Мартин віднайшов рідний край, авд. для старших дітей, 11.25 Твори Е. Ковотка, з пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Інформаційна Газетка в українській мові, 14.10 Музика з пл., 14.30 Лісові відгомони, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Фокус покус" авд. для молоді, 15.20 Спортовий порадник, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий дневник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Гутірка з горами, 16.35 Росте гімназія у Сталевій Волі, 16.45 Репортажі з балетів: Зорі сходять і заходять, орх., 17.30 Райський ліс, 17.45 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.50 Камер. концерт, форт., скр., клярнет, **віольончеля Петро Пшеничка**, 18.10 Живе, хоч минуло: Життя давнього шахтяра, 19.00 Розр. концерт, орх., пісеньки, 20.35 Веч. дневник, метеорольоґ. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Мональові пісні у вик. хору, 21.15 Симф. концерт, орх., форт., 22.30 Псалтир кор. Ядвиґи, 22.45 Музика з пл., 22.55 Льокальні інформації, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Субота, 28. січня 1939.

7.00 Ранішній дневник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Розривкова музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: Співаймо пісеньки, 11.25 Концерт із пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Орх., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Театр уяви для дітей: „Діти пана майстра", 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий дневник, 16.05 Господарські вістки, 16.15 Літературна хроніка, 16.30 Авдиція, 16.34 Камеральний концерт, 17.10 Золотий листок, фейл., 17.25 „Концерт у готелі Лямбер" муз. авд., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Спортова гутірка, 18.15 Гутірка зі слухачами, 18.30 Книжка — наш приятель, Гутірка для молоді про Кузни, 19.15 Розр. концерт, 20.40 Веч. дневник, метеорольоґ. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Танк. музика, 21.55 „Фіфі має голос" розвязки конкурс. Година несподіванок, 22.10 Година несподіванок, 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 26. січня 1939.

БЕРЛІН 10.00 Нар. пісні, 18.00 Веселі мельодії, 19.00 Репортаж із Греції, 20.10, 21.00 Танк. музика, БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні, БОРДО 21.30 „Мадам Нітуш" оп. Герве, БРАТИСЛАВА 19.45 „Як прийде трясовь" оп. Душика, БРЕСЛЯВ 20.10 „Вільний стрілець" оп. Вебера, БУДАПЕШТ 13.30 Циг. музика, 17.30 Орх., 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, ВІДЕНЬ 10.00 Нар. пісні, 15.30 Колискові пісні та казки, ВЕЖА АЙФЛЯ 21.30 „Горобець" оп. Бейдтса, КЕЛЬН 20.10 „Кармен" оп. Бізета, ЛЯЙПЦІҐ 15.50 Братанка говорить, 18.20 Баляди, баритон, ЛЯҐТІ 16.00 Легка музика, МІЛЯНО 17.15 Камер. концерт, 21.00, 22.00, 23.00 „Ре Гасан" оп. Ґедіні, ПРАГА 17.40 Соната б-дур на скр. і форт. Моцарта, 19.25 Музика до танку, РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. муз., 21.15 Скрипка, 21.30, 22.00, 23.00 Опера, РИМ 17.15 Танк. музика, 21.00 Симф. концерт, СОФІЯ 18.15 Форт., 19.00 Орх. концерт.

Пятниця, 27. січня 1939.

БЕРЛІН 14.15 Дута орх., балалайки, 17.00 Траутоніюм, фортепіян, 18.00 Розр. музика, БІЛГОРОД 21.00 Концерт кор. гвардії, БУДАПЕШТ 13.30 20.20 21.00 Орх., 17.30 Форт., 18.35 Циг. музика, 22.00 Данський квартет, БРЮСЕЛЯ ФР. 19.18 Шуманові пісні, ВІДЕНЬ 15.30 Пісні Вольфа та Маркса, 18.00 Пісні, 20.10 21.00 Концерт бажань, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Пісні, 15.30 Для дітей, 18.15 Дешева музика, 18.45 Хор донських козаків, 20.10 Симфонія ч. 5 Дворжака, 21.00 Настроєва музика, КЕЛЬН 21.00 Іт. музика, ЛЯҐТІ 18.35 Соната п-дур Бетовена, МІЛЯНО 17.00 Спів, 20.30 Розр. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт, ПРАГА 16.45 Квартет, 18.20 Сальон. секстет, 19.25 20.00 Військ. орх., 21.10 Симфонія ч. 7 Шуберта, РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. музика, 19.15 21.15 Форт., РИМ 21.00 22.00 Оперетка, СОФІЯ 18.15 Легка музика, 19.30 20.00 21.00 Опера.

Субота, 28. січня 1939.

БЕРЛІН 14.15 15.00 18.00 Розр. музика та весела програма, БІЛГОРОД 20.00 21.00 Нар. музика, БЕРОМІНСТЕР 18.30 Форт., БУДАПЕШТ 12.10 Циг. музика, 17.30 18.00 Мад. пісні, 22.45 Концерт оп. орх., ВІДЕНЬ 9.30 Для дітей, 16.00 Концерт бажань, 20.10 21.00 Веселі слова та музика, 22.30 Розр. концерт, ГАМБУРҐ 10.30 Розр. музика, 18.30 Нар. пісні, 18.50 Нар. пісні, КЕЛЬН 19.10 Оперетові мельодії, КОПЕНГАҐЕН 21.35 Форт., ЛЯЙПЦІҐ 19.00 Нова музика на нар. інстр., ЛЮКСЕМБУРҐ 22.15 Симф. концерт, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 19.20 Розр. музика, 21.00 22.00 Оперета, ПРАГА 22.35 Танк. музика, РАДІО ПАРІ 1.05 Для наймолодших, 20.00 (після комунікату) Легка музика, 21.15 Скрипка, РИМ 18.15 Танк. музика, 19.20 Легка музика, 21.00 22.00 23.00 „Фра Ґерардо" оп. Піцетія, СОФІЯ 18.15 19.00 Легка музика, 19.30 Спів, 20.00 Скрипка.

Радіокутик.

МАДЯРСЬКЕ РАДІО.

На 1. листопада 1938 р. мадяри мали 402.000 радіоабонентів. За один місяць листопад прибуло Мадярщині 9.000 нових абонентів. В тих обчисленнях не взяли на увагу простору, який останньо припав Мадярщині.

ШТУТҐАРТ МАЄ НОВИЙ СИГНАЛ.

Штутґартська радіовисильня ввела у Свят Вечір новий сигнал, крім дотихчасового сигналу — звуку дзвонів. Новий сигнал є фрагментом ельзаської народньої пісні: „Ельзасія — наша країна". Цю пісню виконано на арфі.

РАДІОМОНТАЖ ЗА 1938 Р.

Бельгійське радіо висилає що місяця радіомонтажі, які є звуковим оглядом найважніших подій за минулий місяць. Дня 31. грудня м. р. вислало це радіо огляд за цілий минулий 1938 рік. Цю авдицію повторено 1. січня н. р. В огляді подій цього критичного року можна було почути м. ін. короля Леопольда бельгійського, президента Лебруна, Гітлера, Деладіє, Чемберлена, Мусолінія, Спаака, Гувера т. ін. Крім подій, які мали загально-світовий характер або европейський, авдиція показала найважніші події з бельгійського життя у 1938 р.

БІРЖА.

Львів, 25 січня 1939

ГРОШІ.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 89·87 — Долари америк. 5·28·50 — Дол. канад. 5·24·00 — Фльорени гол. 288·12 — Франки франц. 14·05 — Франки шв. 119·85 — Фунти анґ. 24·85 — Гульдени дан. 111·03 — Корони чеські 10·75 — Кор. дун. 110·80 — Кор. норв. 124·97 — Кор. шв. 12·97 — Ліри італ. 16·90 — Марки фінляндські 10·90 — марки нім. срібні.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 25 січня 1939

1 кг. масла десер. бльок. без оп. 2·95 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 2·65 зол.
молоко 17—18 гр.
1 кг. яєць 170—175 гр.

Тенденція на масло сильна, на молоко удержана, на яйця зніжкова.

ОПОВІСТКИ.

ОПОВІСТКА.

Жертви зложені в Адміністрації **на Рідну Школу** зол. 5.— В. Підлісецький, Шопениці; зол. 9.— збірка з Малечного Вечора в Народнім Домі в Дрогобичі для **„найбідніших"** зол. 11.24 середньошкільна молодь в Ярославі зі щедрівки.

КУПНО — ПРОДАЖ

5/8 ЧАСТИН ДОМУ, Ринок, продам. — Телефон 235-84. 236 1-1

ДВОПОВЕРХОВА камениця, біля Городецької, дохід 500 зол. продам. Листи до Адміністрації „48 тисяч". 238 1-1

ПРОДАМ парцелі Бартосівка 19 (біля Потоцького) по 8—12.000 зол. 241 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІҐЕНТНА, енергійна господиня, вдова, самітна, обійме управу дому і господарства найрадше у священика. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „обовязкова". 237 1-1

ІНТЕЛІҐЕНТНА, пристійна жінка поведе господарство у священика, учителя або урядника. До „Діла" під „Господиня". 1-1

АДВОКАТСЬКИЙ АПЛІКАНТ з правом заступства перед окр. судом шукає праці. Зголошення до „Діла" під „Заінтересований". 233 1-1

ОСОБА інтелігентна шукає місця до ведення дому. Зголошення до Адміністрації „Самітна". 235 1-1

РІЖНІ

БАНДАЖИСТ М. Полячек зі Самбора повідомляємо інтересованих, що приймає замовлення у Львові в Гранд Готелі, вул. Леґіонів 13, у вівторки від 8 рано до 8 увечір, а в середи від 9 рано до 1 полудня. 234 1-1

НА КАРНАВАЛ убрання кінгові, фракові випозичаю. Ціни помірні. Коллонтая 10, тел. 215-37. 239 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

Приписові почтові друки і книжки до вжитку по приписів

якими воєнне видавництво почтових ... можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Ціники друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 gr ...

Gazetowa książka nadawcza
оправлена (120 карток) ...
оправлена (200 карток) ...

Książka rozsyłkowa
на 450 почт. уряди ...
на 900 почт. уряди ...

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ І ВИКЛЮЧНО В ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.